

ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களும் சபையின் நோக்கமும்

[1:3-14]

பவுல் தனது நிருபத்தை எழுதத்துவங்கி, “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கும் அளவற்ற ஆசீர்வாதங்களுக்காக தேவனுக்கு நன்றியறிதலை ஊழ்றுகிறார் (1:3-14). கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டில், ஒரே வாக்கியத்தில் சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் பரிசுத்தவான்களுக்கு கொடுத்தமைக்காக தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் செலுத்தியதோடு அந்த ஆசீர்வாதங்களில் குறைந்த பட்சம் ஏழு காரியங்களைத் தனித்தனியாகக் காட்டுகிறார் (அதாவது ஒரு முழுமையைக் குறிக்கும் எண்ணிக்கையில் சுட்டிக் காட்டுகிறார்). அவை ஒவ்வொன்றும் தேவனுக்கு மகிமை செலுத்தத் தக்கதாக வடிவமைக்கப்பட்டவை (காண்க 1:6, 12, 14). மனிதனுடைய இரட்சிப்புக்காக கொடுக்கப்பட்ட முழுமையான செயல்களுக்காக முழு தேவத்துவத்துக்கும் செலுத்திய ஸ்தோத்திரத்தில் சேர்த்துப் பேசுகிறார். அவருடைய துதிப் பாடலில் பிதாவாகிய தேவனையும், குமாரனையும், பரிசுத்த ஆவியையும் உள்ளடக்கியிருந்தன; தேவனுடைய நோக்கத்தில் மூவருமே உட்படுகின்றனர்.

கிறிஸ்துவுக்குள் தெரிந்து கொள்ளுதல் (1:3, 4)

³நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்; அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் உன்னதங்களிலே ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதத்தினாலும் நம்மை ஆசீர்வதித்திருக்கிறார். ⁴தமக்கு முன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களாமாயிருப்பதற்கு, அவர் உலகத்தோற்றத்துக்குமுன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்து கொண்டபடியே.

வசனம் 3. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். பவுலின் துதிப்பாடலுடன் இந்த வார்த்தைகள் துவங்குகின்றன, அது வசனம் 14 வரை தொடர்கிறது. “ஸ்தோத்திரம்” எனும் பதம் *eulogētos* வின் மொழியாக்கம் எனவே ஒப்புமையற்ற ரீதியில் தேவனுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் - ஒருபோதும் மனிதனுக்குப் பொருந்தாது.¹ அது இந்த வகையில் மனிதனுக்கு சுட்டிக் காட்டமுடியாது. இந்த வார்த்தையின் பொருள் “நன்கு - பேசப்பட்ட” என்பது.² தேவன் மனிதனுக்குக் கொண்டுள்ள பெரிய

நோக்கத்தினால், பவுல் இந்த வசனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, அவர் நமது ஸ்தோத்திரங்களுக்கு பாத்திரராயிருக்கிறார்.³

தேவன் “கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவன்” என்று அழைக்கப்படுகிறார், இது வழக்கத்துக்கு மாறானது. இயேசு பெரும்பாலும் தேவனை “என் பிதா” என்றே குறிப்பிட்டார். ஆனால் மிக அபூர்வமாகவே “என் தேவன்” என்று பேசியிருக்கிறார் (காண்க மத்தேயு 27:46; யோவான் 20:17). பவுல் இங்கே இரண்டு பட்டங்களையும் பயன்படுத்தினார்: “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ... தேவன்” மற்றும் “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதா.” இயேசு ஒருபோதும் “நம்முடைய தேவன்” என்றோ அல்லது “நம்முடைய பிதாவானவர்” என்றோ, தம்மையும் சீஷர்களையும் சேர்த்து பேசியதில்லை, ஏனெனில் தெய்வீகத்தில் அவருக்கு இருந்த உறவுமுறை ஒப்பிட இயலாதது. மாதிரி ஜெபம் ஒரு விதி விலக்கு, அது இயேசு ஜெபிக்கிற ஜெபமல்ல, ஆனால் சீஷர்கள் ஜெபிக்கும்படி சொல்லப்பட்ட ஜெபம் (மத்தேயு 6:9).

யோவான் (1:1-18) சவிசேஷத்தின் முகவுரையாக ஆதியிலே இருந்த வார்த்தை மாமிசமாகியது என்று சொல்லப்படுகிறது. மேலும், வார்த்தை தேவனிடத்தில் இருந்தது. தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் இருந்தது. (அவர் “தேவனோடு முகமுகமாய் இருந்தார்.”⁴ மேலும் செயலில் ஒன்றாக அவரோடு இருந்தார்.) அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது. (அவர் தேவர்களில் அதாவது விக்ரிசுத் தெய்வங்களில் ஒன்றோ அல்லது அவர் மட்டுமே தான் மெய்யான தெய்வமல்ல, ஆனால் தெய்வீகத்திற்குரிய சகல குணாதியசமும் பொருந்திய, தேவன்.⁵) பிலிப்பியர் 2ல், பவுல் கிறிஸ்துவின் தன்மையைக் குறித்துப் பேசினார், அவர் கிறிஸ்துவை “தேவனுடைய ரூபமாயிருந்தார்” என்று படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் (வசனம் 6). “ரூபம் எனும் வார்த்தை *morphe*, என்பதன் மொழியாக்கம், அதின் பொருள் எல்லாவற்றிலும் தேவனைப் போலவே இருந்தார்” - “தமது ஆழமான நபர்த்துவத்தில், தமக்குள் தாம் இருந்தார்.”⁶ “இருந்தார்” என்பது *huparchō* என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு, இயேசு அவதாரமாகி வருவதற்கு முன் இருந்த அதே தன்மையுடைவராயிருந்தார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.⁷ தெய்வீகத்தின் அதே *huparchō* வாக இருந்தார். கிறிஸ்து தாம் தேவனுக்கு சமமாயிருப்பதை ஏதோ தமக்குக் கிடைத்த உரிமை என்று நினைக்கவில்லை. தேவனுக்குச் சமமாயிருந்த அவர் தம்மைத் தாமே வெறுமையாக்கி பரலோக மகிமையை விடுத்து, கொஞ்சகாலத்துக்கு, மாமிசத்தால் மூடப்பட்டு தெய்வீகத்திற்கும் மனுஷீகத்துக்குரிய நிறைவான இசைவாக இருந்தார்.

இயேசு தேவனாக இருப்பதால், என்ன அர்த்தத்தில் தேவன் அவருடைய தேவனாக இருந்திருக்கக் கூடும்? “மனுஷீகத்தில் கிறிஸ்து கொண்டிருந்த தன்மையை பொறுத்தமட்டில் தேவன் அவருடைய தேவனாகவும் இருந்தார்.”⁸ கிறிஸ்துவின் செயலாற்றல் மூலம், அவர் நமக்கும் தேவனாயிருக்கிறார். நித்தியம் முழுவதிலும், “மாமிசமாகி, நம்மோடு வாசம் பண்ணினவருக்கு” அவர் பிதாவாயிருக்கிறார் (யோவான் 1:14). இயேசு “நம்முடைய கர்த்தரானதால்,” தேவன் நமக்கும் தேவனாவார், புத்திர சவிகாரத்தின்படி நாம் அவருடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம் (காண்க எபேசியர் 1:5). தேவனுக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையேயுள்ள உறவுமுறை பிதா என்ற வகையில் ஒப்பிட

இயலாதது என்பது கவனிக்கப்படத்தக்கது.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அற்புதமாக கருத்தரிக்கப்பட்டதாலும் அவர் மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்ததாலும் அவர் நியமிக்கப்பட்ட குமாரனானார் (லூக்கா 1:35; ரோமர் 1:3, 4). அவர் பிதாவுக்கு ஒரே பேறான குமாரனானபடியால், பிதாவுடனான அவரது உறவுமுறை ஒப்பற்றது (யோவான் 1:14, 18). எபிரெயருக்கு எழுதின எழுத்தாளர் சங்கீதம் 1:7 ஐக் குறிப்பிட்டு, “நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜெபிப்பித்தேன்” என்று எழுதினார், இதை நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் பிறப்புடன் மிக அதிகமாக ஒப்பிட்டு பேசுகிறார் (எபிரெயர் 1:5). பவுல் இதே வசனத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்தியோகியாவிலுள்ள யூதர்களுக்கு பிரசங்கிக்கும்போது அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்கு ஒப்பிட்டார் (நடபடிகள் 13:33). ஆதலால், எபிரெயரில், அவருடைய அற்புதமாக கருத்தரிக்கப்பட்டதற்கு ஒப்பிட்டார்; நடபடிகளில் அதற்கான சான்று அளிக்கப்படுகிறது.⁹

இயேசு தேவனுடைய “ஒரே பேறான குமாரன்” (1 யோவான் 4:9) இதனால் அவர் மட்டுமே நித்தியத்திற்கும் பிதாவோடு இருப்பவராகவும் பிறகு, அவர் இருக்கிற வண்ணமாக, கன்னிகையினிடத்தில் பிறந்தார். இந்த ஒப்பிட இயலாத நிலைத்திருத்தலை அவர் மரியாளிடத்தில் குறிப்பிடுகையில், “என்னைத் தொடாதே, நான் இன்னும் ‘என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப் போகவில்லை; ... என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும், என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனிடத்திற்கும் ஏறிப்போகிறேன்” (யோவான் 20:17; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது). கிறிஸ்துவின் மனுஷ்கம் சிலுவையிலிருந்து கதறி, “என் தேவனே, என் தேவனே, ஏன் என்னை கைவிட்டீர்?” என்று கேட்கக் செய்தது (மத்தேயு 27:46); ஆனால் அவருடைய தெய்வீகப்பகுதி யோ, “பிதாவே, உம்முடைய கைகளில் என் ஆவியை ஒப்புவிக்கிறேன்” என்று சொல்லியது (லூக்கா 23:46).

வசனம் 3. “சகல மாமிசங்களுக்கும் போஷிப்பைக் கொடுப்பதன் மூலம்” எல்லா ஜனங்களையும் அவர் சரீர்ப் பிரகாரமான ஆசீர்வாதங்களோடு ஆசீர்வதிக்கிறார் (சங்கீதம் 136:25). மேலும் நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்யப் பண்ணுகிறார் (மத்தேயு 5:45). ஆயினும், கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்போர்களுக்கு மட்டுமே ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதம்(கள்) கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் ஆவிக்குரிய ரீதியில் வாழுகிற ஆவிக்குரிய ஜனங்களுக்கு மட்டுமே; புத்திர சுவிகாரத்தின் அடிப்படையில் கிறிஸ்தவர்களை “கிறிஸ்துவுக்குள்” ஜீவிக்க அனுமதிக்கிறது. (காண்க “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருப்பதால் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களும் பயன்களும்” எனும் தலைப்பில் காணப்படும் வரைபடம்.)

இந்த ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்கும் இடமான உன்னதங்கள் *epouranios* என்பது உண்மையில் “பரலோகங்களில்” (ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பாளர்கள் “இடங்கள்” எனும் பதத்தைச் சேர்த்துள்ளனர்).¹⁰ இந்த வார்த்தை எபேசியரில் ஐந்து முறை காணப்படுகிறது (1:3, 20; 2:6; 3:10; 6:12) மேலும் பவுலால் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்ட இந்த வார்த்தை, “உன்னதங்களில்” தேவனுடைய

வலதுபாரிசத்தில் சபைக்குத் தலையாக கிறிஸ்து வீற்றிருக்கிறார் என்று இங்கே குறிப்பிட்டார் (1:20-22). “உன்னதங்களில் தான்” கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்கள் அவரோடே கூட வீற்றிருக்கின்றனர் (2:6), சபையின் மூலமாய் அவருடைய அனந்த ஞானம் உன்னதங்களிலுள்ளவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது (3:10), அங்கே தான் வான மண்டலங்களிலுள்ள பொல்லாத ஆவிகளோடு போராட்டம் நமக்கு உண்டு (6:12). இந்த வார்த்தை முழுமையான ஆவிக்குரிய எல்லையான தேவன் வாசம் பண்ணும் இடத்தைக் குறிப்பதில்லை. “பரலோகங்களிலே” தேவன் கிருபையாக கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் கொடுக்கின்றார்.

வசனம் 4. முதலாவதான ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதம் அவருக்குள் நம்மை அவர் தெரிந்து கொண்டார் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. “தெரிந்துகொள்ளுதல்” எனும் வார்த்தை *eklegomai*, என்பதிலிருந்து வந்தது, அதன் பொருள் “பொறுக்கி எடு, தேர்ந்தெடு” என்பன. இந்த வார்த்தை இடைவார்த்தையாகவே எப்பொழுதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதன் பொருள் “ஒருவர் தனக்கென யாரோ ஒருவரை அல்லது ஏதோ ஒன்றை தெரிந்தெடுத்தல்.”¹¹ இந்த வசனப்பகுதியில் தேவனை தெரிந்தெடுக்கிறார்; தெய்வீக நோக்கத்திற்கென அவர் தமக்காக, தெரிந்தெடுக்கிறார் அல்லது தெரிவு செய்கிறார். இஸ்ரவேலை தெய்வீக நோக்கத்திற்கென தேவன் தெரிந்து கொண்டார் (நடபடிகள் 13:17). மேலும் கிறிஸ்து தெய்வீக நோக்கத்திற்கென அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்து கொள்கிறார் (லூக்கா 6:13; யோவான் 15:16-19), ஆக தேவன் (அதாவது, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான பவுல் மற்றும் சகல பரிசுத்தவான்களையும் “கிறிஸ்துவுக்குள்” தெரிந்து கொண்டது போல; 1:1) நம்மையும் தெய்வீக நோக்கத்திற்கென தெரிந்து கொண்டார். தேவனுடைய இந்தத் தெரிவு சிலரை நித்திய ஜீவனுக்காகவும் மற்றவர்களை நித்திய மரணத்திற்காகவும் தெரிந்துகொள்ளுகிற கொடுமையான செயலா? நிச்சயமாக, தேவன், தம்முடைய சர்வ வல்லமையால், தமக்கென குறிப்பிட்ட தனிப்பட்டவர்களைத் தெரிந்து கொண்டு தமது பணியை நிறைவேற்றமுடியும். இஸ்ரவேலின் தகப்பனாக மற்றவர்களை விடுத்து ஆபிரகாமைத் தெரிந்து கொண்டார், ஏசாவைக் காட்டிலும் யாக்கோபை மேசியாத்துவ வரிசைக்கென தெரிந்து கொண்டார். மேசியாவைக் கொண்டுவர மற்ற தேசங்களைவிட்டு இஸ்ரவேலைத் தெரிந்து கொண்டார். குறிப்பிட்ட சிலரை தமது குறிப்பிட்ட பணியை நிறைவேற்றுவதற்கென தெரிந்து கொள்வது மற்றவர்களை குறித்து தேவன் அக்கறையற்றிருக்கிறார் என்று பொருள்வல.

அதேபோல, தேவன் ஜனங்களுக்கு வித்தியாசப்பட்ட தாலந்துகளை அல்லது திறமைகளை கொடுத்திருக்கிறார். வல்லமையுள்ள தேவன் அப்படிச் செய்வதை யார் சந்தேகப்படக் கூடும்? இருப்பினும், நித்திய இரட்சிப்பைப் பொறுத்தமட்டில், தேவன் கொடுமையான மனநிலையில் குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டும் இரட்சிக்கப்படவும், தனிப்பட்ட வேறு சிலர் எதைச் செய்தாலும் அல்லது செய்யாவிட்டாலும் அவர்கள் இழந்து போனவர்களாய் காணப்பட்டதக்கவகையில் செயல்படுவதில்லை. தேவன் எல்லாருக்கும் இரட்சிப்பை விஸ்தரித்திருக்கிறார் (கீத்து 2:11); எல்லாரும் தேவனிடத்தில் வந்து அவருடைய கிருபையை ஏற்றுக்கொள்ள அழைக்கிறார் (காண்க மத்தேயு 11:28; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 22:17). கிறிஸ்துவுக்குள்

தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குள்ளே இருப்பது இல்லாமல் போவதும் தனிப்பட்ட அவரவர்களைச் சார்ந்தது. கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்பது தேவனுடைய கட்டளை, ஆகியும் நாம் மனங்குத்தப்பட்ட விசுவாசிகளாகி, கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறோமா இல்லையா என முடிவு செய்வதை அவர் அனுமதிக்கிறார் (ரோமர் 6:3) சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு ஒரு நபர் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகி தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒருவராக இருக்கிறார், பேதுரு "... பிதாவாகிய தேவனுடைய முன்னறிவிப்பின்படியே, ஆவியானவருடைய பரிசுத்தமாக்குதலினாலே, கீழ்ப்படிதலுக்கும் இயேசு கிறிஸ்துவின்னுடைய இரத்தம் தெளிக்கப்படுதலுக்கும் ..." என்றார் (1 பேதுரு 1:1, 2).

தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் இன்று இயேசுவுக்கு கீழ்ப்படிதலைத் தெரிந்து கொள்கிறார்கள். ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியுத்தெரிந்து கொள்ளும்போது, அவர் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குள்ளாகிறார். ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவரும் இரட்சிக்கப்படுவதும் ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவரும் இரட்சிக்கப்படாமல் போவதும், தேவன் அறிந்து கொள்ள தீர்மானிப்பாரானால், அப்படி அறிந்து கொள்ளும் திறன் அவருக்கு இருப்பதை நாம் மறுக்க முடியாது; தேவனுடைய ஒருபக்கமான தீர்மானம் என்ற கருத்து அதாவது யார் பரலோகத்தில் இருப்பார்கள் யார் நரகத்திற்குள் தள்ளப்படுவார்கள் என்று தீர்மானிப்பது வேதபுத்தகத்தில் இல்லை. மனிதன் சுயமாய் தெரிவுசெய்து கொள்வதை வசனம் வலியுறுத்துகிறது. D. L. Moody "விருப்பமுள்ளவர்களேவரும் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள், விரும்பாதவர்கள் தெரிந்து கொள்ளப்படாதவர்கள்," என்று சொன்னார்.¹²

கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள அனைவரும் மீட்கப்படுவதற்கு தேவன் தெரிந்து கொண்டார், இந்தத் தெரிந்து கொள்ளுதல் தேவனால் உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே நடந்தது. "தோற்றம்" எனும் வார்த்தை *katabolē*, கட்ட ("கீழே") பாலோ ("எறிதல்"), "கீழே எறிதல் அல்லது கீழே வைத்தல்" என்று பொருள்படும்.¹³ தேவன் உலகம் நிலைபெறுவதற்கு முன்பே தமது பேச்சினால் உலகத்தை உருவாக்கினார். "உலகம்" எனும் வார்த்தை *kosmos*, "இது திறமையோடு ஒரு ஒற்றுமையான அமைப்பு அல்லது ஸ்தாரான ஒழுங்கமைப்பு,"¹⁴ ஆதலால், பவுல் "உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே" என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தின போது, தேவனுடைய செய்கையின் படியான ஒழுங்கமைப்பு கொண்ட உலகை சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்பு என்ற பொருள்படும். இந்தச் சொற்றொடர் குறைந்த பட்சம் பத்து முறை கிரேக்கப் புதிய ஏற்பாட்டில் காணப்படுகிறது, இப்படி இடம் பெற்றுள்ள நிகழ்வுகளிலிருந்து "உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே" என்பதன் பொருள் உலகத்தின் ஆரம்பத்துக்கும் மனித வரலாற்றுக்கும் முன்னே என்ற பொருள் தெளிவாக்கப்பட்டது.

இந்த எல்லையில் தோற்றத்துக்கு முன்னே, பிதாவினால் அன்புகூரப்பட்டார் (யோவான் 17:24) மேலும் நமக்காக அவருடைய விலையேறப்பட்ட இரத்தத்தை சிந்துவதற்கு முன் குறித்தார் (1 பேதுரு 1:18-20; KJV). அவரே அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:8) "உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே" (காண்க மத்தேயு 13:35; 25:34; லூக்கா 11:50; எபிரெயர் 4:3; 9:26; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 17:8). கிறிஸ்துவுக்குள்

“கிறிஸ்துவுக்குள்” இருப்பதால் கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களும் பயன்களும்

“கிறிஸ்துவுக்குள்”

“கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பே”
எபேசியர் 2:12, 13

1. புது சிருஷ்டி
2 கொரிந்தியர் 5:17
2. பாவமன்னிப்பு
கொலோசெயர் 1:14
3. இரட்சிப்பு
2 தீமோத்தேயு 2:10
4. நித்திய ஜீவன்
1 யோவான் 5:11
5. சகல ஆவிக்குரிய
ஆசீர்வாதங்கள்
எபேசியர் 1:3

“கிறிஸ்துவுக்குள்”

“கிறிஸ்துவுக்குள்”
எப்படி வருவது?

- கலாத்தியர் 3:27 - “கிறிஸ்துவுக்குள்”
நூனஸ்நானம்
- ரோமர் 6:3, 4 - “கிறிஸ்துவுக்குள்”
நூனஸ்நானம்

இந்த வரைபடம் Owen D. Olbricht, வெற்றிகரமான தனிநபர்
ஊழியத்திற்கான வழிகாட்டி (Delight, Ark.: Gospel Light Publishing Co., 1993),
22. அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டது.

தேவனுடைய திட்டம் உலகம் என்று ஒன்று உருவாவதற்கு முன்பே அவருடைய மனதில் இருந்தது.

இந்தத்திட்டம் நித்தியமானது, மாற்றம் பெறாதது, விசாலமானது. பவுல் இங்கே குறிப்பிடும் வாக்கியம் தேவனுடைய மனதில் இருந்த அநாதி தீர்மானத்தில் தன்னுடைய வாசகர்களும் இடம் பெற்றிருந்தனர் என்ற புரிந்து கொள்ளுதலின் பேரில் அவர்களை ஆறுதல்படுத்தி ஊக்கமளிக்கத்தக்கதாக திட்டமிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். பவுல் இந்த உண்மையை ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தி சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்கும் காரணமாயிருக்கிற சிருஷ்டிகளுக்கு நன்றி செலுத்தக் கூடியதில் குறிப்பிட்டார்.

வசனம் 4. தேவன் நம்மை ஆசீர்வதித்து நம்மை அவருக்குச் சொந்தமாக்கியிருக்கிறார் ஆதலால் நாம் அவருக்கு முன்பாக பரிசுத்த முள்ளவர்களும் குற்றமற்றவர்களும் இருப்போம். வசனம் 1, ல் பவுல் தனது வாசகர்களை “பரிசுத்தவான்கள்” *hagiois (hagios)* லிருந்து வந்தது என்று அழைத்தார். இங்கு கிறிஸ்தவர்களை “பரிசுத்தவான்கள்” என்றழைக்கிறார், இதே வார்த்தைதான் கிரேக்க மொழியிலும் இருக்கிறது. முதலில் குறிப்பிடப்பட்டது தேவனுக்கு முன்பாக “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிற ல்தானத்தையும் இரண்டாவது “அந்த ல்தானத்துக்குரிய” ஒழுக்க நிலையைக் குறிப்பிடுகிறது.¹⁵ “நான் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள்” என்று தேவன் சொன்னார் (1 பேதுரு 1:16). “குற்றமற்றவர்” என்பது *amōmos* இதன் பொருள் “மாசில்லாதிருத்தல்,” அல்லது “பலியிடப்படும் ஆட்டைப்போல, பழுதில்லாமம் இருப்பது (வேலியராகமம் 22:20, 21).”¹⁶

ஒரு வகையில், தேவன் பரிசுத்தராயிருக்கிறது போல மனிதர்கள் பிழையில்லாதவர்களும் குற்றமற்றவர்களும் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்க இயலாது (1 யோவான் 1:8). கிறிஸ்து நம்முடைய பரிபூரணமான முன் மாதிரி, கிறிஸ்தவர்கள் அந்த மாதிரியை நோக்கித் தொடரவேண்டும் (1 பேதுரு 2:21); ஆகிலும் எல்லாருமே கிறிஸ்துவைப் போல் இருக்கிற அந்த இலக்கைத் தொடருவதில் குறைவு பட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில், கிறிஸ்தவர்களின் பரிபூரணமற்ற தன்மை எவ்வகையிலும் நாம் பரிசுத்தமும் குற்றமற்றதுமான வாழ்க்கையை வாழ முயற்சிப்பதை தடைசெய்ய மாட்டாது. நாம் தேவனுடைய வெளிச்சத்தில் நடக்க வகைதேடும் போது, இயேசுவின் இரத்தம் நம்மை சகல பாவங்களிலிருந்தும் நம்மை சுத்திகரிக்கிறது (1 யோவான் 1:7-9).

மற்றொரு வகையில் மிக முக்கியமான செயல், கிறிஸ்தவன், “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிறபடியால், பரிசுத்தமும் குற்றமற்றவனுமாயிருக்கிறான். தேவன் நம்மை “அவருக்குள்” உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே தெரிந்து கொண்டார், ஆதலால் “நாம் அவருக்கு முன்பாக பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் பிழையற்றவர்களாயிருக்கிறோம்.” “நாம் [einai hēmas] இருப்போம்” என்பது “தோக்கம் அல்லது திட்டத்தின்படி” என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.¹⁷ இதன் பொருள் தேவன் நம்மை அவருக்குள் தெரிந்து கொண்டபடியாலும் கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் இருக்கிறபடியாலும் அவர் நம்மை பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமற்றவர்களும் காணுகிறார். நமது பாவங்களால் நாம் பரிசுத்தமில்லாதவர்களும், அநீதியுள்ளவர்களும், இழந்துபோனவர்களும்பாயிருக்கிறோம். தேவனிடத்தில் நம்மை நாமே

பாராட்டிக் கொள்ளக்கூட எதுவுமில்லை. பாவத்தில் வாழ்பவர்கள் எவ்வித நீதியையும் கொண்டிருப்பதில்லை (ரோமர் 6:20). பாக்கியவான் வசனங்களில், இயேசு “ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள்” மேல் ஆசீர்வாதங்களைச் சொல்லுகிறார், அவர்கள் தங்களுடைய ஆவிக்குரிய எளிமையை உணர்ந்து கொண்டிருப்பார்கள் (மத்தேயு 5:3).

“கிறிஸ்துவுக்குள்,” சகலமும் மாறுகின்றன. நமக்கென்று சுய நீதி எதுவுமில்லாமையால், கிறிஸ்துவே நமது நீதியாயிருக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 1:30). நாம் சவிசேஷத்திற்கு கீழ்ப்படிந்தபோது “நீதிக்கு அடிமைகளானோம்” (ரோமர் 6:17, 18). கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிய சபை, தனது அங்கியை கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தில் தோய்த்தெடுத்திருப்பதால் அவள் நீதியின் வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறாள் (வெளிப்படுத்தின விஷேசம் 7:14; காண்க 19:8). நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்றபோது, நாம் “கிறிஸ்துவை” வஸ்திரம் போல் “தரித்துக் கொள்கிறோம்”; இப்பொழுது நாம் அவருடைய நீதியைத் தரித்துக் கொண்டோம் (கலாத்தியர் 3:27). நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் நுழைந்த போது, கிருபையாக தேவன் நீதிக்கும், பரிசுத்தத்திற்கும், குற்றமற்றத் தன்மைக்கும் நம்மை உரியவர்களாக்குகிறார்.

“தமக்கு முன்பாக” எனும் (*katenöption autou*) சொற்றொடர் கிரேக்க மொழியில் “நோக்கிப் பார்க்கிறது” என்று சொல்லப்படுகிறது.¹⁸ நாம் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கிற போது, அவர் நம்முடைய ஆத்துமாக்களைப் பார்க்கிறார், நம்முடைய அனைத்து குறைவுகளினூடே, நாம் “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிறபடியால் நாம் அனுபவிக்கிற பரிசுத்தமும் குற்றமின்மையும் அவரைத்திருப்தியாக்கும்.

முன்குறித்தார் (1:4-6)

⁵பிரியமானவருக்குள் தாம் நமக்குத் தந்தருளின தம்முடைய கிருபையின் மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக, ⁶தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படியே, நம்மை இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய்த் தமக்கு சவிகாரப் புத்திரராகும்படி முன் குறித்திருக்கிறார்.

வசனம் 4. அன்பில் எனும் வார்த்தை வசனம் 4ல் சொல்லப்படுகிற “தமக்கு முன்பாக” என்பதோடு வருகிற இணைப்பு வார்த்தையா அல்லது வசனம் 5 ல் சொல்லப்படுகிற “அவர் நம்மை முன் குறித்திருக்கிறார்” என்பதுடன் வருவதா என்பதில் வேத நிபுணர்கள் உறுதியாகத் தெரியாமலிருக்கிறார்கள். அது முந்தின வார்த்தையுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தால், பிறகு “தெரிந்து கொள்ளும் செயலும் அதினால் காணப்படும் விளைவும், பரிசுத்தம் மற்றும் குற்றமற்றத்தன்மை நம் பகுதியில் காணப்படும், அவை இரண்டுமே தேவனுடைய பிரியத்தினாலே நடக்கும், அதன் விளக்கமும் அதற்குள் இருக்கிறது.”¹⁹ ஆயினும், தேவனுடைய முன்குறித்தலின் செயலால் தெய்வீக அன்பினாலே நாம் தூண்டப்படுகிறோம்.

R. C. H. Lenski என்பவர் “அன்பில்” எனும் வார்த்தை வசனம் 4 ற்கு உரியது, நமது அன்புக்கு அது குறிப்பிடப்படுகிறது அதினால் “பரிசுத்தம் குற்றமற்றத்தன்மை” ஆகியன பரிசுத்தவான்களின் நடத்தையைக்

குறிக்கிறது, அவர்கள் அன்பினால் தூண்டப்பட்டவர்கள்.²⁰ இருப்பினும், “பரிசுத்தமும் குற்றமின்மையும்” கிறிஸ்துவுடன் நமக்கு இருக்கிற நிலையையும் கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மை எப்படி காண்கிறார் என்பதையும் காட்டுகிறது என்பது அதிகப் பொருத்தமாயிருக்கிறது. ஆகையால், “அன்பிலே,” என்பது கிறிஸ்தவர்களுக்குரிய குணாதிசயமாக குறிப்பிடாமல், முதலாவதாக தேவன் நம்மை கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும்படி அனுமதிக்கிற அவருடைய அன்பைக் (பிரியமானவர்) குறிக்கிறது. வசனம் 4ல் சொல்லப்படுகிற “அன்பில்” எனும் பதத்தை புரிந்து கொண்டு தேவன் ஏன் நம்மை தம்முடைய பிள்ளைகளாயிருக்கும்படி முன் குறித்தார் என்று விவரிக்கலாம்.

வசனம் 5. முன்குறித்தார் என்பதன் கிரேக்க வார்த்தை *proorizō* உலகம் தோன்றுவதற்கு முன், வரலாற்றில் ஏதோ ஒன்று நடக்கும் என்பதை தேவன் தீர்மானித்து வைத்திருந்தார். அவரே துவங்கி நம்மை முன் குறித்து (கிறிஸ்துவுக்குள் பரிசுத்தவான்களாகவும் விசுவாசிகளாகவும்) சுவீகாரத்தின் படி புத்திரர்களாக்கினார். *Proorizō* எனும் வார்த்தை பவுலின் எழுத்துக்களில் ஐந்துமுறை காணப்படுகிறது (ரோமர் 8:29, 30; 1 கொரிந்தியர் 2:7; எபேசியர் 1:5, 11), மேலும் “இது எப்பொழுதுமே தேவன் நித்தியத்திலிருந்து தீர்மானித்தார் ... அல்லது, இங்கே குறிப்பிடப்படுவது போல, ஒருவரை ஏதோ ஒன்றுக்கு முன்பாகவே நியமித்தார்” எனும் பொருளில் பயன்படுத்தினார்.²¹ “சுவீகாரம்” என்கிற சிலாக்கியத்தின் மூலம் முன்பதாக தேவன் நம்மை நியமித்தார். உண்மையில் விசுவாசிகளே தேவனுடைய பிள்ளைகள் (அல்லது புத்திரர்கள்) என்று குறிப்பிடும் போது பவுல் மட்டுமே சுவீகார முறைப்படி என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார். சுவீகாரம் என்பதன் கிரேக்கப் பதம், *huiothesia*, புதிய ஏற்பாட்டில் ஐந்து முறை காணப்படுகிறது - இஸ்ரவேலர்களின் விசேஷித்த தேவனோடு கொண்டிருந்த உறவுமுறையை ஒரு முறை குறிப்பிட்டார் (ரோமர் 9:4); மூன்று முறை விசுவாசிகளின் தற்போதைய நிலையைக் குறிப்பிட்டார் (ரோமர் 8:15; கலாத்தியர் 4:5; எபேசியர் 1:5); மேலும் ஒருமுறை கிறிஸ்து வரும்போது இடம் பெறும் எதிர்கால உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து குறிப்பிடப்பட்டது, அப்பொழுது புத்திரத் தன்மை முழுமையான சாட்சியத்துடன் உணரப்படும் (ரோமர் 8:23).²²

பழைய ஏற்பாட்டில் சுவீகாரம் என்பது அபூர்வமானது, மூன்று சம்பவங்கள் மட்டுமே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவைகள் அனைத்தும் பலஸ்தீனாவுக்குப் புறம்பே நடந்தவை - மோசே (யாத்திராகமம் 2:10), கேனுபாத் (1 இராஜாக்கள் 11:20), மற்றும் எஸ்தர் (எஸ்தர் 2:7, 15).²³ S. D. F. Salmond கவனித்து அறிந்துள்ளபடி, “பிறப்பினால் ஒரு குடும்பத்துக்குரியவனாயிராத ஒரு குழந்தை சட்ட ரீதியான தத்துக் கொடுத்தல் யூதர்களின் பிரமாணத்தில் இடமில்லை.”²⁴

ஆனாலும் கிரேக்கருக்குள்ளும் ரோமர்களுக்கும், சுவீகாரம் என்பது நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது.

ரோமரின் சட்டப்படி ... அடாப்பியோ என்று அறியப்பட்டமுறைப்படி பரிமாற்றம் செய்ய வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தது, அது தனக்குப் பிறந்த மகனாக இல்லாத ஒரு குழந்தையை தந்து எடுப்பது, மற்றும் அரோகேசியோ, முறையான (பெற்ற) தகப்பனின் மரணத்தினிமித்தம்,

விடுதலையாயிருக்கிற ஒருமகன், மற்றொரு தகப்பனிடத்தில் மாற்றிக் கொடுக்கப்பட ஜனங்களின் பொதுவிதியோடு மதச்சடங்குகளோடு செய்யப்படுவது. இப்படியாக ஒரு ரோமக் குடிமகன் பிறப்பினால் தனக்குச் சொந்தமாகாத ஒரு மகனை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது அவனுக்கு பெயரை வைக்கலாம், ஆனால் அப்படிச் செயல்பட்டு, சாட்சிகளின் சான்று பெற்று, பிறப்பின்படி ஒரு மகன் பெறக்கூடிய தன் ஸ்தானத்தையும் சலுகைகளையும், உரிமைகளையும் கடமைப் பொறுப்புக்களையும் பெறுவான்.²⁵

பழங்கால கிரேக்கப் பண்பாட்டின் பழக்கப்படியும் ரோமர்களின் சட்டப்படியும் அந்தப் பையன் சவிகாரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும்போது, ஒரு அடிமை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோது, நடந்த முறையைப் போலவோ, தத்து எடுத்த தகப்பனுக்கு அவன் சொத்தாகிறான். அவன் தத்து எடுத்துக் கொண்ட குடும்பத்துப்பிள்ளையாகி, தனது முந்தின குடும்பத்திற்கு மரித்தவனாகிறான்.²⁶ பவுல் தன் காலத்திலிருந்த உலகத்தின் நடைமுறை நன்கு அறிந்திருக்கக் கூடும் என்று யூகிக்கிறோம், ஆதலால் பரிசுத்த ஆவியினால் வழிநடத்தப்பட்டு, எபேசியரின் தேவனோடு கொண்டிருந்த உறவுமுறையை சவிகாரமாக எடுத்தல் என்ற கருத்தில் பேசுகிறார்.

“சவிகாரப் புத்திரராகும்படி” தேவன் நம்மை முன் குறித்திருக்கிறார் என்று பவுல் சொன்னார். ஆகும் “படி” என்ற முன்னிடைச் சொல் *eis* என்பது அதன் பொருள் “பார்க்கும் விதம்,”²⁷ தேவன் என்ன நோக்கத்திற்காக நம்மை முன் குறித்தார் என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறது. இதன்படி “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்” விசுவாசிகளாயிருக்கிற பரிசுத்தவான்கள் “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களும்” “இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் புத்திரராயிருக்கிறதற்கு” முன் குறித்தார். Kenneth S. Wuest என்பவர் கிரேக்க வினைச் சொல்லான *huiothesia tithēmi* என்பதிலிருந்து வந்தசொல் (“வைப்பதற்காக”) மற்றும் *huios* (“வளர்ந்த மகன்”), எனவே தேவனுடைய நோக்கம் வளர்ந்த மகன்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது தான், அவர்களுக்கு தம் பிள்ளைகளின் ஸ்தானத்தைக் கொடுக்கிறார் (அதாவது அன்றாடத் தேவைகளைச் சந்திக்கிறார்) என்று கவனித்தார்.²⁸

சவிகாரத்தைக் குறித்துப் பேசி கூடுதல் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகிற வசனப்பகுதிகள் தமது புத்திரர்களுக்கு தேவனுடைய நோக்கத்தை தெரிவிக்கின்றன. (1) கலாத்தியர் 4:4-7ல், நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழ் அடிமைப்பட்டவர்கள் சவிகாரமுறைப்படி சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதைப் பவுல் (அது அவர்களால் கைக்கொள்ள இயலாமல் போனதால்) குறிப்பிட்டார். அந்த வசனப் பகுதியில், அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்கப்படுவதை சவிகாரம் எடுப்பதற்கு ஒப்பிடுகிறார். “மீட்பு” என்பது *exagorazō* இதன் பொருள் “அடிமைத்தன சந்தையிலிருந்து விலை கொடுத்து வாங்குதல்.”²⁹ பாவத்தின் அடிமைத் தனத்தில் இருந்தவர்களை விடுவிக்கும் பொருட்டு அவர்களுடைய பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து மரித்து கிரயத்தைச் செலுத்தியதால் அது சாத்தியமாயிற்று (காண்க யோவான் 8:34; ரோமர் 6:17, 18; 1 பேதுரு 1:18, 19) என்று இந்த வசனப்பகுதி விளக்குகிறது. (2) ரோமர் 8:15 தேவனுடைய புத்திர சவிகாரம் பெற்றவர்கள் மனித சபாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டவர்கள் என்று கூறுகிறது. அப்படி

விடுதலையாக்கப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய சுதந்தரராயும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராயும் இருக்கிறார்கள் என்று ஆலோசனை சொல்லப்படுகிறது. ஒரு நாளில் இந்த உடன் சுதந்தரர் அவரோடு மகிமைப்படுத்தப்படுவார்கள். (3) ரோமர் 8:23 ல், சவிகாரம் என்பது மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்போம் என்கிற கிறிஸ்தவனின் நம்பிக்கையைக் குறிக்கிறது. பவுல் பேசுகிற தேவனின் முன் குறித்தல் என்பது தேவனுடைய புத்திரராய் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை பெறுவதுடன் சம்பந்தப்பட்டது. தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் சவிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்கள் அவருடைய குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாய் இருக்கும்படியான உயர்ந்த இலக்குக்காக அழைக்கப்பட்டவர்கள் (ரோமர் 8:29).

எனவே, சவிகாரம் எனும் கருத்து, நாம் பாவத்துக்கு அடிமைகளாயிருந்தோம் ஆகிலும் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே பாவம் எனும் அடிமைச் சந்தையிலிருந்து கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டவர்கள். நாம் நம்முடைய முந்தைய எஜமானனுக்கு அல்லது பெற்றோருக்கு மரித்தவர்களாகிறோம் (காண்க ரோமர் 6:1-4) மற்றும் இப்பொழுது நீதிக்கு அடிமைகளானோம் (ரோமர் 6:17, 18). நாம் தேவனுடைய ஒரே பேறானவரின், இயேசுவின் உரிமைகளையும், சிலாக்கியங்களையும் பகிர்ந்துகொள்கிற “தேவனுடைய சுதந்தரராயும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராயும் இருக்கிறோம்” (ரோமர் 8:17).

கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களை தமது வளர்ந்த பிள்ளைகளாக்க தேவனுடைய செயலானது இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் விளைந்தது. (இயேசு கிறிஸ்து) “மூலமாய்” எனும் முன்னிடைச் சொல் (*dia*) “இருவருக்கு இடையே சேவை செய்யும் நபர்.”³⁰ சிலுவையின் மேல் கிறிஸ்து ஆற்றிய பணியே பாவினைத் தமது குடும்பத்தில் சவிகாரம் எடுக்கச் செய்ய ஏதுவாக்கிய முகவராயிருந்தது (காண்க கலாத்தியர் 4:4-7).

தமக்கு எனும் பதம் தேவனைக் குறிப்பிடுகிறது, அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களை தமக்குச் சொந்தமாக்கும்படி முன் குறித்தார்.

அவர் முன்பாக நம்மை தமக்கு வளர்ந்த மகனாக ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு குறித்து வைத்து, தமது சுய திருப்திக்காக, நம்மை தமது புத்திரர்களாக அன்பு காட்டவும், அவருடனான ஐக்கியத்திற்காக அவர் தமது உயர்ந்த ஸ்தானத்தை கொடுக்கும்படிக்கும், நம்மை இரட்சிப்பதிலும் நமது தொழுகைகளையும் ஊழியங்களையும் ஏற்றுமகிமை அடையும் படியாகவும் முன் குறித்தார்.³¹

“படி” (ஆகும் “படி”) *eis* என்பது தேவன் செய்த எல்லா இலக்கும் அவரே எனும் பொருளில் பேசும் வார்த்தையாக இருக்கலாம்.³²

வசனம் 5. தமது தயவுள்ள சித்தத்தின்படி என்று இந்த வசனம் தொடர்கிறது. NASB மொழிபெயர்ப்பின் அடிக்குறிப்பில் “தயவுள்ள சித்தம்” என்பது “நல்ல மகிழ்ச்சி” என்று கூறப்பட்டுள்ளது (காண்க NKJV). NEB எனும் மொழிபெயர்ப்பில் “அவருடைய சித்தமும் மகிழ்ச்சியும், அப்படிப்பட்டதாயிருந்தது” என்றும் NIV யில் “அவருடைய மகிழ்ச்சியின் சித்தத்தின்படி” என்றும் கூறப்படுகிறது. LB மொழிபெயர்ப்பில் “அவர் விரும்புவதால்” என்னும் சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வினைச்

சொல்லாகிய “பிரியமாயிருந்தது” எனும் சொல் (eudokia) சவிசேஷங்களில் மூன்று முறையும் (மத்தேயு 11:26; லூக்கா 2:14; 10:21), ஆறுமுறை பவுலின் எழுத்துக்களிலும் (ரோமர் 10:1; எபேசியர் 1:5, 9; பிலிப்பியர் 1:15; 2:13; 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:11), சொல்லப்பட்டுள்ளது. வேறு எங்கும் சொல்லப்படவில்லை.³³ Marvin R. Vincent குறிப்பிடுகையில் இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தை “கனிவுடன், அல்லது நட்புடன் கூடிய உணர்வை கண்டிப்புடன், கூறுவதில்லை [லூக்கா 2:14 மற்றும் பிலிப்பியர் 1:15ல் உள்ளது போல] என்கிறார். ஆனால் அது அவருக்குப் பிரியமாயிருப்பதாலேயே [காண்க மத்தேயு 11:26 மற்றும் லூக்கா 10:21]. பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வேறே பொருள், எப்படியிருப்பினும், அன்பினாலே சேர்க்கப்படுவதையும், பொருந்தும் வகையில் குறிப்பிடுவதையும், வெளிப்படுத்துவதையும் காட்டுகிறது,” என்றார்.³⁴ (சித்தத்தின் “படி” எனும் வார்த்தைக்கு மேலும் விளக்கமறிய 1:7, 9 ன் விளக்கவுரையைக் காண்க.)

வசனம் 6. அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே. பின்னதாக இந்த சொற்றொடருக்கு ஒப்பாக பவுல் தன்னுடைய புகழ் உரையில் பேசுகிறார் (1:12, 14), ஆகிலும் இங்கே வலியுறுத்தப்படும் வார்த்தை தேவனுடைய கிருபையைச் சார்ந்துள்ளது. (ஐசுவரியத்தின்) “படியே” (eis) எனும் வார்த்தை தேவன் “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கும் மனித வர்க்கத்துக்குச் செய்ததன் விளைவை அறிமுகப்படுத்துவதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய கிருபை அவருடைய பண்பையும் பணியையும் உள்ளடக்குகிறது. ஆகையால் அவருடைய மகிமையுள்ள கிருபையும், அவருடைய நபர்த்துவத்தின் சிறப்பும், அவருடைய திட்டத்தின் பிரகாசமும் அவருடைய ஜனங்களின் தொழுகையையும் துதிகளையும் எதிர்நோக்கியிருக்கிறது. தேவனுடைய நித்திய நோக்கம் தேவனுக்கே துதி செலுத்த வழிகோருகிறது.

தேவ கிருபையைக்குறித்து பவுல் விவாதித்து தொடர்ந்து அதை எங்கள் மீது பெருகப் பண்ணினார் என்று சொன்னார். இந்தக் கிருபையை அவர் “தாராளமாக” எங்கள் மீது “பெருகப் பண்ணினார்,” சில மொழிபெயர்ப்புக்களில், “அவைகளை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தார்” (NKJV) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தேவன் கிருபையாய் இருக்கிறார். அவர் தமது கிருபையால் நம்மைச் சம்மதிக்க வைத்துள்ளார், தமது கிருபையால் அவர் நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டார், மேலும் அவரது கிருபையால் நம்மை ஆசீர்வதித்தார், அதினால் முடிவுபரியந்தம் நாம் அவரை ஸ்தோத்திரிப்போமாக.

பிரியமானவருக்குள் என்பது (வசனம் 5) கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது மேலும் வசனம் 3 லிருந்து 5 வரை இந்தக் கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது. தேவனுடைய நேசகுமாரன் என்று இயேசு விளக்கப்படுத்தப்படுகிறார் (மத்தேயு 3:17; 17:5; கொலோசெயர் 1:13). Andrew T. Lincoln என்பவர் இயேசு, “மிகவும் மேன்மையான நேசகுமாரனாய் இருக்கிறார்” என்றார்.³⁵ பாவிகளுக்காக கிறிஸ்துவுக்குள் கிறிஸ்து மூலமாய் தேவன் செயல்படுத்தியுள்ள காரியங்கள் அனைத்தும் பாவத்தைக் கண்டு கண்சிமிட்டுகிற காரியமல்ல. தேவன் கிருபையால் நிறையப்பட்டிருக்கிற காரியமல்ல. தேவன் கிருபையால் நிறையப்பட்டிருக்கிற வேளையில், இரக்கத்தினாலே, அன்பினாலும், கூட நிறைந்திருக்கிறார், மேலும் அவர் பரிசுத்தத்திற்கும் நீதிக்கும் கூட

தேவனாயிருக்கிறார், ஆகையால், பாவம் நியாயம் தீர்க்கப்படவேண்டும், அதை அவர் சிலுவையில் நடப்பித்தார். “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிற அனைவரும் தேவனுடைய பரிசுத்தமும் நீதியும் அவரைத் திருப்தி செய்கிற இடத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அதே வேளையில் பாவிக்கள் மீது அவர் இரக்கமுள்ளவராயிருக்கிறார் (காண்க ரோமர் 3:23-26). கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் மீது “கொடுக்கப்படும்” கிருபை, கிரேக்க மொழியில் கடந்தகால சுட்டுதலாக கூறப்பட்டது,³⁶ ஒரே முறையாக பாவிக்களுக்கென ஒருமுறை நடப்பிக்கப்பட்டது, பாவத்துக்காக போதிய அளவு கிறிஸ்து பலி செலுத்தினார் (எபிரெயர் 10:12).

மீட்பளித்தார் (1:7)

⁷இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் உண்டாயிருக்கிறது.

கிறிஸ்தவர்கள் பரிசுத்தமும் குற்றமற்றவர்களுமாயிருக்க தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் என்று பேசின பிறகு, பவுல் இப்படிப்பட்ட நிலை எப்படி சாத்தியமாயிற்று என்பதை விளக்கப்படுத்துகிறார். தேவனுடைய புத்திர சவிகாரத்தின் குமாரர்கள் கிறிஸ்துவின் பலியாகிய மரணத்தால் மீட்கப்பட்டவர்கள், ஆதலால் பாவத்திலிருந்து கிருபையாக மன்னிக்கப்பட்டார்கள். இவைகள்தான் விவரிக்கப்பட்டுள்ள அடுத்த இரண்டு ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் 1:3-14ல் காணப்படுகிறது.

வசனம் 7. மூன்றாவது ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதம் கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சகோதரர்கள் அனுபவிப்பதை பவுல் நினைப்பூட்டுகிறார்: **இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் உண்டாயிருக்கிறது.** “மீட்பு” எனும் வார்த்தை மிகவும் வளமிக்க வரலாற்றுப் பின்னணியையுடையதும் தேவனோடு நமக்குள்ள உறவுமுறையை விளக்கப்படுத்தக் கூடியதுமாயிருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் (கடந்த கால செயலை சரியான நேரத்தில் நடப்பித்ததை), நிகழ்காலத்தில் பவுல் பேசுகிறார் (நடந்து கொண்டுள்ள நிகழ்ச்சியை பேச்சாளர் அறிவிப்பாக வெளியிடுகிறார்).³⁷ அவர் பேசுகிற ஆசீர்வாதம் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த ஒன்று ஆகிலும் நிகழ்கால எதிர்கால பலன்களைத் தருகிறது. இப்போது கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறவர்கள், இந்த நிகழ்காலத்தில், மீட்பின் பலன்களை அனுபவிக்கிறவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களும் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறது, எனவே “அவருக்குள்” “நாம் மீட்பைக் கொண்டிருக்கிறோம்.”

மீட்பு என்பது ஒரு பழைய ஏற்பாட்டுக் கருத்து. இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்திய அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றதை மீட்பு என வசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன (காண்க உதாரணமாக, யாத்திராகமம் 6:6; 15:13; உபாகமம் 7:8; 15:15). இந்த புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசத்தை போதிக்க பழைய ஏற்பாட்டு பின்னணியை மிக நன்றாக மனதில் கொண்டு பவுல் எழுதியிருக்க வேண்டும். “மீட்பு” என்ற வார்த்தை *அடொலுட்ரோசிஸ்* என்பதிலிருந்து வந்தது, இதன் பொருள் “அடிமைத்தன நிலையிலிருந்து விடுதலை.” மூலப் பொருளில், ஒரு அடிமையை அல்லது அடிமைத்தனத்தில் இருப்பவரை திரும்ப வாங்கிக்

கொள்ளுதல், அதாவது மீட்பின் தொகையை செலுத்தி “விடுதலை செய்தல்”³⁸ “மீட்பு” என்னும் வார்த்தையில் கிரேக்க வசனப்படி அதன் நேரடி வாசகம், “மீட்பு (மட்டுமே),” அதாவது, முன்னுரைக்கப்பட்டதும், விரும்பப்பட்டதும், இப்போது அனுபவிக்கப்படுவதும் மீட்பு (மட்டுமே). இந்த வசனப்பகுதியை பவுல் எழுதிய போது “விடுதலையையும்” “மீட்டு எடுப்பதையும்” மனதில் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும், அத்தோடு “மீட்பையும்” “அது இரத்தத்தின் மூலம்” சாத்தியமாவதையும் பேசியிருக்கிறார்.

பாவியின் விடுதலைக்கு கிறிஸ்துவின் இரத்தமே செலுத்தப்பட்ட கிரயம். ஆகையால், பவுல், “கிரயத்துக்குத் கொள்ளப்பட்டீர்கள்,” என்று சொன்னார் (1 கொரிந்தியர் 6:20). பேதுரு தொடர்ந்து, “... கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே மீட்கப்பட்டீர்கள்” என்று சொன்னார் (1 பேதுரு 1:18, 19). மீட்புக்காக ஏன் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தையே விலை கொடுக்க வேண்டியதாயிருந்தது? லேவியராகமம் 17:11ல், மனதுக்குள் ஊடுருவி பார்க்கத் தக்க ஒரு வாக்கியம் காணுகிறது, அங்கே பழைய ஏற்பாட்டு பலிகளைக் குறித்து விளக்கமளிக்கப்படுகிறது. அங்கே, மோசே சொன்னதாவது, “மாம்சத்தின் உயிர் இரத்தத்தில் இருக்கிறது ... ஆத்துமாவிற்காக பாவநிவர்த்தி செய்வது இரத்தமே.” மிருகங்களின் ஜீவரத்தம் பலியிடப்பட்டபோது, அது தேவன் இஸ்ரவேலின் பாவங்களினிமித்தம் கொண்டிருந்த கோபாக்கினையிலிருந்து தேவனை தற்காலிகமாக அமைதிப்படுத்தியது, ஆதலால் பாவிகளுக்காக தம்மையே பலியாக்கிய கிறிஸ்துவின் ஜீவனால் அவரது கோபாக்கினைக்கு நிரந்தர திருப்தியைக் கொண்டு வந்தது. “அவருடைய இரத்தத்தின் மூலம்” என்பது முன்னிடைச் சொல்லாகிய டயர், என்பதையும் கொண்டது, கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மூலமே பாவத்திற்கான கிரயம் செலுத்தப்பட்டது. தேவனுடைய பரிசுத்த பிரமாணத்தின்படி, பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் (ரோமர் 6:23); ஆனால் கிறிஸ்து தமது இரத்தத்தின் மூலம் தமது மீட்புக்காக கிரயம் செலுத்தினார்.

பாவமன்னிப்படைந்தோம் (1:7, 8)

⁷அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே ... பாவமன்னிப்பு ... நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது. ⁸அந்தக் கிருபையை அவர் சகல ஞானத்தோடும் புத்தியோடும் எங்களிடத்தில் பெருகப் பண்ணினார்.

வசனம் 7. பவுல் தனது இரண்டு காரியங்களை மனதில் கொண்டு “அவருடைய இரத்தத்தினாலே மீட்பு” (1:7) மற்றும் “நமக்கு பாவமன்னிப்பு” (1:7) உண்டாயிருக்கிறது என்ற செயல்களை எழுதினார். கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நமது பாவநிவர்த்திக்காக சிலுவையில் சிந்தப்பட்டபோது “மீட்பு” உண்டாயிற்று; “பாவமன்னிப்பு” பாவியாயிருப்பவர்கள் “கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகும் போது” இடம் பெறுகிறது. அதாவது மனங்குத்தப்பட்ட விசுவாசிகள் அவருக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது உண்டாகிறது (நடபடிகள் 2:38).

பாவமன்னிப்பு என்பது அந்த வசனப்பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்ட நான்காவது ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதம் இது. இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட aphesis கிரேக்கப் பெயர்ச்சொல், *aphiemi*, என்பதன் பொருள் “அனுப்பிவிடுதல்”

என்பதாகும்.³⁹ மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ் இருந்த ஜனங்களின் பாவங்களை ஒரு போக்காடாய் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஆட்டுக்கடாவின் தலையின் மேல் சுமத்தி அதை "... அனுப்பிவிட்ட காரியம்" நமது நினைவுக்கு கொண்டு வரப்படுகிறது (லேவியராகமம் 16:21). அனுப்பி விடுதலைக் குறித்த கருத்து சங்கீதங்களிலும் காணப்படுகிறது. "மேற்குக்கும் கிழக்குக்கும் எவ்வளவு தூரமோ, அவ்வளவு தூரமாய் அவர் நம்முடைய பாவங்களை நம்மை விட்டு விலக்கினார்" என்று தாவீது எழுதுகிறார் (சங்கீதம் 103:12). "நம்முடைய பாவங்களையெல்லாம் சமுத்திரத்தின் ஆழங்களில் போட்டு விடுவார்" என்று மீகா சொன்னார் (மீகா 7:19). தேவனுக்காக பேசிய ஏசாயா அதே காட்சியை படம் பிடித்தவராக, "நான், நானே உன் மீறுதல்களை என் நிமித்தமாகவே குலைத்துப்போடுகிறேன். உன் பாவங்களை நினையாமலுமிருப்பேன்" என்றார் (ஏசாயா 43:25). இயேசு மீட்பையும் பாவமன்னிப்பையும் ஒன்றிணைந்த கருத்தாகப் பேசினார். அவர் "அப்படியே, மனுஷகுமாரனும் ஊழியங் கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ் செய்யவும், அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்" என்றார் (மத்தேயு 20:28); "இது அநேகருக்காக சிந்தப்படுகிற என்னுடைய புதிய உடன்படிக்கையின் இரத்தமாயிருக்கிறது" என்றும் சொன்னார் (மத்தேயு 26:28).

மீறுதல் என்பது *paraptōma*, அது பாவத்தை "அளவுகளை மீறுதல்," "எல்லை தாண்டுதல்," அல்லது "ஒரு பக்கத்தில் *விழுதல்*" என்றெல்லாம் விளக்கப்படுத்தப்படுகிறது.⁴⁰ இது மற்ற புதிய ஏற்பாட்டுப் பதங்களான, *anomia*, ("அக்கிரமம்") மற்றும் அடிக்கியா, ("அநீதி") போன்ற வார்த்தைகள், பாவத்தை விளக்கிச் சொல்வதிலிருந்து வித்தியாசப்படுகிறது. "பாவத்தைக் குறித்து" விளக்குகிற மிகப் பொதுவான புதிய ஏற்பாட்டு வார்த்தை *hamartia*, என்பது "பாவத்தின் செயலை மட்டும் குறிப்பதாயிராமல், பாவம் வல்லமையானதும், ஒரு நடத்தையாகவும், இருக்கிற ஒரு நிலைமையாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது."⁴¹ மீறுதலில் தரித்திருக்கும் ஒருவர் அக்கிரமத்தில் வாழ்கிறார் ஆதலால் பாவத்தின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கிறார். ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குள் நுழையும் போது, தேவனுடைய கிருபை அவருடைய அக்கிரமத்தை மன்னித்து அவனை நீதிமானாக்குகிறது. பாவத்தின் அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டு, அதன் குற்ற உணர்-விலிருந்தும், விளைவுகளிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகிறார்; தேவன் கிருபையாக அவனை சரியான வழியிலே நிறுத்தி மறுபுறமாக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ வல்லமையளிக்கிறார்.

வசனம் 7. (ஐசுவரியத்தின்) படி என்பது கிரேக்க முன்னிடைச் சொல்லான *kata*, அது கட்டுப்படுத்துகிறதான, "ஆதிக்கஞ் செலுத்ததலை" பேசுகிறது.⁴² தேவனுடைய மீட்பும் பாவமன்னிப்பும் ஐசுவரியத்தால் (*ploutos*) கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது, அல்லது அதன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறது - அதாவது, அவருடைய கிருபையின் - ஐசுவரியம் அல்லது பரிபூரணம்⁴³ (காண்க 1:6).

கிருபையின் வடிவத்தில் கிடைக்கும் *தெய்வீக சுதந்திரம்*, *அளவுற்ற தெய்வீக நன்மைகள்*, ஆகியவையால் பவுல் அடிக்கடி துதிகளோடும் ஆச்சரியத்தோடும் மகிமைப்படுத்துகிறார். இங்கே தாராளமாய்

வழங்கப்படும் வல்லமையின் அளவு என்பதாகக் காட்டப்படுகிறது, ஐசுவரிய தகுதிபெற்ற கிருபை, அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்த மகத்துவம் பெற்ற கிருபையின் ஐசுவரியம் தேவனால் நம்மீது கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்காக கொடுக்கப்பட்டது, இது பவுலின் ஆலோசனையின் தனித்தன்மை.⁴⁴

சிலுவையை ஒருமுறை நோக்கிப் பார்க்கும் கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தை பாராட்டத் துவங்குவார்கள், தகுதியற்ற மனித வார்க்கத்தை மீட்டு மன்னிக்கும்படியான திறக்கப்பட்ட வழியே தேவன் தமது குமாரனை சிலுவையில் மரிக்க அனுமதித்த செயல். தேவனுடைய கிருபைக்கு முடிவில்லை, அதின் ஆதாரமூலங்கள் குறைந்து போவதில்லை, வழுவிப்போகும் மனிதனுடைய தேவைக்கு ஆபத்து இல்லை. பவுல் ரோமர் 5:20 ல் இப்படியாகக் குறிப்பிட்டார். “பாவம் பெருகின இடத்தில், கிருபை அதிகமாய்ப் பெருகிறது.” தேவனுடைய கிருபை வற்றிப் போகாதது (காண்க 2:7).

வசனம் 8. இந்த வசனத்தில் சொல்லப்படுகிற அந்த என்பது (hos) மீண்டும் தேவனுடைய கிருபையை குறிப்பிடுகிறது. அந்தக் கிருபையை எங்கலிடத்தில் பெருகப் பண்ணினார் என்று பவுல் குறிப்பிட்டார். “பெருகப் பண்ணினார்” என்பதன் கிரேக்க வினைச்சொல் (perisseuo) லின் பொருள் “நிறைந்திருத்தல், பரிபூரணமடைதல்.” செய்யப்படுபொருள் குன்றா வினையில் சொன்னால், இந்த வார்த்தையின் பொருள் “குழ்ந்து (நிறைந்து) காணுதல்.”⁴⁵ பவுல் இங்கே தேவனுடைய கிருபை நம்முடைய தேவைக்குமேல் அதிகமாக கொடுக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

அறியாமையை அகற்றுதல் (1:8-10)

⁸அந்தக் கிருபையை அவர் சகல ஞானத்தோடும் புத்தியோடும் எங்களிடத்தில் பெருகப் பண்ணினார். ⁹காலங்கள் நிறைவேறும் போது விளங்கும் நியமத்தின்படி, பரலோகத்திலிருக்கிறவைகளும் பூலோகத்திலிருக்கிறவைகளும் சகலமும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளே கூட்டப்படவேண்டுமென்று, ¹⁰தமக்குள்ளே தீர்மானித்திருந்த, தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின் இரகசியத்தை எங்களுக்கு அறிவித்தார்.

பவுல் குறிப்பிடுகிற ஐந்தாவது ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதம் தேவன் நம்மிடத்தில் பெருகப் பண்ணின கிருபையின் வளர்ச்சி (1:8). “சகல ஞானத்தோடும் புத்தியோடும் ... தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின் இரகசியத்தை எங்களுக்கு அறிவித்தார்” (1:8, 10). தேவன் தம்முடைய இருதயத்தை நமக்கு வெளிப்படுத்தினார்!

வசனங்கள் 8, 9. சகல ஞானத்தோடும் புத்தியோடும் என்பது அவர் அறிவிக்க ஏதுவாக்குகிறது. விரிவுரையாளர்கள் மத்தியில் ஞானமும் புத்தியும் என்பது தேவனுடைய குணாதிசயத்தைக் குறிப்பவையா அல்லது தேவன் ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கிற வரங்களா என்பதில் ஒத்துப்போகாதவர்களாயிருக்கின்றனர்; ஆகிலும் கொலோசெயருக்குச் செய்த ஜெபம், எபேசியருக்கு எழுதின இந்தப் பகுதிக்கு ஒத்ததாக இருக்கிறது, அவர்கள் அவருடைய சித்தத்தை அறிகிற அறிவினாலே எல்லா ஞானத்தோடும், ஆவிக்குரிய விவேகத்தோடும் நிரப்பப்படச் செய்கிறார் என்று சுட்டிக்

காட்டுகிறது (கொலோசெயர் 1:9). இன்னொரு வார்த்தைகளில், தேவன் தமது சித்தத்தை, புரிந்து கொள்ளத்தக்கத் திராணியோடும் அதை பயன்படுத்தும் முறையோடும், நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.

“ஞானம்” என்ற கிரேக்கப் பெயர்ச்சொல் (*sophia*), வார்த்தையை பவுல் அடிக்கடி புதிய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். புதிய ஏற்பாட்டு பிற ஆசிரியர்களும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். “புத்தி” எனும் கிரேக்கப் பெயர்ச்சொல் (*phronēsis*), புதிய ஏற்பாட்டில் இன்னும் ஒரே ஒரு முறை மாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (லூக்கா 1:17ல், நீதிமாண்களின் “மனப்பான்மையைக்” குறித்து பேசுகிறது). பிளாட்டோ, அரிஸ்டாட்டில், ஃபிலோ, மற்றும் சிசேரோ ஆகியோர் எழுதியவைகள் வேதாகமத்திற்கு கூடுதல் உதவியளிப்பவையாக உள்ளன, அவர்கள் இந்த இரண்டு வார்த்தைகளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் காட்டுகின்றனர், “ஞானம்” என்பது ஒரு பரந்த கருத்தையுடையது, அதிகமாக பொதுவான கருத்தைக் கொண்டது, ஆனால் “புத்தி” என்பது இரண்டாம் கட்டக் கருத்தைக் கொண்டது, ஞானத்தின் குறிப்பிட்ட அளவை அல்லது பயன்பாட்டைக் குறிப்பிடுவது.⁴⁶ இது புதிய ஏற்பாட்டின் பயன்பாட்டிலும் உண்மையானது. “ஞானம்” என்பது தேவனுடைய காரியங்களில் அறிவுத்திறனோடு புரிந்து கொள்ளும் தன்மையையும், “புத்தி” என்பது அன்றாட வாழ்க்கையில் அவைகளை நடைமுறைப் பயன்பாட்டில் கொண்டு வருவதையும் குறிக்கிறது. உண்மையான பக்திக்குரிய ஞானமும் புத்தியும் தேவனுடைய நிறைவான கிருமையால் கொடுக்கப்படும் வரம். பவுல் குறிப்பிடும் “ஞானமும்” “புத்தியும்” தேவன் கொடுத்த திராணியின் அடிப்படையில் அவருடைய “இரகசியத்தின் சித்தத்தை” புரிந்து கொண்டு அதை தேவன் அறிவிக்கத் தெரிந்து கொண்டார் என்பதையும் அதன் பயன்பாட்டையும் பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.

வசனம் 9. இரகசியம் என்பது *மஸ்டேரியன்* என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு, இவ்வார்த்தை ஆறுமுறை எபேசியரில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களுக்குத் தெய்வீக சத்தியத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகவும், புரிந்து கொள்ள இயலாமலும் பொருளைப் பற்றிக் கொள்ளக் கூடாத அளவுக்கு இன்றைய நாகரீகப்பொருளைக் கொண்டிராததுமாகும்.⁴⁷ இங்கே உபயோகப்படுத்தப்படுவது போல, அது சவிசேஷத்தைக் குறிக்கிறது (காண்க 6:19), அது ஜனங்களைப் பாவத்திலிருந்து இரட்சிக்க கிறிஸ்துவின் மரணம் உயிர்த்தெழுதலைக் கொண்ட தேவனுடைய நோக்கமாயிருக்கிறது. 1 கொரிந்தியர் 2:7-13 ல் தேவனுடைய இரகசியம் வெளியாக்கப்பட்டதைக் குறித்து சற்று விளக்கமாக பவுல் குறிப்பிடுகிறார். காலங்கள் நிறைவேறுவதற்கு முன்னே மறைபொருளாயிருந்து மனிதனுடைய மகிமைக்காக முன் தீர்மானிக்கப்பட்ட படியே அவர், இப்பொழுது பேசுவதாகக் குறிப்பிட்டார் (வசனம் 7). தேவனுடைய திட்டம் எந்த மனுஷனுக்கும் தெரியாமலிருந்தது. தேவனே அதை வெளிப்படுத்தும் வரை எந்த நபரும் அதைச் சிந்திக்கவோ கற்பனை பண்ணிக் கூட பார்க்கவோ கூடாமலிருந்தது (வசனங்கள் 8-10). தேவனுடைய தமக்குச் சித்தமான நல்லதொரு நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை செய்யும்படி தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களுக்கு “ஆவியின் மூலமாக” தேவன் தெரியப்படுத்தினார் (வசனம் 10). பவுலும் தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒருவர் என்பதையும் தாம் வெளிப்பாடுகளைப்

பெறக்கூடியவர் என்பதையும் தானே அந்த ஏவுதலைப் பெற்றதாகக் கூறுகிறார், “அவைகளை மனுஷருளும் போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசாமல், பரிசுத்த ஆவி போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசி ...” (வசனம் 13).

யுகங்களினூடே தேவன் கொண்டிருந்த திட்டம் ஒரு இரகசியம்; அது மூடி வைக்கப்பட்டிருந்தது, அல்லது மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது, அவர் அதை வெளிப்படுத்திய காலம் வரைக்கும் இரகசியமாயிருந்தது. இப்பொழுது வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது இராட்சிப்புக்கான தேவனுடைய திட்டத்தின் முழுமையை உள்ளடக்கியது (காண்க ரோமர் 16:25; 1 கொரிந்தியர் 2:7; எபேசியர் 6:19; கொலோசெயர் 1:26; 1 தீமோத்தேயு 3:9, 16), கூடவே அந்தத்திட்டத்திற்குள் சில குறிப்பிடத்தக்க விஷயங்களும் அடங்கும். உதாரணமாக, இராட்சிப்படைவதற்கு யூதர்களைப் போலவே புறஜாதிகளும் தகுதி பெற்றவர்கள் என்கிற உண்மையை தேவன் வெளிப்படுத்தினார் (ரோமர் 11:25; எபேசியர் 3:3, 6). அவர் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையில் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதையையும் உயிரோடிருப்பவர்களின் மாற்றம் பெரும் காட்சியையும் நமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 15:51, 52). மேலும், கிறிஸ்துவுக்கும் சபைக்கும் உள்ள உறவுமுறையையும் விளக்கப்படுத்தினார் (எபேசியர் 5:32). பவுல் அவருடைய சித்தத்தின் இரகசியத்தைப் பற்றி பேசினார். “சித்தம்” என்பது *thelema*, என்பதிலிருந்து வந்த வார்த்தை, (“உணர்வுகளின் அடிப்படையில் கொள்ளுகிற ஆவல்”),⁴⁸ மற்றும் தேவனுடைய சித்தம் அவருடைய இருதயத்தில் கொண்டுள்ள அன்பிலிருந்து வருகிறது என்று காட்டுகிறது.

வசனம் 9. (நியமத்தின்) படி என்பது கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பில் காணும் முன்னிடச் சொல் *kata*, என்பதிலிருந்து வந்தது, அது எபேசியர் புத்தகத்தின் இந்தப்பகுதியில் ஐந்து முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (1:5, 7, 9, 11 [இருமுறை]) இதன் பொருள் “ஏதோ சிலவற்றிலிருந்து.”⁴⁹ பவுல் தேவனுடைய சித்தத்தை வெளிப்படுத்தும் காரியம் “அவருடைய தயவுள்ள சித்தம்” என்று உறுதிப்படுத்துகிறார் (இது *eudokia* விலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது).⁵⁰ சவிசேஷத்தின் மூலம் தேவன் எதைத் தெரியப்படுத்தினாரோ அது பரிசுத்தவான்களுக்கு சிறப்பானவைகளாக தமது தயவுள்ள சித்தத்தின்படி தடையின்றி வருகிறது (காண்க 1:5). இப்படிப்பட்ட தயவுள்ள சித்தம் தேவனால் தீர்மானிக்கப்பட்டது (*prothēmi*, “ஒருவருக்கு முன்பாக வைக்கிறார்,” அல்லது “தீர்மானம்” செய்கிறார்⁵¹) அவருடைய சொந்த தீர்மானத்தின்படி, தமது இருதயத்தின் அன்பிலிருந்து தோன்றியது. அவருக்குள் என்பது கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது, மேலும் கிறிஸ்துவுக்குள் அனுபவிக்கிற ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்து இந்தப் பகுதியில் அதிகமாக சொல்லப்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த வசனத்தை *en autōi* என்பதை “அவருக்குள்ளாக” என்று சிறப்பாக மொழிபெயர்க்கலாம், தேவனுடைய சித்தம் குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுவதால் கிறிஸ்துவைப் பற்றி அடுத்த வசனம் வரைக்கும் குறிப்பாகச் சொல்லப்படுவதில்லை (காண்க 2 தீமோத்தேயு 1:9).

வசனம் 10. (நியமத்தின்) படி என்பது *eis* என்பதன் நல்ல ஒரு மொழிபெயர்ப்பு. ஏனெனில் தேவனுடைய நோக்கத்தின் வழிகாட்டலை பவுல் ஏறத்தாழ அறிவிக்கிற நேரம், அதே போல் அதற்கான வடிவமைப்பு இடம் பெறும் சமயம் அது. நியமம் என்பது *oikonomia*, இது ஒரு தொகுப்பு

வார்த்தை, அது (*oikos*, “வீடு”) மற்றும் (*nomos*, “சட்டம்”), ஆகிய பதங்களால் அமைக்கப்பட்ட வார்த்தை, அதன் பொருள் “வீட்டு விசாரணை செய்தல்,” “அல்லது வீட்டுக் காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்துதல், மேலாண்மை, கண்காணித்தல், (ஒருவருடைய) மற்றவர்களின் சொத்துக்களைப் பராமரித்தல், அலுவலக மேலாளர், மேற்பார்வையாளர், உக்கிராணக்காரர்.”⁵² விங்கள் என்பவர் *oikonomia* என்பதை நிர்வாக செயலைக் குறிக்கலாம் என்று ஆராய்ந்தார், நிர்வாகம் பண்ணுதல் அல்லது நிர்வாகக் கடமையை நிறைவேற்றுவது; ஆனால் கிரேக்க உலகில் அது “வழக்கமாக அது தேவனுடைய பிரபஞ்சத்தின் அமைப்பையும் அதன் நிர்வாகத்தையும்” குறித்தது.⁵³

இங்கே சொல்லப்படுகிற விதம் தேவனே நிர்வாகி: நிர்வாகிக்கிறவர் அவரே, மற்றும் நிர்வாகிக்கப்படுவது அவருடைய திட்டம், அந்த இரகசியம் இப்பொழுது வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. NASB வேதாகமத்தில் நிறைவேறும்போது (அதன் காலத்தில்) என்று எளிமையான கிரேக்க வசனப்பகுதியில் சொல்லப்படுகிறது, சில பதிப்புகளில் “*oi*” எனும் ஆங்கில வார்த்தை பக்கத்தின் அடிக்குறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த “*oi*” என்பது சரியான விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறது, ஏனெனில் அது “காலங்களின் நிறைவேறும் சம்பவத்துக்கு,” வழிநடத்துகிறது. அது தேவனுடைய நியமத்தின் நிர்வாகத்தைக் குறிக்கிறது. இந்த இரகசியத்தில் இப்பொழுது வெளியாக்கப்பட்டுள்ளபடி கிறிஸ்து முழுமையாய் உள்ளாகியிருக்கிறார், அதில் அவரே மையமும் தேவனுடைய திட்டத்தின் முகவரையும் இருக்கிறார். கொலோசெயர் 1:27 ல், “கிறிஸ்துவானவர் உங்களுக்குள் இருப்பதே அந்த இரகசியம்” என்று பவுல் அறிவித்தார்.

காலம் நிறைவேறினபோது என்பது (*plērōma*, “நிறைவான”) மற்றும் (*kairos*, “கால நேரம்”).⁵⁴ இந்தச் சொற்றொடர் தேவனுடைய இரகசியத்தின் வெளிப்பாட்டை சம்பந்தப்படுத்தும் குறிப்பு - கிறிஸ்தவ யுகம். கலாத்தியர் 4:4 ல், பவுல், “காலம் நிறைவேறின போது, தம்முடைய குமாரனைத் தேவன்” அனுப்பினார் என்றார். “காலம்” என்பதற்கு பவுல் குரோனாஸ் எனும் பதத்தைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார், ஏதோ ஒன்றின் நிகழ்வு காலத்தை அது குறிப்பதாக இருக்கிறது.⁵⁵ இந்த வசனப் பகுதியில் குறிப்பிடப்படுகிற “நிறைவேறினபோது” என்பது வரலாற்றில் கொடுக்கப்பட்ட கருத்து ஒரு நெடிய காலம் பூர்த்தியாகும் போது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

மேசியா தோன்றிய காலமே “காலம் நிறைவேறிற்று,” அது தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட காலம், அது முதற்பிதாக்களிடத்தில் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டது, தீர்க்கதரிசிகளால் முன்னுரைக்கப்பட்டது, யூதர்களே எதிர்பார்த்தது, விசுவாசமாய் வாழ்ந்த அனைவராலும் நேர்மையாய்க் காத்திருக்க வைத்தது.⁵⁶

“காலங்கள்” என்பது உலகத்தின் எல்லா காலங்கட்டங்களையும் வலியுறுத்துகிற ஒரு பன்மைச் சொல் - பிதாக்களின் காலம் மற்றும் மோசேயின் பிரமாணம் மற்றும் இஸ்ரவேலரின் காலம் - கிறிஸ்தவ யுகத்தை சுட்டிக்காட்டியது, இந்த யுகத்தில், தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு விசேஷித்த ஈவுகளையும் சிலாக்கியங்களையும் வைத்துள்ளார்.

இந்த ஈவுகளும் சிலாக்கியங்களும் யாருக்கென்று நியமிக்கப்பட்டிருந்ததோ அவர்கள் தகுதியான வயதுக்கு கீழ் இருந்ததால் அவைகளை பகிர்ந்தளிக்க இயலவில்லை [கலாத்தியர் 4:1-3] மற்றும் அதற்கு ஆயத்தமில்லாதவர்களாயிருந்தார்கள். காத்திருந்த காலம் கடந்து பயிற்சியளிக்கப்பட்ட காலம் முடிந்து நிறைவு அடைந்தபோது அவர்களின் முழுமையின் பேரில் ஈவுகள் அளிக்கப்பட்டன. வீட்டெஜமானாகிய தேவன், இந்த பொருத்தமான காலத்தைக் கண்ட போது தமது இரகசியமான நோக்கமாகிய கிருபையைப் பார்த்தார். அந்த நேரம் வந்த போது அவர் தமது இரகசியத்தை வெளியரங்கமாக்கி அது கிறிஸ்துவின் அவதாரத்தினால் சாத்தியமானதையும் ஆதலால் தமது முந்தைய உறவு முறைகளிலே விளக்கப்படுத்திய காரியங்களை புதிய இயல்புக்கு அறிமுகப்படுத்தினார் அத்துடன் தமது நீண்ட கால தாமதத்தில் முழுமையான வெளிப்பாடு கிடைக்காமல் போனதை அவருடைய கிருபை இப்பொழுது வெளியாகிற்று.⁵⁷

இந்த “நிறைவு” கிறிஸ்துவின் சகாப்தம் முழுவதையும் அவருடைய (மனித) அவதாரத்திலிருந்து அவரது இரண்டாம் வருகை மட்டும் கொண்டு வந்தது. அந்த முழு சகாப்தம் இரண்டாம் வருகை மட்டும் அந்த முழு சகாப்தம். இந்த நடப்பு யுகத்தில் தேவனால் சாத்தியமாக்க ஏதுவாக்கிய எல்லாவற்றையும் இது சூழ்ந்து கொண்டது.

வசனம் 10. அடுத்து இந்த வசனம் தேவனுடைய அனைத்து நிர்வாகத்தின் இயல்பையும் தெளிவாக்குகிறது. பவுல் மூலமாக தாம் கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டிருந்த நோக்கத்தை தம் இருயத்திலிருந்து தேவன் அறிவித்தார். **அதாவது** என்று வந்துள்ள வார்த்தை சில மொழி பெயர்ப்புக்களில் வலது புற சாய்வு எழுத்துக்களில் (இத்தாலிக்) வந்துள்ளது, அது இந்த வார்த்தைகளை வாசிப்பவர் புரிந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் மொழி பெயர்ப்பாளர்களால் சேர்க்கப்பட்ட வார்த்தைகள். மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சிறப்பான பணியைச் செய்திருக்கின்றனர் ஏனெனில் “காலங்கள் நிறைவேறும்போது விளங்கும் நியமத்தின்படி” என்பது “கிறிஸ்துவுக்குள் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டதாக இருக்கிறது.”

கூட்டப்பட வேண்டும் என்பது கிரேக்க மொழியில் மிக அரிதாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையாகிய *anakephalaioō*, இங்கேயும் ரோமர் 13:9 ல் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் விளக்கம் “கூட்டிச் சேர்த்தல்,” “தொகையாக (தொகுத்துப்) பார்த்தல்,” “கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு வருதல்.”⁵⁸ ரோமரில் உள்ள வசனப்பகுதியில், பவுல் மனித உறவுமுறை சார்ந்த அனைத்துக் கற்பனைகளையும் “கூட்டப்பட” பவுல் கூறுகிறார்: அவைகள் “இந்த கட்டளைகள் யாவும் ஒரே” “தொகுப்புக் கட்டளையாக ‘உன்னிடத்தில் அன்புகூருவதுபோல பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக’ ” என்பதிலே அடங்கியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். **அனைத்துக் கட்டளைகளின் கூட்டுத் தொகுப்பு அன்பு; மேலும், அதற்குச் சமமான மொழி, தேவனுடைய திட்டத்தின் கூட்டுத் தொகுப்பு கிறிஸ்து.**

கிரேக்க மொழியில் மத்திய குரல் இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டது போலவே, “சகலமும் மறுபடியும் கூட்டப்பட வேண்டும்,” என்று

பொருள்படுகிறது,⁵⁹ இது ஒருகாலத்தில் இணைந்திருந்து பிறகு கலைக்கப்பட்டு மறுபடியும் ஒப்புரவாகுதலை அறிவுறுத்துகிறது. ஒரு காலத்தில் ஒற்றுமையாக இருந்தவைகள் எவைகளோ, அவை சிதறிப்போயின, கடைசியாக இந்தக் கிறிஸ்தவயுகத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரகசியம் என்பதெல்லாம் என்ன? இங்கே பேசப்படுகிற வசனப் பின்னணியின் பொருளடக்கம் கிறிஸ்துவிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுக்காகவும் விசுவாசிகளுக்காகவும் தேவன் வெற்றிகரமாய் முடித்தது என்ன என்பதை விளக்குகிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் தெரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியவர்களாயும், சவிகாரம் எடுக்கப்பட வேண்டியவர்களாயும், மீட்கப்பட்டவர்களாயும், பாவமன்னிப்படைந்தவர்களாயும் இருக்க வேண்டியது அவசியமானதால் - கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டை பெற்றவர்களானபடியால் - கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு காலத்தில் பாவத்தினாலே தேவனிடத்திலிருந்து பிரிந்து போயிருந்தவர்கள் (ஏசாயா 59:1, 2) ஆனால் இப்பொழுது ஒப்புரவாக்கப்பட்டுள்ளனர். பவுல் கொலோசெயர் 1:20-22 ல், சிலுவையில் சிந்தின இரத்தத்தினாலே ... பூலோகத்திலுள்ளவைகளும் பரலோகத்திலுள்ளவைகள் யாவையும் அவர் மூலமாய்த் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக் கொள்ளவும், தேவனுக்குப் பிரியமாயிற்று, என்று சொன்னார். தொடர்ந்து அவர், கொலோசெயர்கள் முன்னே தேவனுக்கு அந்நியராயும் துர்க்கிரியைகளினால் மனதிலே சத்துருக்களாயும் இருந்தார்கள், இப்பொழுது ஒப்புரவாக்கப்பட்டார்கள் என்றார். சிலுவையிலே கிறிஸ்து சிந்தின இரத்தத்தினாலே தேவன் வெற்றிகரமாய் முடித்தது என்ன? பாவம் நிறைந்த மனுஷன் அவரிடத்தில் ஒப்புரவாவதற்கு அவரே வழியையும் திறந்துள்ளார். ஆகையால், பூலோகத்திலுள்ளவைகளும் பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் ஒப்புரவாகுதல் என்பது ஒரு உருவகமாக முழு பிரபஞ்சத்தின் ஒப்புரவாகுதலை குறிப்பிடுகிறது, அதாவது, கிறிஸ்துவின் முழுமையான (ஒட்டுமொத்தம்) மீட்புப் பணியைக் குறிப்பிடுகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால், கிறிஸ்து தேவதூதர்களுக்காக தமது இரத்தத்தைச் சிந்தவில்லை அல்லது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உலகத்திற்காகவும் அல்ல, ஆனால் பாவம் நிறைந்த மனிதவர்க்கத்திற்காக இரத்தம் சிந்தினார்.

கிரேக்க வசனப் பகுதியில், “கிறிஸ்து” வுக்கு முன் ஒரு அடுத்துவரும் துணைப்பெயர்ச்சொல் வசனம் 10 ல் காணப்படுகிறது. சால்மான்ட் என்பவர் துணைப்பெயர்ச்சொல் சேர்க்கப்பட்டது ஒரு சட்டரீதியான வசனம் 12 ல் உள்ளது போன்ற ஒரு பட்டம் என்றார்.⁶⁰ ஹென்றி ஆல்ஃபோர்டு கிறிஸ்து எனும் பதத்துடன் ஒரு துணைப்பெயர்ச் சொல் சேர்க்கும்போது முன்னிடைச் சொல்லுக்கு பின், சில விசேஷித்த கருத்துக்கள் சேர்க்கப்படும் என்றார்.⁶¹ இந்த வசனத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கருத்து அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய தேவனுடைய நோக்கம் பாவம் நிறைந்த மனுஷனை தம்முடன் “கிறிஸ்துவுக்குள்” கிறிஸ்தவ யுகத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதுதான். “வித்தியாசப்பட்ட மூலக்கூறுகளை ஒன்றாகக் கூட்டிச் சேர்ப்பதுதான்” தெய்வீக நோக்கத்தின் உச்சக்கட்டச் செயல்,⁶² அவை பரலோகத்திலிருக்கிறவைகளும் பூலோகத்திலிருக்கிறவைகளும் தேவனோடு ஒப்புரவாக வேண்டும்.

1:8-10 ல், இந்த கிறிஸ்தவ யுகத்தில் தேவன் தம்முடைய இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தினார் என்று பவுல் குறிப்பிட்டார். இந்த யுகக்காலத்தில்

கிறிஸ்துதான் பாவமுள்ள மனுஷனை தேவனோடு ஒப்புரவாக்குகிறார்; தனிப்பட்டவர்கள் அவருக்குள் வரும்போது கிறிஸ்துவுக்குள் பரிசுத்தவான்களாகவும் விசுவாசிகளாகவும் மாறுகின்றனர். அப்பொழுது அவர் பூமியையும் பரலோகத்தையும் தேவனோடு ஒப்புரவாக்குகிறார். கடந்த காலங்களில் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டு இப்பொழுது வெளிப்படுத்தினை காரியம்தான், தேவனுடைய நோக்கம்.

ஒரு சுதந்தரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (1:10-12)

¹⁰ தமக்குள்ளே தீர்மானித்திருந்த தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின் இரகசியத்தை எங்களுக்கு அறிவித்தார். ¹¹ மேலும் கிறிஸ்துவின் மேல் முன்னே நம்பிக்கையாயிருந்த நாங்கள் அவருடைய மகிமைக்கு புகழ்ச்சியாயிருக்கும்படிக்கு, ¹² தமது சித்தத்தின் ஆலோசனைக்குத் தக்கதாக எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற அவருடைய தீர்மானத்தின்படியே, நாங்கள் முன் குறிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்குள் அவருடைய சுதந்தரமாகும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட்டோம்.

கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் அனுபவிக்கிற ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை தொடர்ந்து வரிசைப்படுத்தி, பவுல் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற சுதந்தரத்தைக் குறித்து பவுல் எழுதினார்.

வசனங்கள் 10, 11. கிறிஸ்துவுக்குள் தாம் கொண்டிருந்த தமது நோக்கத்தின்படி நாம் தேவனோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டோம் என்று பவுல் சொன்னார். தொடர்ந்து கிறிஸ்துவுக்குள் தேவனோடு ஒப்புர வாக்கப்பட்டவர்கள் “சுதந்தரமாக்கப்பட்டார்கள்” என்று சொன்னார். இது ஆறாவது ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதம். “சுதந்தரம்” எனும் வார்த்தை வசனம் 12 ல் ஒரு பகுதியாகச் சொல்லப்படாமல், வசனம் 10 ல் சொல்லப்படுகிறது, இந்தப் பகுதியை மனதிற கொண்டு, பவுல் கிறிஸ்தவர்களுக்கென விசேஷித்த சுதந்திரம் உண்டு எனக்காட்டுகிறார். அவரில் (“அவருடைய”) இந்தக் கூடுதல் ஆசீர்வாதம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறது.

சுதந்தரமாகும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட்டோம் எனும் சொற்றொடரை நன்கு கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும், இது *eklērothēmen* எனும் கிரேக்க வினையின் மொழிபெயர்ப்பு. இந்த வார்த்தை *kleror*, என்பதிலிருந்து வந்தது, அதன் பொருள் “சீட்டுப் போடுதல், சீட்டுப்போட்டுத் தீர்மானித்தல்,”⁶³ மற்றும் “ஒரு பகுதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.”⁶⁴ விங்கன் குறிப்பிடுகையில் இங்கே குறிப்பிடப்படும் வினைச்சொல் செய்யப்பாட்டு வினையில் பேசுகிறது. இதைத் கொண்டே எழுவாய் செயல்படுகிறது, “சீட்டுப் போடுதல் மூலம் நியமம் பெற ஒரு பெலனாகவும் இருக்கிறது” என்றார்.⁶⁵ சம்பந்தப்பட்ட பெயர்ச் சொல்லான *klēros* கொலோசெயர் 1:12 ல், பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இதிலே தேவன் “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கடைவதற்கு,” தகுதியுள்ள பரிசுத்தவான்களை தெரிந்து கொள்ளுகிறார் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பான செப்துவஜிந்த்தில் (LXX),⁶⁶ எண்ணாகமம் 26:55, 56 ல் இஸ்ரவேலின் கோத்திரங்களுக்குள்ளே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தைப் பகிர்ந்து கொடுத்த காரியத்தில்

klēros எனும் பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் உபாகமம் 9:29 மற்றும் 32:8, 9ல் இஸ்ரவேலர்கள் தேவனுடைய “சுதந்திரமாக” அல்லது “பங்காக” இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிசம்பந்தப்பட்ட பெயர்ச் சொற்களின் பயன்பாடுகளால், சில விரிவுரையாளர்கள் எபேசியர் 1:12 ல் குறிப்பிடப்பட்ட வினைச் சொல், “நாம் தேவனுடைய பங்காக தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்” என்ற பொருளில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஆலோசனையாகச் சொல்லுகின்றனர். கொலோசெயர் 1:12 தேவன் தகுதியுள்ள விசுவாசிகளை குறிப்பிடப் பங்குக்காக அல்லது நோக்கத்திற்காகத் தெரிந்து கொள்கிறார் என்று சொல்லுகிறது, இப்பொழுது நாம் படித்துக் கொண்டுள்ள வசனப்பகுதியாகிய எபேசியரில் தேவன் ஒரு நோக்கத்தை ஒதுக்கியுள்ளார் என்று சொல்லுகிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகளாக, நாம் தேவனுக்கு சுதந்திரமாக இருக்கிறபோது, நமக்கு சுதந்தரவீதம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, இந்த வசனப் பகுதியின் சிறப்பு என்னவெனில் நாமே அவருக்கு சுதந்திரமாய் இருக்கிறோம். வசனம் 11 ல் நாம் இதை விசேஷமாக தெரிவு செய்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதை நாம், தேவநியமனத்தின் சுதந்தரம் என்பதாகக் காணுகிறோம், நாம் அவருடைய “மகிமையின் புகழ்ச்சியாக” இருக்கிறோம்.

வசனம் 11. தமது ஜனங்களுக்கான நோக்கத்தை தேவன் தமது அன்பிலிருந்து நிறைவேற்றுகிறார் (1:4), அவருடைய “தயவுள்ள சித்தம்” (1:5, 9), அவருடைய கிருபை (1:6-8). *கிறிஸ்துவுக்குள்* இருப்பவர்கள் தேவனுடைய முன் குறித்தலின் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சுதந்திரமாய் இருக்கிறார்கள் (காண்க 1:4, 5).

மேலும் ஆராய்ந்து பார்க்க மூன்று வார்த்தைகள் தேவை. முதலாவதாக, **தீர்மானம்** (prothesis) என்பது “*திட்டமிடுதல், நோக்கம், தீர்மானித்தல், சித்தம்*”⁶⁷ தேவனுடைய உள்நோக்கங்கொண்ட திட்டவரைவு என்பதை இது காட்டுகிறது.⁶⁸ கிறிஸ்துவுக்குள் விசுவாசமுள்ளவர்களுக்கு எதிர்பாராமல் நடப்பதோ திடீரென விபத்து போல் நடப்பதோ அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய “அநாதித் தீர்மானத்தின் படி” நடப்பது.

இரண்டாவது வார்த்தை ஆலோசனை, இவ்வார்த்தை *boulē* என்பதிலிருந்து வந்த வார்த்தை, “அது முடிவு எடுக்குமுன்னாக ஆலோசித்தல், மற்றும் ஆழ்ந்த சிந்தனையை குறிப்பிடுகிறது; ஆலோசனைக் கூட்டம்.”⁶⁹ தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டிருந்த நோக்கம் ஒரு நிச்சயமற்றதாக இருக்கவில்லை. அவர் “ஒரு ஆலோசனை கூட்டத்தையே ஏறத்தாழ நடத்தி கொண்டு வந்த திட்டம்” இது. சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாளிலே பேதுரு தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் (நடபுடிகள் 2:23), இதே வார்த்தையை அப்போஸ்தலன் பயன்படுத்தி, “இயேசு தேவனுடைய நிர்ணயித்திருந்த ஆலோசனைப்படி” சிலுவையில் அறைப்படும்படி ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டார் என்று சொன்னார் (“தீர்மானிக்கப்பட்ட நோக்கத்தின்படி”; NKJV); “தீர்மானிக்கப்பட்ட ஆலோசனைப்படி”; ASV). பரலோகத்தின் இந்தக் காட்சியை நாம் கற்பனை மட்டுமே செய்ய முடியும் - ஒரு உலகமோ மனிதனோ தோன்றுவதற்கு முன் - பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி ஒன்றாக சந்தித்து விழுந்து போன மனிதனுடைய பாவப் போராட்டத்துக்கு வழிகாண பரிசுத்தமான ஆலோசனை செய்து தீர்மானிக்கின்றனர். இழந்து போன நிலையிலிருக்கும் மனிதகுலத்தை மீட்டும் பொருட்டு தேவத்துவ நபர்களில், அல்லது தெய்வீகத்தின் நபர்களில்

ஒருவர், இதற்கு முன் வேறொருவரும் பிறந்திராத முறையில் பிறந்து, இதற்கு முன் வேறொருவரும் வாழ்ந்திராத வாழ்வை வாழ்ந்து, இதற்கு முன் ஒருவரும் மரித்திராத முறையில் மரிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. தேவனுடைய திட்டம் சிந்திக்கப்பட்டது, ஆழ்ந்து யோசிக்கப்பட்டது, அதை தீவிரமாக ஆலோசிக்கப்பட்டது; குமாரன் உலகத்தில் இரட்சகராக வரவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அவரும் பிதாவின் சித்தத்தை சந்தோஷமாக நிறைவேற்றும்படி வந்தார், ஆகிலும் அந்தத் திட்டம் மிக ஆழமாக முன்னரே ஆலோசிக்கப்பட்டது. அந்த “ஆலோசனையே” இழந்து போனவர்களை கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டுவந்து தேவனுக்கு சுதந்தரராக்குகிற தீர்மானம், அல்லது திட்டம்.

மூன்றாவது வார்த்தை சித்தம், *thelema* என்னும் கிரேக்க வார்த்தையின் பெயர்ச்சொல். இந்த வார்த்தை புதிய ஏற்பாட்டில் அறுபது முறை காணப்படுகிறது.⁷⁰ சில விதிவிலக்குகளுக்கப்பால், அது “சித்தம்” என்றே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது மேலும் வழக்கமாக தேவனுடைய சித்தத்தையே இது குறிப்பிடுகிறது. *Boulē* என்பது ஏதோ ஒன்றை செய்யும்படி எடுக்கும் முடிவைக் குறிப்பிடுவது போல, *thelema*. என்பது நம்மை செயல்படுத்தும்படி இயக்குகிறது.⁷¹ தேவனுடைய திட்டத்தில், தெய்வீக ஞானம் தேவன் *boulē* ஐச் செய்ய ஆலோசனையில் விவாதித்தவைகளையும் சிந்தித்தவைகளையும் உள்ளடக்கியது. தெய்வீக உணர்வுகளும் தேவனுடைய அன்பினால் ஏதுவாக்கப்பட்டவைகளில் உள்ளடக்கியது (1:4). இறுதியாக, தேவனே தமது திட்டத்தை கிறிஸ்துவுக்குள் நிறைவேற்றிய போது (*thelema*) தெய்வீகச் சித்தம் உள்ளடங்கியிருந்தது. தேவன் “சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடத்துகிறார்” என்று பவுல் ரோமர் 8:28ல் சொன்னவை, மீட்பையும் இப்பிரபஞ்சத்தையும் சார்ந்த அனைத்திலும் அவருடைய மகத்துவம் விளங்குவதாக குறிப்பிடுகிறார். சபையிலும் உலகத்திலும் அவர் நடப்பிக்கிற எல்லா செயலும் தமது நோக்கத்தோடு மனிதனுக்கு நலமாகவும் அவரது புகழ்ச்சிக்காகவும் செய்கிறார் (காண்க தானியேல் 4:32).

வசனம் 12. தேவன் செய்திருக்கிற அனைத்தும் கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்காக நடப்பிக்கிறார். நமக்கு நம்பிக்கையை கொடுக்கும்படி அவர் செய்திருக்கிறார் - மற்றும் அவருடைய மகிமைக்கு புகழ்ச்சியாக கடைசி பரியந்தம் நிலைத்திருக்கத்தக்க நம்பிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார். முன்பு, பவுல் “அவருடைய கிருபைக்கு” புகழ்ச்சியாக என்று பவுல் பேசினார் (1:6). நமக்குள்ள நம்பிக்கையினிமித்தம் நாம் தேவனைப் புகழுகிறோம், அதோடுகூட மீட்டும், பாவமன்னிப்பும், மனதால் அறியும் திறனும் கூட நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நம்பிக்கைதான் (1:7-10). நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது ஏனெனில் நாம் தேவனுடைய சுதந்தரமாயிருக்கிறோம்.

“நம்பிக்கை” எனும் வார்த்தைக்கு *proleipzō*, என்பது வுயெஸ்ட் என்பவரால் விளக்களிக்கப்படுவதாவது “முன்கூட்டி நம்பிக்கை வைப்பது, ஒரு நிகழ்ச்சி உறுதி செய்யப்படுவதற்குமுன் ஒரு நபர் மீதோ அல்லது பொருள் மீதோ நம்பிக்கை வைப்பது.”⁷² இதுவே வழக்கமான கிரேக்க வினைச்சொல்லான எல்பிலோ என்பதுடன் சேர்க்கப்பட்ட கொள்கைக்கு ஆதரவளிக்கும் முன் சேர்க்கையில் “நம்பிக்கை வைப்பதற்கான” பலம். நமது நம்பிக்கை ஒரு நபரில் இருப்பதால் நாம் “கிறிஸ்துவுக்குள்” நம்பிக்கைகொண்டுள்ளோம்.

நாம் சவிசேஷத்துக்கு கீழ்ப்படிந்திருப்பதால் “அவருக்குள்” நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது: கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்ட போது, நமது வாழ்க்கையை நாம் “கிறிஸ்துவுக்குள்” வாழ துவங்கியுள்ளோம் (ரோமர் 6:3), இங்கே தான் அனைத்து ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களும் காணப்படுகிறது. இருப்பினும், கிறிஸ்துவாகிய நபரின் மீது நாம் நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதை பவுல் இந்த வசனத்தில் வலியுறுத்துகிறார்.

12வது வசனத்தை பொறுத்த மட்டில் இன்னொரு கருத்தையும் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். பவுல் கிரேக்க மொழியில் அடுத்து வரும் துணைப்பெயர்ச்சொல்லை “கிறிஸ்துவுக்கு” எனும் வார்த்தைக்கு முன் பயன்படுத்தியிருக்கிறார், அவர் அதை “கிறிஸ்துவுக்கு” அல்லது “மேசியாவுக்கு” குறிப்பிடுவதாகக் காட்டுகிறார். (NASB அடிக்குறிப்பில் சில அச்சகங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளபடி.)

“நம்பிக்கை” என்பது “முன்பாக நம்பிக்கை” வைப்பதை குறிப்பதால், சில விரிவுரையாளர்கள் இந்த வசனத்தை மேசியாவின் வருகையை முன் கூட்டி எதிர்பார்த்தவர்களும் அவருடைய வருகைக்கு முன் தங்களுடைய நம்பிக்கையை தக்க வைத்துக் கொண்டவர்களும்மாகிய யூத கிறிஸ்தவர்களை குறிப்பதாக கூறுகின்றனர். பவுல் எழுதிய வேளையில், இந்த யூதர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இருந்தனர். ஆகையால், இந்த கருத்துப்படி, முன்கூட்டி “மேசியாவின்” வருகையை எதிர்பார்த்திருக்கும் அனுபவமில்லாத புறஜாதி விசுவாசிகளோடு அவைகள் ஒப்பிடப்பட வேண்டியவைகள். விரிவுரையாளர்களான Salmond, Wuest, மற்றும் Vincent ஆகியோர்,⁷³ பவுல் பிற யூத விசுவாசிகளோடு தன்னையும், சேர்த்து “முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்பிக்கையாயிருந்த நாங்கள்” என்றும் பிறகு புறஜாதி கிறிஸ்தவர்களை குறிப்பிட்டு “நீங்கள்” *humeis* என்ற வார்த்தையையும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் (வசனம் 13) என்று ஆலோசனையாகச் சொல்லுகின்றனர்.

கிரேக்க வினைச்சொல்லான “கிறிஸ்து” எனும் வார்த்தைக்கு முன் வரும் துணைப் பெயர்ச்சொல், மற்றும் தன்மையில் பன்மை பிரதிப் பெயர்ச் சொல்லான “நாங்கள்” என்பதும் இந்த முடிவை நியாயப்படுத்துகின்றனவா? அநேகமாக இல்லை. முதலாவதாக, பவுல் “நாம்” மற்றும் “எங்கள்” (நாங்கள்) எனும் வார்த்தைகளை இந்த அதிகாரத்தின் முதல் பதினான்கு வசனங்களினூடே எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் குறிப்பிடுகிறார். இரண்டாவதாக, இஸ்ரவேலின் மேசியாத்துவ நம்பிக்கை மாபிசப் பிரகாரமானதாக (அதாவது ஜனங்கள் அரசியல் ரீதியான மேசியாவை) எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததால், இந்த “மகிமையின் புகழ்ச்சியாக” இந்த நம்பிக்கை இருக்க வாய்ப்பில்லை. மூன்றாவதாக, இந்த முழு வசனப்பகுதியும் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் ஆசீர்வாதங்களை குறிப்பிட்டு பேசுவதே நோக்கமானதாயிருப்பதால், திடீரென தனது காட்சியை கிறிஸ்தவத்துக்கு முந்தின நாட்களின் காட்சியாக மாற்றுவது வழக்கத்துக்கு மாறானது. நான்காவதாக, “கிறிஸ்துவுக்கு” எனும் வார்த்தைக்கு முந்தின துணைப்பெயர்ச்சொல் பயன்படுத்துவது வசனங்களில் பொதுவான விஷயமே. இந்த சேர்க்கை குறைந்தபட்சம் பதினேழு முறை எபேசியரில் மாத்திரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே இதற்கு விசேஷித்த குறிப்பு இருப்பது போல இதைக் காண முடியாது, ஐந்தாவதாக, இந்த வசனத்தில் குறிப்பிடப்படுகிற கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நம்பிக்கை முழுமையாக கிறிஸ்தவ

சுதந்தரத்தைக் குறிப்பது, இவைகளைக் குறித்தே பவுல் கீழ்வரும் வசனங்களில் பேசுகிறார். ஆகையால் Lenski, Lincoln, என்பவர்களுடன்¹⁴ சேர்ந்து நாமும் “முன்னே கிறிஸ்துவில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருந்தவர்களோடு” என்பது முழு சுதந்தரத்தையும் அனுபவிப்பதற்கு முன்பே கிறிஸ்துவின் வாக்குத்தத்தங்களில் நம்பிக்கை வைக்கும் அனைத்து கிறிஸ்தவரையும் குறிக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம், அது இப்போதைய யுகத்தின் முடிவில் வரவிருக்கிற கிறிஸ்துவின் வருகையைக் குறிக்கிறது.

கிறிஸ்துவுக்குள் முத்திரை போடப்பட்டோம் (1:13, 14)

¹³நீங்களும் உங்கள் இரட்சிப்பின் சவிசேஷமாகிய சத்திய வசனத்தைக் கேட்டு விசுவாசிகளானபோது, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியால் அவருக்குள் முத்திரை போடப்பட்டீர்கள். ¹⁴அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் அவருடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக மீட்கப்படுவார்கள் என்பதற்கு ஆவியானவர் நம்முடைய சுதந்தரத்தின் அச்சாரமாயிருக்கிறார்.

வசனங்கள் 13, 14. இந்த வசனங்களுக்கு முகவுரையாக, “நம்முடைய” மற்றும் “அவருக்குள்” எனும் வார்த்தைகள் இங்கேயும் வசனங்கள் 10 முதல் 12 வரை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் கவனியுங்கள். பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்த வார்த்தைகள் எபேசுவிருந்த அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களையும் குறிக்கிறது என்ற பவுலின் ஸ்தானத்திற்கு வலுசேர்க்கின்றன. 12 வது வசனத்தில் குறிப்பிடப்படுகிற “நாங்கள்” என்பது யூத கிறிஸ்தவர்களையும் “உங்கள்” என்று 13 வது வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் வார்த்தை புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களையும் குறிக்குமானால், யூத கிறிஸ்தவர்கள் முத்திரைப் போடப்படவில்லை என்ற முடிவுக்கு வரலாமா? முத்திரை போடப்படுதல் என்பது கிறிஸ்துவுக்குள்ளான அனைத்துக் கிறிஸ்தவர்களும் அனுபவிக்கிற ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களில் ஒன்று என்பதால் நாம் அப்படியொரு முடிவுக்கு வருவது அரிது. மாறாக, பவுல் “நாங்கள்” (நாம்) என்ற வார்த்தைப் பயன்பாட்டை விட்டு, ஏனெனில் அந்த வார்த்தை தன்னையும், தான் எழுதியவர்கள் அவருடைய பிரசங்கத்தின் மூலம் கேட்டவர்களாகிய அவர்களையும் உட்படுத்துவதால், விட்டுவிட்டார். பவுல் எபேசுவுக்கு வந்தபோது, அவர் ஏற்கனவே கேட்டு, விசுவாசித்து, முத்திரையிடப்பட்டிருந்தார். அவர் எபேசுவில் பிரசங்கித்தபோது, அங்கிருந்த புதிய கிறிஸ்தவர்கள் அதேபோல கேட்டு, விசுவாசித்து முத்திரையிடப்பட்டார்கள். அப்போஸ்தலன் “நாம்” என்பதிலிருந்து நீங்கள் என்று மாற்றும் போது இந்த உண்மையை மனதில் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும்.

வசனம் 14ல், அவர் சவிசேஷத்தின் விளைவு எபேசியருடைய வாழ்க்கையிலும் தனது சுய வாழ்க்கையிலும் உண்டாக்கிய மாற்றத்தைக் குறிப்பிடும் பொருட்டு “நம்முடைய” என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தினார். தன்னுடைய மற்றும் தமது வாசகருடைய ஸ்தானம் சமமாக அனுபவிக்கிற ஸ்தானம் என்ற ரீதியில் திரும்ப எழுதினார்.

“அவருக்குள்,” என்பது உண்மையில் “யாரில்,” என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது - *en autōi*, என்பதற்குப் பதிலாக *en hōi* என்பதிலிருந்து வந்தது, NASB யில் சில நகல்கள் இவைகளைக் கீழ்

குறிப்பில் காட்டுகின்றன. “அவருக்குள்” முத்திரை போடப்படுதல் என்றால் என்ன? இந்த இறுதி ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதத்தை ஆராய்வதற்கு முன், ஒரு கேள்வியை ஆராய்வோமாக: வசனம் 13 “அவருக்குள்” என்பதை ஒரு இடர்பாடாக இரண்டாந்தர பயன்பாடாகக் கொண்டிருப்பது ஏன்? ஒரு சாத்தியமான விளக்கம் என்னவெனில், பவுல் பரிசுத்த ஆவியினால் முத்திரை போடப்படுகிறதைக் குறித்து விவாதிக்க, முத்திரைப் போடப்படுவதற்கு முன் வருகிற இரண்டு காரியங்களை தமது வாசகர்களுக்கு நினைப்பூட்டும் பொருட்டு சில கருத்துக்களை நுழைத்திருக்கின்றார். முதலாவதாக, *அவர்கள் சவிசேஷத்தைக் கேட்டிருந்தார்கள்.* அவர்கள் இரண்டாவதாக *அதை விசுவாசித்திருந்தார்கள்.* இதன் விளைவாக, பவுல் சொன்னார், “நீங்களும் ... சத்திய வசனத்தைக் கேட்டு, விசுவாசிகளானபோது, ... முத்திரை போடப்பட்டீர்கள்.” இந்த வசனத்தின் பொருள் “அவருக்குள் - இரட்சிப்பின் சவிசேஷமாகிய வசனத்தைக் கேட்டு, விசுவாசிகளான போது - முத்திரை போடப்பட்டீர்கள்.” NASB யில் “அவருக்குள்” என்பதோடு “விசுவாசித்தீர்கள்” என்ற வார்த்தையும் கீழ்க்குறிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது “அவருக்குள் விசுவாசித்த படியால்” என்ற வாசகத்தில் முடிகிறது. “விசுவாசித்தார்கள்” என்பது கிறிஸ்துவின் செய்தியை எபேசியர் கேள்விப்பட்ட போது நிகழ்ந்தது அத்துடன் சேர்ந்த ஒரு சிறப்பு. அவர்கள் சவிசேஷத்தைக் கேட்டார்கள் அதை விசுவாசித்தார்கள், கேட்டதும் விசுவாசித்ததும் முத்திரை போடப்படுவதற்கு வழியைத் திறந்தது.

பரிசுத்தஆவி என்பது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவி என்று வசனம் 13ல் சொல்லப்படுகிறது, நடபடிகள் 2:38, 39ல் சொல்லப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் அது. அங்கே, பேதுரு சொன்னதாவது,

நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள். வாக்குத்தத்தமானது உங்களுக்கும், உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும், நம்முடைய கர்த்தராகிய தேவன் வரவழைக்கும் தூரத்திலுள்ள யாவருக்கும் உண்டாயிருக்கிறது (வலியுறுத்தல் கூட்டப்பட்டது).

இந்த வசனங்கள் மனந்திரும்புகிற விசுவாசிகள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்படும் போது இரண்டு வாக்குத்தத்தங்களைப் பெறுகிறார்கள்: பாவத்துக்கு மன்னிப்பு மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வரம். இதற்கொத்த மற்றொரு வசனப் பகுதியில், பேதுரு குறிப்பிடுகையில் தேவன் “தமக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களுக்கு” பரிசுத்த ஆவியை கொடுக்கிறார் என்று சொல்லுகிறார் (நடபடிகள் 5:32). பவுல் கொரிந்துப் பட்டணத்து கிறிஸ்தவர்களுக்கு மேலும் விளக்கமளித்து சொன்னபோது, “உங்கள் சரீரமானது உங்களில் தங்கியுமிருக்கிற பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஆலயமாயிருக்கிறது, அவரைத் தேவனிடத்திலிருந்து பெற்றீர்கள்” என்றார் (1 கொரிந்தியர் 6:19, 20). பரிசுத்த ஆவியின் வரம் என்பது ஆவியானவர் தாமே, கிறிஸ்தவர்களுடைய சரீரத்தில் தங்கி வாசம் பண்ணுகிறார் என்று இந்தவசனங்கள் நமக்குக் கூறுகின்றன. இது அப்போஸ்தலர்கள் பெற்று அனுபவித்த பரிசுத்தஆவியின் ஞானஸ்நானம் அல்ல (காண்க நடபடிகள் 1:4-8) அது அற்புதவரங்களை தன்னைத்தே கொண்டுவருவது;

மாறாக, இந்த வரம் நடபடிகள் 2 ல் ஜனங்கள் செய்தவைகளைப் போல சவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிற அனைத்து விசுவாசிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுவது.

இன்றைய கிறிஸ்தவர்களுக்கு “பரிசுத்த ஆவியின் வரம்” என்பது என்ன அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது? இதற்கான பதில் ரோமர் 8:26, 27, மற்றும் கலாத்தியர் 5:22, 23, அதேபோல எபேசியர் 3:16 மற்றும் தற்போது நாம் பயின்றுகொண்டுள்ள வசனப்பகுதியாகிய, 1:13, 14 போன்ற வசனங்களில் காணப்படுகிறது. எப்படியிருப்பினும், தேவனுடைய காரியங்கள் நேர்த்தியாக ஒவ்வொருவருடைய திருப்திக்கும் தக்கவாறு விளக்கமளிக்கிறது என்பதைக் குறித்த எச்சரிக்கையான சிந்தனை நமக்குத் தேவை. பவுல் நமக்கு நினைப்பூட்டி, “ஆ! தேவனுடைய ஐசுவரியம், ஞானம், அறிவு என்பவைகளின் ஆழம் எவ்வளவாயிருக்கிறது! அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் அளவிடப்படாதவைகள் அவருடைய வழிகள் ஆராயப்படாதவைகள்!” என்றார் (ரோமர் 11:33).

மேலும் பவுல் பெரும்பாலும் விசுவாசித்தீர்கள் என்பதை கீழ்ப்படிதலை உட்படுத்திய ஒரு பரந்த அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறார். என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்த வசனப் பகுதியில், அவர் விசுவாசித்தவர்கள் “பரிசுத்த ஆவியினால் முத்திரையிடப்பட்டார்கள்,” என்றும் சவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கு “ஆவியின் வரமோ முத்திரையிடப்படுதலோ இல்லை” என்கிறார் (காண்க நடபடிகள் 2:37-40).

ஆங்கிலத்தில் **செய்தி** என்று சொல்லப்பட்டுள்ள வசனம் 13 ல் வழக்கமாக (logos) “வார்த்தை” என்று மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்படும். வார்த்தைகள் நமது எண்ணங்களை பிரதிபலிக்கிறதும் தொடர்பு கொள்ள வைப்பதுமான வாகனங்கள். கிறிஸ்து மூலமாக தேவன் தமது தெய்வீக சுபாவத்தையும் (யோவான் 1:18) தமது தெய்வீக சித்தத்தையும் (எபிரெயர் 1:1, 2) தொடர்பு கொண்டு செயல்பட்டதால் யோவான் கிறிஸ்துவை வார்த்தையாகக் குறிப்பிட்டார் (யோவான் 1:1, 14). **சத்திய** வசனம் என்று குறிப்பிடப்படுவது எபேசியர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்ட “சத்தியங்கள்” என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. கிரேக்க மொழியில் சத்தியம் என்பது *alētheia*, இதன் பொருள் “தெய்வீக உண்மை,”⁷⁵ அதாவது “சத்தியமானது, உண்மையானது, நிச்சயமானது.”⁷⁶ பிரசங்கிக்கப்பட்ட அல்லது எழுதப்பட்ட வசனம் உண்மைத்தன்மையோடும், நிச்சயத்தோடும், அது தேவனோடும், கிறிஸ்துவோடும், இரட்சிப்போடும், மற்றும் மனிதனோடும் சம்பந்தப்பட்டவை. இயேசு சொன்னார், “உம்முடைய வசனமே சத்தியம்” (யோவான் 17:17), இந்த சத்திய வசனம் மனிதனுடைய பகுதியில் விசுவாசத்தை ஏற்படுத்தக் தக்கதாக வடிவமைக்கப் பட்டது (ரோமர் 10:17). “சத்திய வசனம் (சத்தியம்) என்பது சவிசேஷம் அல்லது இரட்சிப்பின் நற்செய்தி,”⁷⁷ அது **உங்கள் இரட்சிப்பிற்குரியது**. புதிய ஏற்பாட்டில், “சவிசேஷம்” என்பது எப்பொழுதுமே பாவத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்படுவதோடு இணைந்தது. ஆகையால், செய்தி (வசனம்) என்பது சவிசேஷம், மற்றும் இரட்சிப்பைச் சுட்டிக் காட்டுகிற சவிசேஷ சத்தியம். சத்தியம் - சவிசேஷம் - எப்பொழுதும் தேவனுடைய வார்த்தையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு (1 தெசலோனிக்கேயர் 2:13), விசுவாசித்து (காண்க 2 தெசலோனிக்கேயர் 2:12), நேசிக்கப்பட்டு (2 தெசலோனிக்கேயர் 2:10), கீழ்ப்படியப்படவேண்டும் (1 பேதுரு 1:22).

“இந்த செய்தி இரட்சிப்பிற்கு தேவனுடைய பெலன்,” ஏற்றுக் கொள்ளுகிற ஒவ்வொருவருக்கும் அது பெலன் (ரோமர் 1:16).

எபேசியர்கள் சவிசேஷத்தைக் கேட்டு விசுவாசித்த பின், அவர்கள் “பரிசுத்த ஆவியினால் அவருக்குள் முத்திரையிடப்பட்டார்கள்.” இந்த ஆசீர்வாதத்தின் அடையாளம் என்ன? “முத்திரையிடப்படல்” என்பது sphragizō கடந்தகால செய்வினை, அதாவது ஒரேமுறையாக தேவன் நம் எல்லாருக்கும் செய்கிற ஏதோ ஒன்றை (தொடரவோ திருப்பவோ தேவையற்ற நிலையில் செய்து முடித்திருத்தல்) என்று பொருள்.⁷⁸ சில அப்போஸ்தல பிதாக்கள் (“பூர்வீக சபையில் அப்போஸ்தலர்களின் நிபுணத்துவம் பெற்ற எழுத்தாளர்கள், அல்லது அதைப் போன்றவர்கள்”) ஞானஸ்நானத்தையே முத்திரை போடப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளனர்.⁷⁹ இந்தக் கூட்ட மக்களில் அலெக்ஸாந்திரியாவைச் சேர்ந்த கிலமெந்து, (கி.பி. 150-215) ஹெர்மாலைச் சேர்ந்த லெஸ்பர்ட் (எழுதியவைகள் கி.பி. 110-140), ஆகியவர்கள் உட்பட்டவர்கள், அவர்கள் தேவன் ஞானஸ்நான வேளையில் விசுவாசிகளுக்கு பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தை ஒரு முத்திரையாகக் கொடுக்கிறார் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும்.⁸⁰ அவர்கள் ஞானஸ்நானத்தை முத்திரையாக உண்மையில் நம்பியிருப்பார்களேயானால், பிறகு அவர்களுடைய முடிவு சந்தேகத்துக்குரியது, ஏனெனில் எபேசியர்கள் விசுவாசித்தபோது, அவர்களுடைய ஞானஸ்நானமும் அதற்குப்பட்டது, அப்பொழுது முத்திரை போடப்பட்டார்கள். முத்திரை போடப்படுதல் ஞானஸ்நானத்தோடு ஒப்பிடப்படக் கூடாது, பாவமன்னிப்பு மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தோடு கூட ஒப்பிடமுடியாது. இந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் அவைகளோடு சம்பந்தப்பட்டவையேயல்லாமல், முற்றிலும் அவைகளுக்கு ஒப்பானதல்ல. இந்த வசனப் பகுதியில் “விசுவாசித்தார்கள்” என்பது ஒரு காரியம், “பரிசுத்த ஆவியைக் குறித்த வாக்குத்தத்தம்” என்பது மற்றொன்று, மற்றும் “முத்திரை போடப்படுதல்” என்பது வேறொன்று.

கிறிஸ்தவன் பரிசுத்த ஆவியின் வாக்குத்தத்தத்தினால் முத்திரை போடப்படுவது எப்போது எனில், மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானம் பெறவேண்டிய நிபந்தனையின் பேரில், அவன் பாவமன்னிப்பையும் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தையும் பெறுகிறான். இந்த வரம் ஒரு அச்சாரம். இந்த அச்சாரம் முத்திரை போடப்படுவது அல்ல, ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவரே, அச்சாரமாக கொடுக்கப்படுகிறார் (1:14). இந்த உண்மை 2 கொரிந்தியர் 1:21, 22 ல் பவுலால் போதிக்கப்பட்டது, அங்கே அவர், “உங்களோடேகூட எங்களையும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஸ்திரப்படுத்தி, நம்மை அபிஷேகம் பண்ணினவர் தேவனே. அவர் நம்மை முத்தரித்து, நம்முடைய இருதயங்களில் ஆவியென்னும் அச்சாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்,” என்று சொன்னார். மேலும் அவர், “இதற்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்துகிறவர் தேவனே; ஆவியென்னும் அச்சாரத்தை நமக்குத் தந்தவரும் அவரே” என்று சொன்னார் (2 கொரிந்தியர் 5:5). “அச்சாரம்” என்பது அர்ப்பான் என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு, “முன்பணமாகச் செலுத்தி ... வியாபார பேரத்தை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு மொத்த விலையில் ஒரு பகுதியை செலுத்துவது.”⁸¹ தேவன் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பரிசுத்த ஆவியைத் தற்போது கொடுத்திருக்கிறார் நமது எதிர்காலத்தில் நித்திய சுதந்தரத்தைப் பெற்று பரலோகத்தில் மகிமையடைவோம் என்பதைக் காட்ட இந்த வார்த்தையை

பவுல் உருவகமாக பயன்படுத்துகிறார் (காண்க 4:30; ரோமர் 8:23).

வசனம் 14ல், பரிசுத்த ஆவியினால் பரிசுத்தவாண்களை முத்திரை போடுவதற்கு பவுல் இரண்டு காரணங்களை கொடுத்திருக்கிறார், அவரே நம்முடைய முழுமையான மீட்புக்கான அச்சாரம். முதலாவதாக, கிறிஸ்தவர்கள் “தேவனுடைய சொந்த சுதந்தரமாக மீட்கப்பட்டவர்கள்” எனும் கண்ணோட்டத்தில் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகின்றனர். இந்தச் சொற்றொடரின் பொருள் “சொந்தமானவர்களை மீட்பது.” “தேவனுக்கு சொந்தமான சுதந்தரம் என்பது வலதுபுற சாய்வு எழுத்தில் காணப்படுகிறது.” அது சரியான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும்படி மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சேர்த்துக் கொண்ட வார்த்தைகள். இந்த வகையில் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் செய்தது சரியே, ஏனெனில் தேவனுடைய சுதந்தரம் என்பது பரிசீலனையில் உள்ளது. கிரேக்க பெயர்ச்சொல் “மீட்பு” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது (apolytrōsis) புதிய ஏற்பாட்டில் குறைந்த பட்சம் வேறு எட்டு இடங்களில், தேவனுடைய செய்கையைக் குறிப்பிட்டு பேசுகிறது.

தேவன் மீட்பின் முகவராகவும் “சுதந்தரத்தின்” எழுவாயாகவும் இருக்கிறார்.⁸² தேவனுடைய ஜனங்கள் அடிக்கடி பழைய ஏற்பாட்டில் அவருடைய சுதந்தரமாக குறிப்பிடப்படுகின்றனர் (காண்க யாத்திராகமம் 19:5; உபாகமம் 14:2). மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் பேசப்படுகின்றனர் (1 பேதுரு 2:9; காண்க நட்படிகள் 20:28). வசனம் 14 லும் எபேசியர் 4:30 லும், எதிர்கால ஆசீர்வாதத்தை மனதில் வைத்து பவுல் பேசினார். ஆகையால், கடைசி விடுதலை அல்லது மீட்பு, “ஏற்கனவே அவருடையவர்களாக இருப்பவர்கள் முழுமையாக நிறைவான சுதந்தரமாக அவரால் ஏற்றுக் கொள்வதை தேவன் பொருள்படுத்துகிறார்.”⁸³

பரிசுத்தவாண்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் முத்திரை போடப்படுவதற்கான இரண்டாவது காரணம் அவருடைய மகிமைக்கு புகழ்ச்சியாக இருக்கும்படி. இந்த நோக்கம் வசனம் 5 மற்றும் 11ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தேவனுடைய திட்டத்தின் கடைசி நிறைவேற்றம், இங்கே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளபடி, அனைத்து கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்தும் புகழ்ச்சியின் பதிலாக வர வேண்டும்.

மேலும் கற்றுக்கொள்ள: “முத்திரை

போடப்படுதலைக்” குறித்த வசனப் பகுதி (1:13)

வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முத்திரையிடப்படுதலைக் குறித்த கருத்து எப்படிப்பட்டது? (1) ஒரு இராஜாவின் முத்திரை ஏதோ ஒன்று உண்மையானது எனக் காட்டுகிறது (எஸ்தர் 3:12; 1 இராஜாக்கள் 21:8). கிறிஸ்தவர்கள் முத்திரையிடப்படும்போது, அது அவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்ற உண்மையை விளக்கப்படுத்துகிறது. அவர்கள் ஏதோ மேலோட்டமாக தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை, அவர்கள் உண்மையிலேயே தேவனுடைய பிள்ளைகள்தான். “பிரியமானவர்களே, இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்,” என்று யோவான் சொன்னார் (1 யோவான் 3:2).

(2) முத்திரை என்பது பாதுகாப்பைக் குறிக்கிறது. தானியேல் சிங்கத்தின் குகையில் போடப்பட்டபோது, குகை கல்லால் மூடப்பட்டு அலுவலக (அதிகாரம்) ரீதியாக ராஜாவின் முத்திரை மோதிரத்தால்

அடையாளப்படுத்தப்பட்டது (தானியேல் 6:17). அதேபோல, இயேசுவின் கல்லறையை இடையில் புகுந்து மாற்றஞ் செய்யப்படாதபடிக்கு முத்திரை போடப்பட்டது (மத்தேயு 27:62-66). *கிறிஸ்தவர்கள் பாதுகாப்புக்காக முத்திரையிடப்படுகிறார்கள்.* “கடைசி காலத்தில் வெளிப்பட ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிற இரட்சிப்புக்கு ஏதுவாக விசுவாசத்தைக் கொண்டு தேவனுடைய பலத்தினாலே காக்கப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகள்” என்று பேதுரு சொன்னார் (1 பேதுரு 1:5). கிறிஸ்தவர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க, அவர்கள் விசுவாசத்தைக் கொண்டு கிறிஸ்துவுக்கு செவி கொடுத்து அவரைப் பின்பற்றுவதை வழக்கமாக கொண்டிருக்க வேண்டும் (காண்க யோவான் 10:28, 29).

(3) ஒரு முத்திரை உரிமை கோருதலைக் காட்டுகிறது. 2 தீமோத்தேயு 2:18, 19ல், பவுல் விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களைக் குறித்து, அவர்கள் சத்தியத்தை பிடித்துக் கொண்டு, அதை விசுவாசத்திலிருந்து விலகாமலிருக்க ஏதுவாக உறுதியாகப்பற்றிக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்றார். அவர் இதை முத்திரையாக பெற்றார்கள் என்றார்: “கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிவார்.” “தேவனுடைய உறுதியான அஸ்திபாரம் அதன் மீது தேவன் போட்டிருக்கிற முத்திரையே அதை விளக்கப்படுத்துகிறது.”⁸⁴ இந்த உருவ வார்த்தையை பவுல் பயன்படுத்தும் விதம் “ஒரு கட்டிடத்தின் அஸ்திபாரத்தின் மீது பொறிக்கப்பட்ட முத்திரை அதன் உரிமைத்துவத்தைக் ...” குறிப்பதை ஒப்பிட்டு பயன்படுத்தி எழுதியிருக்கிறார்.⁸⁵ வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 7:3-8ல் பரிசுத்தவான்கள் முத்திரையிடப்படுவதை தேவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள் என்று வலியுறுத்துகிறது. *கிறிஸ்தவர்கள், உண்மையில், தேவனுக்குரியவர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.*

(4) ஒரு முத்திரை நிறைவுபெற்ற ஒரு பணியை அடையாளப்படுத்துகிறது. எரேமியா 32:9-14ல், தீர்க்கதரிசி ஒரு நிலத்தை கிரயத்துக்கு வாங்குகிறார். அதை கிரயம் பண்ணின பிறகு, பத்திரத்தில் அவர் கையெழுத்திட்டு அதில் முத்திரை போட்டார், அந்தப் பத்திரத்தில் விற்பனைக்கான கிரயவிதிகளும் நிபந்தனைகளும் எழுதப்பட்டிருந்தன. பத்திரத்தில் கையெழுத்திட்டு முத்திரைபோட்ட செயல் கிரயத்துக்குக் கொண்டதை நிறைவு பெற்றதாகக் காட்டுகிறது. அதேபோல, *பாவத்திலிருந்து நமது மீட்பு, கிறிஸ்துவின் சிலுவையாலும் சவிசேஷத்துக்கு கீழ்ப்படிவதாலும் நிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட கிறிஸ்தவர்கள் முத்திரையிடப்பட்டிருக்கிறார்கள்.*

(5) ஒரு முத்திரை என்பது அடையாளமாக இருக்கலாம். ரோமர் 4:11ல், பவுல் ஆபிரகாம் “விசுவாசத்தினாலே அடைந்த நீதிக்கு முத்திரையாக விருத்தசேதனமாகிய அடையாளத்தைப் பெற்றான் ...” என்று சொன்னார், விருத்தசேதனத்தின் அடையாளம் ஆபிரகாமின் நீதிக்கு முத்திரையாயிருந்தது. சில விளக்கவுரையாளர்கள் ஞானஸ்நானமே நீதிக்கு அடையாளமாகவும் முத்திரையாகவும் இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த விரிவுரையாளர்கள் கொலோசெயர் 2:11-13ஐ சுட்டிக் காட்டி, பவுல் விருத்த சேதனத்துக்கும் ஞானஸ்நானத்துக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் காட்டுவதைக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இந்தக் கருத்து பேசுகிற ஒரு முத்திரை மிக அதிகமாக வலியுறுத்த இயலாது, ஏனெனில் ஆபிரகாமுக்கு தேவன் நீதியாக எண்ணப்பட்ட

பிறகே விருத்தசேதன அடையாளத்தைப் பெற்றார், ஞானஸ்நானமோ நமது பாவமன்னிப்புக்கு முன்பு வருகிறது. மேலும் தேவனிடத்தில் சரியான விதத்தில் நிலைத்திருப்பதற்கு முன்பு வருகிறது (காண்க நடபடிகள் 2:38). அத்துடன், பரிசுத்த ஆவியினால் முத்திரை போடப்படுவது கிறிஸ்தவர்களுக்காக அல்லது கிறிஸ்தவர்களுக்கு செய்யப்படுகிற ஒன்று, ஞானஸ்நானம் என்பது நாமாக செயல்படுகிற காரியம், எப்படியிருப்பினும், கிறிஸ்தவர்கள் முத்திரைபோடப்படுதல் என்பது தேவனால் சொந்தமாக்கப்பட்டவர்கள் உண்மையாயிருப்பவர்களென்றும், பத்திரமாயிருப்பவர்களென்றும், மற்றும் முற்றிலுமாக மீட்கப்பட்டவர்களென்றும் காட்டவே ஒரு அடையாளமாக இருக்கிறது.

பயன்பாடு

“நான் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்” (1:3)

“எப்படியிருக்கிறீர்கள்?” என்ற வாழ்த்துதலுக்கு ஒவ்வொரு முறையும்: “நான் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று புதிலளிக்கும் நண்பர் ஒருவர் எனக்குண்டு. அவர் சொல்வது சரியே. அவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறார், நாம் எல்லாரும் தான்.

தேவன் எல்லாரையுமே பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களால் பரிபூரணமாக ஆசீர்வதித்திருக்கிறார் (காண்க மத்தேயு 5:45; யாக்கோபு 1:17). எப்படியிருப்பினும் தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்கு, கூடுதல் ஆசீர்வாதங்களை வைத்திருக்கிறார்: அவர் நம்மை “கிறிஸ்துவுக்குள் சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களாலும்...” ஆசீர்வதித்திருக்கிறார் (1:3). இந்த ஆசீர்வாதங்களைக் குறித்து இரண்டு உண்மைகளை நாம் கவனிக்க வேண்டும்: அவைகள் தேவனிடத்திலிருந்து வருகின்றன, மேலும் அவைகள் “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருப்பவர்களுக்கு மட்டுமே.

“கிறிஸ்துவுக்குள்” (1:3-14)

வசனங்கள் 3 லிருந்து 14 வரை, பத்துமுறை “கிறிஸ்துவுக்குள்” (1:3, 10, 12), “பிரியமானவருக்குள்” (1:6), அல்லது “அவருக்குள்” (1:4, 7, 9, 10, 13 [இரண்டு முறை]) என்கிற பதங்களை உபயோகிக்கிறார்.⁶⁶ சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டுமானால், ஒரு நபர் அந்த ஆசீர்வாதங்கள் இருக்குமிடத்தில் - “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்க வேண்டும் (1:3). ஒருவர் கிறிஸ்துவுக்குள் எப்படி நுழைகிறார்?

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாமனைவரும் அவருடைய மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றதை அறியாம லிருக்கிறீர்களா? மேலும் பிதாவின் மகிமையினாலே கிறிஸ்து மரித்தோலிலிருந்து எழுப்பப்பட்டதுபோல, நாமும் புதிதான ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்துகொள்ளும்படிக்கு, அவருடைய மரணத்துக்குள்ளாக்கும் ஞானஸ்நானத்தினாலே கிறிஸ்துவுடனேகூட அடக்கம்பண்ணப்பட்டோம் (ரோமர் 6:3, 4).

நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே. ஏனெனில், உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேரோ,

அத்தனை பேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்களே (கலாத்தியர் 3:26, 27).

“கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிற ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களே பிரதான ஆசீர்வாதங்கள். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய, பரிபூரணப்பட்ட, நித்திய ஜீவனை அளிக்கிறது.

ஜெய் லோக்ஹார்ட்

கிறிஸ்தவனின் கடந்த காலம், நிகழ்காலம், மற்றும் எதிர்காலம் (1:3-14).

1:3-14 ன் படிப்பானது இயல்பாக மூன்று பகுதிகளாக வருகின்றன:

- வசனங்கள் 3-6: பவுல் இந்த சரீரத்தின் குணாதிசயங்களின் கடந்த கால தேவனுடைய அமைப்பை விவாதித்தார். அங்கே ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களையும் பெறுகிறோம்.
- வசனங்கள் 7-12: கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் தேவனுடைய செய்கைகளின் நிகழ்கால செயல்களை அவர் பேசுகிறார்.
- வசனங்கள் 13, 14: அவர் இரகசியமான சரீரத்தின் வருங்கால வாய்ப்பை அவர் நடத்தி, அதாவது சபைக்கு வருங்காலத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளவைகளைக்குறித்து பேசுகிறார்.

நாம் தெரிந்துகொள்ளப் பட்டிருக்கிறோம்! (1:4-6)

தேவன் நம்மை தம்முடைய ஜனமாக தமது பிள்ளைகளாக, தமது சபையாகத் தெரிந்து கொண்டார். ஒரே வார்த்தையில் “தெரிவு” செய்துள்ளார் எனலாம் (காண்க 1 தெசலோனிகேயர் 1:4; KJV). எபேசியர் 1:4-6ல், இந்த மிகப் பெரும் வேதாகம உபதேசத்தை ஏழு வகைத் தோற்றங்களாக பவுல் தெளிவாக்குகிறார்.

நடைமுறை. அவர் “நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே ...” (1:4). தேவன் இந்த சரீரத்தை எப்படி அமைத்தார்? இதன் அங்கத்தினர்கள் எப்படி உட்படுத்தப்படுகிறார்கள்? இது ஏதோ சந்தர்ப்ப வசத்தால் ஏற்படுவதல்ல. நாம் சபையாகிய, சரீரத்தில், ஒரு அங்கமாக இருப்பதற்கு சிலாக்கியம் பெற்றிருக்கிறோம், ஏனெனில் தேவனுடைய மகத்துவத்தின் சித்தம் இதில் இருக்கிறது.

நாம் போதியளவிற்கு நல்லவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதற்காகவோ அல்லது போதியளவு நற்கிரியை செய்கிறோம் என்பதற்காகவோ கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் ஒரு பாகமாக இருப்பதற்கு நாம் தெரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. பிரதி ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் தோறும் தொழுகையில் பங்கு கொள்ளச் செய்யவோ அல்லது கர்த்தருடைய பந்தியில் ஒவ்வொரு வாரத்தின் முதல் நாள் தோறும் பங்கு பெறுவதற்கு நாம் (வெறுமனே) சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களல்ல, இவைகள் எந்த அளவுக்கு முக்கியமானவைகளோ அதுபோல, சத்தியம் இதுதான்: நாம் சரீரத்திற்குள் அங்கம் வகிக்க முடியும். ஏனெனில் தேவன் தமது நித்தியத்தில் கொண்டிருந்த நோக்கம் நம்மையும் அங்கமாக்க விரும்பியது தான். தேவன் தமது மகத்துவத்தால் நம்மை சரீரத்தில் ஒரு அங்கமாக தெரிந்துகொள்ளாதிருந்திருப்பாரானால், உலகத்திலிருக்கிற அனைத்து மதங்களின் சடங்காச்சார நடைமுறைகள் நம்மை ஒரு அங்கமாக்கியிருக்க இயலாது.

தெரிந்துகொள்ளப்படுதல் (அல்லது முன்குறித்தல்) குறித்த உபதேசம் ஜனங்களை குழப்பத்திற்குள்ளாக்கியுள்ளது. நூற்றாண்டுகளிலூடே மிகப் பெரிய இறையியல் வல்லுனர்கள் - அகஸ்டினிலிருந்து வெஸ்லிவரை⁵⁷ - இந்த பிரச்சனையைத் தீர்க்க முற்பட்டார்கள்: தேவனுடைய மகத்துவத்தால் நம்மைத் தெரிந்து கொண்டார் என்று புதிய ஏற்பாடு போதித்துக் கொண்டே, மனிதனுடைய பொறுப்பிற்கும் தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக “விருப்பமுள்ளவன் வரக்கூடவன்” எனும் வார்த்தைகளாலும் எப்படி சொல்லக்கூடும்?

அன்பின் தேவன் சிலரை நன்மையானவைகளுக்கும் சிலரை தீமையானவைகளுக்கும் தெரிந்துகொள்வாரா? காலாகாலமாக இருந்து வரும் இந்த சிக்கலான நிலைக்குப் பதில் நமது வசனப்பகுதியில் இருக்கத்தான் செய்கிறது. நாம் அதைப் பார்ப்பதற்கு முன், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் சரீரத்தில் அங்கமாயிருக்கிறான் என்பது, பரலோகத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன் என்பதும் ஒரு காரணம் மற்றும் ஒரே காரணம் மட்டுமே உண்டு: அது தேவன் நம்மைத் தெரிந்து கொள்கிறார்.

தேவன் நம்மைத் தெரிந்துகொள்கிறார் என்பது நமக்கு மிகப் பெரிய சுயத் - தகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவனாயிருக்க ஏன் வெட்கப்படவேண்டும்? அகில அண்டசராசரங்களின் தேவனால் நாம் கனப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறோம். அவர் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டார்!

இலக்கு. “... நம்மை அவர் தெரிந்துகொள்கிறார் ...” (1:4; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது). இங்கே பவுல் தொழுகை செய்கிற மற்றக் கூட்டங்களுக்கு எதிராக, நம்மை மாத்திரம் தேவன் தெரிந்து கொண்டார் என்று பவுல் கூறினாரா? இல்லை, நம்மை இரட்சிக்கும்படியாகவும் மற்றவர்கள் இழந்துபோகவும் தக்கதாகவும் அவர் நம்மைத் தெரிந்துகொள்வதில்லை. அப்படியானால் தேவன் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டார் என்று பவுல் கூறியதன் சரியான பொருள் என்ன?

எபிரெயர் 2:16 பவுல் குறிப்பிட்டதன் பொருளை புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது: “ஆதலால், அவர் தேவதூதருக்கு உதவியாகக் கைகொட்டாமல், ஆபிரகாமின் சந்ததிக்கு உதவியாகக் கைகொடுத்தார்.” விழுந்து போன தேவதூதர்களுக்கு மீட்பின் திட்டமாக தேவனிடத்தில் எதுவுமிருக்க வில்லை. மீட்கப்பட்ட இந்த ஒரே சரீரத்தில் அங்கம் வகிக்கத்தக்கதாக அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டவில்லை. தேவன் மனித வாக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டு இந்த மகிமை நிறைந்த சரீரமாக உருவாக்கினார். அவர் நம்மைத் தெரிந்து கொண்டார்.

வசனப்பகுதியை கவனமாக ஆராயுங்கள். காலாகாலமாக இருந்து வரும் தெரிந்துகொள்ளப்படுதலைக் குறித்து உபதேசம் பற்றிய சிக்கலான நிலைக்கு திறவுகோல் இதுவே: “கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே ...” (1:4).

கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருப்பவர்களை நித்திய ஜீவனுக்கென்று தேவன் தமது மகத்துவ சித்தத்தால், தெரிந்துகொண்டார். இந்தத் தீர்மானம் மாற்றப்படக் கூடாது. இது தேவனைப் போலவே பாதுகாப்பானது. வேறு யாரும் இரட்சிக்கப்பட இயலாது. நித்திய ஜீவன் கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குள் இருப்பவர்களுக்கே உரியது.

யார் இயேசுவுக்குள் இருக்க முடியும்? மகிமைக்கென்று முன்னோக்கிச் செல்லும் இந்த ஒரே சரீரத்திற்குள் யார் அங்கம் வகிக்க முடியும்?

சுவிசேஷத்திற்கு கீழ்ப்படிதலுடன் பதில் செய்கிற எவருமே! அவரிடத்தில் வர விருப்பமுள்ளவர் எவரும்! அப்படிச்செய்ய விரும்புகிற எந்த நபரும் தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளுதலின் இலக்காக இருக்கின்றார்.

குறிப்பிடப்பட்ட தருணம் "... அவர் உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே ..." (1:4). கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் நித்திய ஜீவனையும் ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களையும் பெறுவது குறித்து தேவன் எப்போது தீர்மானித்தார்? அவர் இந்த பிரபஞ்சத்தை உருவாக்குவதற்கு முன், தேவன் தமது திட்டத்தின் முழுவடிவமைப்பையும் செயல்படுத்தினார். ஏதேன் தோட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மனிதனுடைய முரட்டாட்டத்தைக் கண்டு அவர் ஆச்சரியப்படவில்லை. நமது சுயவீழ்ச்சியிலிருந்து நம்மைக் காக்க (இராட்சிக்க) தமது திட்டத்திற்கான எல்லாவற்றையும் முன் கூட்டியே தீர்மானித்திருந்தார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:8 "உலகத்தோற்றமுதல் அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியினுடைய ஜீவப் புஸ்தகத்தில் பேரெழுதப்பட்டவர்களை" குறிப்பிடுகிறது (காண்க 2 தெசலோனிகேயர் 2:13; 2 தீமோத்தேயு 1:9).

இந்த அளவு தேவன் உங்களில் அன்பு காட்டுகிறார் என்பதை உங்களால் நம்ப முடிகிறதா? நீங்கள் இன்னும் பிறவாததற்கு முன்பே, இப்பிரபஞ்சம் உருவாவதைக் குறித்த வெறுத்திட்டத்தில் மட்டுமே இருந்த நிலையில், நீங்கள் பாவஞ் செய்து அவருடைய இருதயத்தை உடைத்துப் போடுவீர்கள் என்று தேவனுக்குத் தெரியும். அவர் எப்படியும் உங்களில் அன்புகூர்ந்து உங்களைத் தெரிந்துகொண்டார்.

வடிவமைப்பு. "தமக்கு முன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்த முள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களுமாயிருப்பதற்கு, அவர் உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே" (1:4). தேவன் ஏன் செய்தார்? இதில் முழுவதுமாக அவருடைய வடிவமைப்பு என்ன? தேவன் நம்முடைய ஐக்கியத்தை விரும்பினார். ஆதாமும் ஏவானும் ஏதேன் தோட்டத்தில் தண்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பு செய்ததுபோலவே, மனிதனுடன் மீண்டும் ஒருமுறை நடக்கவும் பேசவும் விரும்புகிறார், ஆகிலும், இரண்டு முக்கியமான அடிப்படைத் தகுதிகள் இல்லாமல் நாம் அவருடைய பிரசன்னத்தை நெருங்க முடியாது: அவை பரிசுத்தமும் குற்றமில்லாமையும்.

நமக்கென்று ஒன்று இல்லாதிருக்குமானால் அது தெய்வீகத் தன்மையைக் கொண்ட பரிசுத்தமும் குற்றமில்லாமையுமே. எல்லாரும் பாவம் செய்தவர்கள். ஒவ்வொரு நபரும் தேவனுடைய அளவுகோலிலிருந்து வெகு தொலைவில் விழுந்தவர்களாய் அவருடைய ஐக்கியத்தை இழந்தோம். நமது சொந்த கண்டு பிடிப்புகளுக்கு விடப்பட்டு நாம் தேவனை ஒருபோதும் தரிசிக்க முடியாது, இருந்தோம், இருந்தும் கல்வாரியிலே இயேசு செய்த பணியினால் நாம் தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் கிட்டிச் சேர ஏதுவாக்குகிறது. பின்வருமாறு நாம் வாசிக்கிறோம்,

... கிறிஸ்துவும் சபையில் அன்புகூர்ந்து, தாம் அதைத் திருவசனத்தைக் கொண்டு தண்ணீர் முழுக்கினால் சுத்திகரித்து, பரிசுத்தமாக்குகிறதற்கும், கறைதிறை முதலானவைகள் ஒன்றுமில்லால் பரிசுத்தமும் பிழையற்றதுமான மகிமையுள்ள சபையாக அதைத் தமக்கு முன் நிறுத்திக் கொள்வதற்கும் தம்மைத் தாமே அதற்காக ஒப்புக்கொடுத்தார் (5:25-27).

உட்கருத்து: “... அன்பில் ... நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே” (1:4, 5). இப்படி எல்லா உபத்திரவங்களுக்கும் உட்பட தேவனை ஏதுவாக்கியது எது? நம்முடைய நற்செயலா? நமது விருப்பத்திற்காகவா? நமது அற்புதமான தனித்தன்மையா? இல்லை. அவர் தமது அன்பினாலே அப்படிச் செய்தார் (யோவான் 3:16).

உங்கள் வாழ்க்கையிலே மறைவான பாவங்கள் எதுவும் இருக்கிறதா? உங்களுடைய வாழ்க்கை தேவனுக்குக் காட்ட வேண்டிய அன்பிலும் அக்கறையிலும் குறைவுபட்டதாக பிரதிபலிக்கிறதா? அது முக்கியமல்ல. இன்னமும் தேவன் உங்களை நேசிக்கிறார். அந்த அன்பு நீங்கள் தேவனிடத்தில் உண்மையான ஐக்கியத்திற்குத் திரும்பத் தக்கதாக அவர் வானத்தையும் பூமியையும் அசைக்கச் செய்தது.

தேவனுடைய அன்பினாலே, நம்முடைய நித்திய விதி பாதுகாக்கப்பட்டது. இதிலே விழுந்து போகும் இடைவெளி எதுவுமில்லை. இயேசுவுக்குள் இருக்கிற எவரும் ஒரு எதிர்பாராத நிலையில் கூட மேலோட்டமாக பார்க்கப்படுவதில்லை, நீங்கள் இயேசுவுக்குள் இருந்தால், தேவனுடைய மீட்பின்திட்டம் உறுதியளிக்கப்படுகிறது. அவருடைய பெரிதான அன்பு நாம் நம்பிக்கையோடே எல்லாரும் அவரிடத்தில் திரும்பிச் செல்கிற அளவுக்கு தேவனிடத்தில் கிரியை செய்தது.

விளைவு. “அன்பில் அவர் நம்மை சவிகாரப் புத்திரராகும்படி நம்மை முன் குறித்திருக்கிறார் ...” (1:5, 6). இந்த வசனப் பகுதியில் சொல்லப்படும் செய்தியில் நமது அன்பு வளருகிறது. நாம் அடிமைகளோ, ஊழியம் செய்யும் வேலைக்காரர்களோ, நண்பர்களோ, அயலார்களோ அல்லது இணையானவர்களோ அல்ல. நாம் புத்திரர்கள்! கெட்டகுமாரன் தானே நம்பத் கூடாத அளவுக்கு தனது வீட்டில் ஒரு நிறைவான அந்நியோந்யத்துடன் தனது தகப்பன் ஏற்றுக் கொண்ட சம்பவத்தை லூக்கா 15ல் வாசிக்கிறோம். அதேபோல, நாமும் தேவனுடைய கிருபையினாலே, தேவனுடைய குடும்பத்திற்குத் திரும்பும்படி, நாம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

குமாரர்கள் எனும் ரீதியில், தேவனிடத்தில் உள்ளவையெல்லாம் நம்முடையது என்று சொல்லப்படுகிறோம் (காண்க லூக்கா 15:22). நாம் குடும்பத்திற்குள் சேர்க்கப்பட்டு அதன் அவ்வப்போதைய ஆசீர்வாதங்களை பெற்று வருகிறோம்.

இலக்கு. “அன்பில் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டு ... இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் தமக்குச் சவிகார புத்திரராகும்படி முன் குறித்திருக்கிறார். அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே ...” (1:4-6). தேவன் செய்தவைகளையெல்லாம் ஏன் செய்தார்? நாம் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களாயிருக்கும் பொருட்டே நம்மை தெரிந்து கொள்வது அவருடைய இலக்கு என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தேவன் பரிதாபப்பட்டோ அல்லது பிரதானமாக நித்திய நரகத்திலிருந்து தப்பிவிட வேண்டும் என்று கருதியோ பாவினை இரட்சிப்பதில்லை மற்ற எல்லா காரணங்களுக்கும் மேலாக, தேவன் மனித வரலாற்றில் கிரியை செய்து நித்திய மகிமையை அடையும்படிக்கு ஆண்களையும் பெண்களையும் விடுதலையாக்க (மீட்க) அப்படிச் செய்தார். விழுந்துபோன மனிதகுலத்தின் தகுதியற்ற மீட்பு தேவனுடைய ஒப்பற்ற மகத்துவத்தையும் ஒப்புமையற்ற

ஞானத்தையும் வெளிப்படுத்தி வானத்திலுள்ள சர்வ சேனைகளும் அவருடைய ஓப்பற்ற நாமத்தை மகிமைப்படுத்துவதைக் காட்டுகிறது.

முடிவுரை. பரிசுத்தத்திற்கென்று நம்மை மீட்டு குற்றமில்லாதவர்களாய் காட்டுவதால் மீண்டும் ஒருமுறை நாம் அவருடைய ஐக்கியத்தை அறிந்துகொள்ள - நமக்கு அப்படிச் செய்ய தகுதியற்ற நிலமையிலும் - முயற்சிக்கும் போது அது தேவனுடைய இருதயத்துக்கு சந்தோஷத்தைக் கொண்டு வருகிறது. அது அவருக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது. இதினால்தான் பரிசுத்தமாகும்படி நமக்குக் கொடுக்கப்படும் அழைப்பை மேலோட்டமாய் நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் போது அது பரிதாபமானதாயிருக்கிறது; தேவன் தமது கிருபையால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் மூலம் தாம் அனுபவிக்கக் காத்திருக்கிற அந்த சந்தோஷத்தை நாம் தோல்வியுறச் செய்கிறோம். இஸ்ரவேலின் பரிசுத்த தேவனால் அவருடைய புத்திரராய் இருக்கும்படித் தெரிந்து கொண்டவர்களாய் இருக்கும்படி ஜீவிப்போமாக.

கிறிஸ் புல்லார்ட்

ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை எண்ணிப்பாருங்கள் (1:4-14).

ஏழு ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை பவுல் வரிசைப்படுத்தினார் 1:4-14. “ஏழு” என்பது ஒரு நிறைவான எண்ணிக்கையாதலால், அல்லது பரிபூரணத்தைக் குறிப்பதால், இந்த ஏழு ஆசீர்வாதங்களும் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற அனைத்து ஆசீர்வாதங்களுக்கும் ஒரு சாராம்ஸமாகும். (1) நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டோம் (1:4). நாம் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களும் இரக்கும் பொருட்டு உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே தெரிந்துகொண்டார். (2) நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் முன்குறிக்கப்பட்டோம் (1:5, 6). நம்மை அவருடைய சவிகார புத்திரராகும்படி, “பிரியமானவருக்குள்” நம்மைத் தெரிந்துகொண்டார். அவருடைய மகிமையின் புகழ்ச்சியாக தேவன் இதைச் செய்தார். (3) நாம் அவருடைய இரத்தத்தினாலே கிறிஸ்துவுக்குள் மீட்கப்பட்டோம் (1:7). (4) நாம் நம்முடைய மீறுதல்களிலிருந்து மன்னிக்கப்பட்டோம் ஏனெனில் தமது கிருபையை அளவில்லாமல் நம்மீது பொழியப்பண்ணினார் (1:7, 8). (5) தேவன் தமது இரகசியத்தை நமக்குத் தெரியப்பண்ணினபடியால் கிறிஸ்துவுக்குள் நாம் அறிவூட்டப்பட்டோம், அது பரலோகத்தையும் பூலோகத்தையும் கூட்டிச் சேர்க்க ஏதுவாக்கியது (1:9, 10). (6) தேவனுடைய மகிமையின் புகழ்ச்சிக்காக கிறிஸ்துவுக்குள் சுதந்திரம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது (1:11, 12). (7) நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் நுழையும்போது ஆவியினால் முத்திரை போடப் பட்டோம். ஆவியின் வரம் நமது சுதந்திரத்தின் அச்சாரமாயிருந்தது, நமது நித்திய மீட்புக்கென்று அல்லது நித்திய விடுதலைக்கென்று, ஆவியின் அச்சாரம் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது, அதுவே தேவனுடைய மகிமைக்கு புகழ்ச்சியாயிருக்கிறது (1:13, 14).

ஜெய் லோக்ஹார்ட்

புதிய ஜனங்களாயிருக்கும்படி நம்மை மீட்டார் (1:6-10)

ஒருமுறை ஒரு கிறிஸ்தவன் என்ற வகையில் தனது ஜீவியத்தைக் குறித்து சொல்லும்படி கேட்கப்பட்டான். அவன் யோசித்த பின்பு சொன்னான், “நான் எப்படியிருக்க வேண்டுமோ அப்படி வாழவில்லை; நான் எப்படி இருக்கப்

போகிறேனோ அப்படி இருக்கவில்லை; ஆனால், தேவனுக்கே ஸ்தோத்திரம், நான் எப்படி வாழ்ந்தேனோ அப்படி இப்பொழுது வாழ்வதில்லை!”

நாம் எல்லாரும் அப்படியொரு வாக்கியத்தைச் சொல்லக் கூடுமா? நமது வாழ்க்கை அடிப்படையிலேயே வித்தியாசப்பட்டிருக்க வேண்டும் ஏனெனில் நாம் இயேசு கிறிஸ்துவை சந்தித்திருக்கிறோம். கிறிஸ்தவம் என்பது எல்லாமே இதற்குப் பின்பு வரப் போகிறவைகளல்ல. இப்பொழுதே அதில் நமக்கு உண்மையான நன்மைகள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவருடைய சரீரமாகிய, சபையில் நாம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரகசியத்தில் பங்கு பெறுகிறபடி அந்த நன்மைகளை பெறுகிறோம்.

எபேசியர் 1:6-10ல், மீட்பின் திட்ட நடைமுறையில் ஐந்து காரியங்களை வெளிப்படுத்துகிறார், அவைகள் நாம் புதிய ஜனமாய் வாழ நமக்கு விடுதலை அளிப்பவை. இந்த நடைமுறைகள் கிறிஸ்துவின் இரகசியத்தில் பங்கு பெறச்செய்கிறவர்களாக்குகிறது, இந்த சரீரம் நித்திய ஜீவனுக்கென்று உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்பே தெரிவு செய்யப்பட்டது.

மீட்பர்: “அவருக்குள்” நமக்கு மீட்பு உண்டாயிருக்கிறது என்று பவுல் சொன்னார் (1:7). யாருக்குள்? வசனம் 5ல் சொல்லப்பட்டபடி, அவர் தேவனுக்கு பிரியமானவர். அது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே (காண்க மத்தேயு 3:17; 17:5).

கொலோசெயருக்கு, பவுல் எழுதிச் சொன்னதாவது, “இருளின் அதிகாரத்திலிருந்து அவர் நம்மை விடுதலையாக்கி, தமது அன்பின் குமாரனுடைய இராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்தினவருமாயிருக்கிற பிதாவை ஸ்தோத்தரிக்கிறோம். (குமாரனாகிய) அவருக்குள், அவருடைய இரத்தத்தினாலே, பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது” (கொலோசெயர் 1:13, 14).

இயேசு கிறிஸ்துவே தேவனுக்குப் பிரியமானவர், அவரே நம்முடைய மீட்பர், நாம் அவருக்குள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவர்கள். மீட்பிற்கான ஒரே ஒரு இடம்: *கிறிஸ்துவுக்குள்*. தேவன் நம்மை மீட்கும்போது அவர் நம்முடைய பாவப் பிரச்சனையை அப்புறப்படுத்துகிறார் - அதாவது, நம்மை பாவப்பிடியிலிருந்து மறுபடியும் கிரயத்துக்கு வாங்கும் போது - அவருடைய பிரியமானவருக்குள் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறோம்.

இது பரவசமடையச் செய்கிறது! இயேசுவுக்குள் இருப்பது என்பது தேவனுடைய ஏற்பைப் பெற்றது. நமது நித்திய விதியைக் குறித்து படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, இரவிலே கண்விழித்துக் கவலை கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. கிறிஸ்துவுக்குள் உண்மையாயிருப்பவர்கள் புறம்பே தள்ளப்படுவதில்லை, ஏனெனில் பிதாவினால் இயேசு புறம் தள்ளப்படமுடியாது.

கிறிஸ்துவே ஒரு பரிபூரணப்பட்ட மீட்பர். (1) அவர் நம்முடைய இரத்த சம்பந்தப்பட்ட உறவினர் ஏனெனில் அவர் நம்மைப்போல் மாம்சத்தையும் இரத்தத்தையும் உடையவரானார். அவர் நம்மிலே ஒருவரானார், எல்லாவற்றிலும் நம்மைப் போலானார் (எபிரெயர் 2:17 ஐக் காண்க). மீட்பின் கிரயத்தைச் செலுத்த எந்த தேவ தூதனாலும் இயலவில்லை, எந்த தேவதூதனும் மனிதனுடைய உறவினனாய் வரவில்லை. இயேசு நம்மில் ஒருவரைப் போல் வாழ்ந்தார்; ஆகையால், அவர் நம்முடைய உறவுமுறை

(சுதந்திரவாளியான) மீட்பருக்குரிய தகுதி நிறைந்தவர்.

(2) அவர் தேவைப்பட்ட கிரயத்தைச் செலுத்த வல்லவராயிருந்தார்; பாவத்திலிருந்து நம்மை மீட்பதற்குரிய பயன்பாட்டுப் பொருள் அவரிடத்தில் இருந்தது. அது என்ன? அவருடைய இரத்தமே. இதற்கான செயல் விளக்கம் லேவியராகமத்தில் விவரிக்கப்பட்டு எபிரெயர் 9:22ல் மறுபடியும் சொல்லப்பட்டுள்ளது: “இரத்தஞ்சிந்துதல் இல்லாமல் மன்னிப்பு உண்டாகாது.” தாம் செலுத்த வேண்டிய கடனாக பாவம் எதுவுமில்லாமல் இருந்தும், நமது கடன்களை செலுத்தும்படிக்கு கிறிஸ்து தமது இரத்தத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடிய வரானார்.

(3) அவர்தமது இரத்தத்தை நமக்காக செலுத்த விருப்பமுள்ளவராயிருந்தார். “நான் என் ஜீவனை மறுபடியும் அடைந்து கொள்ளும்படிக்கு அதைக் கொடுக்கிறபடியினால், பிதா என்னில் அன்பாயிருக்கிறார்; ஒருவனும் அதை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளமாட்டான்; நானே அதைக் கொடுக்கிறேன்,” என்று நாம் வாசிக்கிறோம் (யோவான் 10:17, 18).

இயேசு நம்மில் ஒருவராயிருந்தார், அவர் நமது மீட்புக்களை செலுத்தும் கிரயத்தைக் கொண்டிருந்தார், மற்றும் அதைச் செலுத்தவும் விருப்பமுள்ளவராயிருந்தார். என்னே ஒரு மீட்பர்!

மீட்கப்பட்டவர்கள். வசனம் 7ல் சொல்லுகிறது, “இவருக்குள் பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது.” “நமக்கு” என்பது யார்? வசனம் 4 ல் சொல்லப்படுகிற “நம்மை” என்று சொல்லப்படுவது தான் அது. கடந்த கால நித்திய திட்டத்தின்படி தேவன் தெரிந்து கொண்டவர்களை இப்போது அவர் மீட்கிறார். மீட்கப்பட்டு அவருடைய சரீரத்தில் அங்கமாக மாற அவர் யாரைத் தெரிந்து கொண்டார்? கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கப்போகிற அனைவரையும். நீங்கள் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் இருப்பீர்களேயானால், நீங்கள் பாவத்தின் வல்லமையிலிருந்தும் தண்டனையிலிருந்தும் மீட்கப்பட்டீர்கள் என்று நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். பாவத்தின் ஆக்கினைத் தீர்ப்பிலிருந்தும் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தும் விடுதலை செய்வதற்கான முழு கிரயமும் செலுத்தப்பட்டாயிற்று. நீங்கள் பரலோகத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

கிரயத்தொகை. மீட்பு ஒரு போதும் விலைகுறைவானதல்ல. மீட்கப்படும் பொருளுக்கேற்ற விலை மதிப்பு சமமானதாயிருக்க வேண்டும். வசனம் 7 தொடர்ந்து, “இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது ...” நமது பாவத்திலிருந்து விடுதலைக்கான விலை இயேசுகிறிஸ்துவால் சிந்தப்பட்ட இரத்தம். இந்தக் கிரயம் செலுத்தப்பட்டாலின்றி நமது பாவமன்னிப்பிற்கென்று எதுவுமில்லை. அதைக் காட்டிலும் குறைவான எதுவும் மன்னிப்பு அளித்திராது.

பழைய உடன்படிக்கையின் கீழ், மிருகங்களின் இரத்தம் சுத்தகரிப்புக்கு அடையாளமாயிருந்தன, மனுஷனை ஒரே முறை விடுதலையாக்க, எப்படியிருப்பினும், ஒரு மனுஷனுடைய இரத்தம் மட்டுமே செலுத்தப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்துவானவர் வரப்போகிற நன்மைகளுக்குரிய பிரதான ஆசாரியராய் வெளிப்பட்டு, கையினால் செய்யப்பட்டதாகிய இந்தச்

சிருஷ்டி சம்பந்தமான கூடாரத்தின் வழியாக அல்ல; பெரிதும் உத்தமமுமான கூடாரத்தின் வழியாகவும், வெள்ளாட்டுக்கடா, இளங்காளை இவைகளுடைய இரத்தத்தினாலே அல்ல. தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தினாலும் ஒரேதரம் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே பிரவேசித்து, நித்திய மீட்பை உண்டு பண்ணினார் (எபிரேயர் 9:11, 12).

தேவனுடைய நீதியும் பரிசுத்தமுமான பிரமாணம் பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் என்று உத்திரவிட்டது. உங்களுக்காக நான் மரிக்க இயலாது ஏனெனில் நான் என்னுடைய பாவத்துக்காக எனது சொந்த தண்டனை கிரயம் செலுத்த வேண்டியதாயிருக்கிறது; நீங்கள் எனக்காக மரிக்க முடியாது ஏனெனில் உங்கள் சொந்த தண்டனை கிரயத்தை நீங்கள் செலுத்த வேண்டியவராயிருக்கிறீர்கள். நமது பூரணப்பட்ட மீட்பர், இயேசு, தேவனுடைய நீதிக்கென ஒரேதரம் சிலுவையிலே இரத்தம் சிந்தினதின் மூலம் பாவம் தன்னிடம் கட்டுப்படுத்தியிருந்த பவியாக்கப்பட்டவர்களை தேவ நீதிக்கென விடுதலை செய்தது. நாம் வாரந்தோறும் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் கைகொள்ளும் கர்த்தருடைய பந்தி, நமது மீட்புக்கென செலுத்தப்பட்ட விலையேற்பெற்ற கிரயம் நமக்கு நினைப்பூட்டுதலாக இருக்கிறது.

விளைவு. நாம் மீட்கப்படும் போது நிகழ்வது என்ன? “இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது...” (1:7). மீட்கப்படுவதன் உடனடி விளைவு ஒரு முழுமையான பாவமன்னிப்பு. இந்த உண்மையை உங்கள் ஆத்துமாவின் ஆழத்தில் பற்றிக் கொண்டிருங்கள், அப்பொழுது சந்தோஷத்தால் நிறைக்கப்பட்டிருப்பீர்கள்!

கல்வாரி கதை தேவன் நம்மை மன்னிக்க காத்துக் கொண்டிருப்பதாக கதறுகிறது. நமது மீட்பர் சிலுவையில் மரித்ததன் மூலம் நமது வாழ்வில் தேவன் தேடுகிற பாவமன்னிப்பை அடைவதுதான் அவருடைய முயற்சியாக இருந்தது. கர்த்தருடைய பந்தியை கட்டளையிட்ட போது இயேசு தாமே அறிவித்துச் சொன்னதாவது, “... இது பாவமன்னிப்புண்டாகும்படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற புது உடன்படிக்கைக்குரிய என்னுடைய இரத்தமாயிருக்கிறது” (மத்தேயு 26:28).

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் இந்த கருத்தைப் புரிந்து கொண்டார்கள். பாவநிவர்த்திக்கான சடங்காச்சாரங்களை செய்யும் நாளில் இரண்டு ஆட்டுக்கடாக்கள் உட்படுத்தப்பட்டன (லேவியராகமம் 16:8). ஒரு ஆட்டுக்கடா கொல்லப்பட வேண்டும். மேலும் அதின் இரத்தம் ஆசாரிப்புக் கூடாரத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த கிருபாசனத்தின் மேல் தெளிக்கப்பட வேண்டும். இந்த இரத்தம் பாவ நிவர்த்திக்காக தண்டனையினிமித்தம் செலுத்தப்படுதலுக்கான அடையாளமாயிருந்தது. அடுத்து, மற்றொரு ஆட்டுக்கடாவின் தலை மீது தன் கையை வைத்து, பிரதான ஆசாரியன் ஜனங்களின் பாவங்களை அறிக்கையிடுவான். அது அவர்களுடைய பாவங்கள் அனைத்தையும் அந்த மிருகத்திற்கு மாற்றி விடுவதற்கான அடையாளம் போன்றது. பிறகு அவர்கள் அந்த ஆட்டுக்கடாவை வளாந்தரத்துக்குள் அனுப்பி விடுவார்கள், அது மறுபடியும் திரும்பி வராது (காண்க லேவியராகமம் 16:21).

காரணம். தேவன் இவைகளையெல்லாம் நமக்காகச் செய்ய வேண்டியது ஏன்? செயல்களின் பின்னணியில் இருக்கும் காரணம் என்ன?

காலங்கள் நிறைவேறும்போது விளங்கும் நியமத்தின்படி பரலோகத்தில் இருக்கிறவைகளும் பூலோகத்திலிருக்கிறவைகளுமாகிய சகலமும் கிறிஸ்துவுக்குள் கூட்டப்படவேண்டுமென்று, தமக்குள்ளே தீர்மானித்திருந்த தமது தயவுள்ள சித்தத்தின் இரகசியத்தை எங்களுக்கு அறிவித்தார் (1:9, 10).

காரணம் ஐக்கியத்திற்காகவே. தேவன் தம்முடைய சிருஷ்டிகள் தம்முடன் ஒருமைப்பாட்டோடும் ஐக்கியத்தோடும் கிட்டிச் சேரவேண்டும் என விரும்பினார். ஏதேனில் ஆதாமும் ஏவாளும் பாவஞ்செய்தபோது அந்த உறவுமுறை அற்றுப் போயிற்று; கல்வாரியின் மூலம், இயேசு தேவனுக்கும் மனுஷனுக்குமிடையேயிருந்த பிரிவினை எல்லையை தகர்த்தார். மீண்டுமாக, சிருஷ்டியும் சிருஷ்டிகரும் ஒரு அழகிய உறவு முறையை அனுபவிக்க முடியும்.

முடிவுரை. நமது வாழ்க்கை ஒரு காலத்தில் பாவத்தால் கெடுக்கப் பட்டிருந்தது. நாம் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு அந்நியரானோம், ஆகிலும் அவருடைய கிருபையால் நம்முடைய பாவப்பிரச்சனை வெற்றிகொள்ளப்பட்டது. கிறிஸ்தவர்களாக நாம் வாழ்வின் நிறைவையும் தேவனுடைய ஐக்கியத்தையும் அனுபவிக்கும்படி விடுதலை பெற்றோம். பரலோகம் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருப்பதால், நாம் இன்று பரலோகத்தின் சந்தோஷத்தை கொஞ்சமாகிலும் அனுபவிக்கிறவர்களாயிருக்கிறோம்.

நமது சுதந்தரத்திற்கான அடிப்படைகள் (1:10-13)

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை நாம் எப்படி அடைகிறோம்? நாம் எப்படி அவருடைய சுதந்தரமாக முடியும்? எபேசியர் 1:10, 11 சொல்லுகிறது, "... (கிறிஸ்துவுக்குள்) அவருடைய சுதந்தரமாகும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட்டோம்." இங்கு கிரேக்க வார்த்தையில் "முன் குறிக்கப்பட்டோம் அல்லது தெரிந்து கொள்ளப்பட்டோம்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. (NIV) இது வசனம் 4 ல் குறிப்பிடப்படுகிற "தெரிந்து கொள்ளாதலிலிருந்து" வித்தியாசப்பட்டது. பெயர்ச்சொல்லை வினைச் சொல்லாக பவுல் சொன்னவைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு புதிய ஏற்பாடு முழுவதும் "சுதந்தரம்" என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆகையால், அவர் குறிப்பாக நாம் அவருடைய சுதந்தரமாகும்படி முன் குறிக்கப்பட்டவர்கள் என்று பொருள்படுத்துகிறார்.

இந்த சுதந்தரத்தை நாம் எங்கே பெற வேண்டியவர்கள்? பவுல், "அவருக்குள்" அதாவது கிறிஸ்துவுக்குள் பெறுகிறோம் என்று சொன்னார். வசனம் 3 ன்படி, இங்கேதான் ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களும் காணப்படுகிறது. உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பிருந்தே, கடந்த கால நித்திய நோக்கத்திலிருந்த தேவனுடைய சுதந்தரம் கிறிஸ்துவுடன் இன்றியமையாத உறவுமுறை கொண்டுள்ள ஆணுக்கோ பெண்ணுக்கே உரியது. அவருக்கு அப்பால், நாம் தேவனிடத்திலிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்க இயலாது.

இது எப்பொழுது நிகழ்கிறது? ஆவிக்குரிய முறையில் தனது கடனை அடைக்க முடியாத ஆணோ பெண்ணோ இதுவரை கேட்டிராத ஒரு சிக்கலான கேள்வி வேறு எதுவுமிராது: "நான் எப்படி கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகிறேன்?" மற்றும் "நான் எப்பொழுது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்திற்கு சுதந்தரவாளியாகிறேன்?"

பாவியாயிருப்பவன் கிறிஸ்துவுக்கு புறம்பேயிருக்கிறான். தன் பாவத்தை உணர்ந்து கிறிஸ்துவுக்கு புறம்பே இருப்பதிலிருந்து *கிறிஸ்துவுக்குள்* எப்போது ஒரு பாவிக்கடந்து போகிறான்? இது ஞானஸ்நானத்தின் போது நிகழுகிறது என்று பவுல் தெளிவாகக் கூறுகிறார்: “*கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாமனைவரும்* அவருடைய மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றதை அறியாமலிருக்கிறீர்களா?” (ரோமர் 6:3; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது). ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறும் போது, தேவன் அவரைத் தமது குமாரனுக்குள்ளாக்கி தமது ஐசுவரியங்களுக்கு சுதந்தரவாளியாக்குகிறார்.

பவுல், “நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே. ஏனெனில், உங்களில் *கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக* ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேரோ, அத்தனை பேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே” என்று சொன்னார் (கலாத்தியர் 3:26, 27; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது). மீண்டும் கருத்து அது தான். தேவன் எப்பொழுது நம்மை கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக்குகிறார்? நாம் எப்பொழுது கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொள்கிறோம்? நாம் அவருக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறும்போது. இயேசு கட்டளையிட்டபடி, தண்ணீருக்குள் பெறும் ஞானஸ்நானம், தேவன் ஒருவரை சுதந்தரவாளியாக்குகிற வேளையில் அவனுடைய காலத்தில் வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக அது அடையாளப்படுத்துகிறது. புதிய ஏற்பாடு கட்டளையிடுகிறபடி நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருப்பீர்களேயானால், நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிறீர்கள் மற்றும் அவருக்கு உடன் சுதந்தரவாளியாயிருக்கிறீர்கள். அப்படிச் செய்யாதிருப்பீர்களேயானால், அதன் முடிவு தவிர்க்க முடியாததாயிருக்கும்: நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் இல்லை, ஆதலால் தேவனுடைய சுதந்தரத்தில் பங்கு பெறப்போவதில்லை.

இது யாருக்கு நிகழும்? பவுல் முதல் முறையாக எபேசியர் 1:12, 13ல் தேவனுடைய இரகசியத்திலிருந்து அவருடைய சரீரம் அனைத்து வகையான ஜனங்களையும் உட்படுத்தியதும் அனைவரும் ஒரே அடிப்படையில் சுதந்தரத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்றும் பவுல் சொன்னார்.

தமது சித்தத்தின் ஆலோசனைக்குத் தக்கதாக எல்லாவற்றையும் நடப்பிக்கிற அவருடைய தீர்மானத்தின்படியே, நாங்கள் முன் குறிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்துவுக்குள் அவருடைய சுதந்தரமாகும்படி தெரிந்து கொள்ளப்பட்டோம். நீங்களும் உங்கள் இரட்சிப்பின் சுவீசேஷமாகிய சத்திய வசனத்தைக் கேட்டு, விசுவாசிகளானபோது, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியால் அவருக்குள் முத்திரைபோடப்பட்டீர்கள்.

யூதராயினும் கிரேக்கராயினும், ஆணானாலும் பெண்ணானாலும், அடிமையானாலும் சுதந்தரவாளியானாலும் ஐசுவரியவானானாலும் தரித்திரனானாலும் எல்லாருக்கும் ஒரே அடித்தளம் கொண்ட சுதந்தரத்தைப் பெறுகிறோம். சுதந்தரவாளி *கிறிஸ்துவுக்குள்* இருக்க வேண்டும். ஒரு நபரைப் போலவே அடுத்தவரும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக் கூடும் - ஆகிலும் எல்லாரும் கிறிஸ்துவுக்குள் மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறோம்.

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் (1:11-14)

வாக்குத்தத்தங்கள், வாக்குத்தத்தங்கள், வாக்குத்தத்தங்கள்! அவைகளில் ஆயிரக்கணக்கானவைகளை கோளாதோர் யார்? தினசரி வாக்குத்தத்தங்கள் (வாக்குறுதிகள்) விளம்பரதாரர்களாலும், அரசு அதிகாரிகளாலும், புருஷர்களாலும் மனைவிகளாலும், சகோதரர்களாலும் சகோதரிகளாலும், குமாரர்களாலும் குமாரத்திகளாலும் கொடுக்கப்பட்டு மீறப்படுவதுண்டு. ஒருவர் மாத்திரமே எப்பொழுதும் தமது வாக்குத்தத்தங்களைக் காத்துக் கொள்ளக் கூடியவராயிருக்கிறார் "... வாக்குத்தத்தம் பண்ணினவர் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறாரே." (எபிரெயர் 10:23); "தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதை நிறைவேற்ற வல்லவராயிருக்கிறார் ..." (ரோமர் 4:21; காண்க 2 பெதுரு 3:9).

கடந்தகால நித்தியத்தில், காலங்கள் தொடங்குவதற்கும் முன்பே, தமது குமாரனுக்குள் விசுவாசிகளைக் கொண்ட ஒரு சரீரத்தை ஸ்தாபிப்பது குறித்த கருத்தை தேவன் கொண்டிருந்தார். அந்த சரீரத்தின் தோற்றத்தை அவர் இந்தக் காலத்தில் தமது குமாரன் கல்வாரியில் சிந்தினை இரத்தத்தின் மூலம் நிறுவி மெய்ப்பித்தார். தமது சரீரத்திற்குள் இருப்பவர்களை தேவன் தெரிவு செய்தபோது அவர்களை மீட்கும்படி தீர்மானித்து, சில அருமையான வாக்குத்தத்தங்களை நம்மிடத்தில் செய்திருக்கிறார், அதில் மரணமோ தோல்வியோ இல்லாத நித்திய ஜீவனும் ஒன்று. அந்த வாக்குத்தத்த நிறைவேற்றங்களில் ஒன்று கிறிஸ்தவ சதந்திரமும் உள்ளடங்கியது - தேவன் (முன்பு) எதிர்காலத்தில் திட்டமிட்டிருந்த சபையாகிய, சரீரம்.

"தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களெல்லாம் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் ஆம் என்று இருக்கிறது" (2 கொரிந்தியர் 1:20). நம்மிடத்தில் தேவன் செய்த எந்த வாக்குத்தத்தமும் அதற்கு எதிரானதாக போகவிடமாட்டார்.

பரிசுத்த ஆவியால் முத்திரை (1:13)

தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களை நிச்சயமாக நாம் பெறுவோம் என்பதை எப்படி அறிவோம்? வசனம் 13 சொல்லுகிறது, "... வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியால் அவருக்குள் முத்திரை போடப்பட்டீர்களே." தமது பரிசுத்த ஆவியை நமது இருதயங்களில் கொடுப்பதன் மூலம் தமது வாக்குத்தத்தங்களை அவர் உத்திரவாதமளிக்கிறார். 2 கொரிந்தியர் 1:21, 22யும் எபேசியர் 4:30 லும் பவுல் கூட இந்த ஒப்புயர்வற்ற, தெய்வீக முத்திரையைக் குறித்து பேசியிருக்கிறார். தேவன் தமது சரீரத்திற்குள் நம்மை வைத்த போது - நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற போது - தேவன் தம்முடைய தெய்வீக முத்திரையை நம்மீது வைத்தார். அந்த முத்திரை பரிசுத்த ஆவி.

முத்திரையிடப்படுதல் என்பதன் பொருள் என்ன? திருமறைக் காலத்தில் ஒரு முத்திரையிடப்படுதல் என்பது நான்கு பொருள்களைக் கொண்டிருந்தது.

அதிகாரம். முத்திரையிட்டு ஏதோ ஒன்றை அடையாளப்படுத்துவது ஒருவரது அதிகாரத்தை அறிவிப்பதாகும். 1 இராஜாக்கள் 21 ல், யேசுபேல், தனது புருஷன் ராஜாவாகிய ஆகாபுக்கு திராட்ச தோட்டத்தை எடுத்து கொள்ளும் தீய நோக்குடன் செயல்பட்டாள். தனது திட்டம் அதிகாரத்தை யுடையது என்று காட்ட, யேசுபேல் "ஆகாபின் பெயரில் நிருபங்களை எழுதி அதில் அவனுடைய முத்திரையைப் பதித்தாள்." (1 இராஜாக்கள் 21:8).

அந்த முத்திரை உண்மையான அதிகார பூர்வமானது என்று காட்டப்பட்டது.

நாம் தேவனுடைய அதிகாரப் பூர்வ புத்திரர்கள் என்றும் அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களுக்கு சட்டரீதியான சுதந்தரவாளிகள் என்றும் நமக்கு எப்படித் தெரியும்? நாம் நமக்குள் பரிசுத்த ஆவியை உடையவர்களாயிருக்கிறோம் என்றும் தேவனுடைய தனிப்பட்ட முத்திரையாகிய அதிகாரத்தை அதன் மூலம் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் பவுல் குறிப்பிட்டார் (ரோமர் 8:9).

உரிமை. வேதாகமக் காலத்தில் உரிமையை நிரூபிக்கவும் ஒரு முத்திரை பயன்படுத்தப்பட்டது. தேவன் இஸ்ரவேலை அழிப்பார் என்று எரேமியா அறிவித்தபின்பு, தேவன் எழுபது ஆண்டு சிறையிருப்புக்குப் பின் அவர்கள் திரும்பி வருவார்கள் என்று நினைவுபடுத்தினார். இது நிலத்தின் மீது முதலீடு செய்வதற்கான பொன்னான வாய்ப்பாயிருந்தது! தீர்க்கதரிசி எழுதினார், “என் பெரிய தகப்பன் மகனாகிய அனாமயேலின் கையில், நான் ஆனதோத்திலிருக்கிற அவனுடைய நிலத்தைக் கொண்டு ... நான் பத்திரத்தில் கையெழுத்தையும், முத்திரையையும் போட்டு சாட்சிகளை வைத்து, வெள்ளியைத் தராசிலே நிறுத்துக் கொடுத்த பின்பு” (எரேமியா 32:9, 10; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது). எழுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, எரேமியாவின் சந்ததியார், பத்திரத்தின் மேல் இருக்கிற முத்திரையை உடைத்து, அந்த நிலம் தங்களுக்குரியது என்ற உரிமையை நிலை நாட்டுவார்கள் என்றார். அங்கே முத்திரையிடப்பட்டது வர்த்தகப் பரிமாற்றத்தின் முடிவைக் காட்டியது.

பரிசுத்த ஆவியின் முத்திரை மீட்பின் கிரயம் முழுமையாக செலுத்தப்பட்டு விட்டதையும், இப்பொழுது நாம் தேவனுக்குரியவர்கள் என்பதையும் அடையாளப்படுத்துகிறது. நாம் ஒரு கிரயத்துக்குக் கொள்ளப்பட்டு பிறகு நாம் அவருடையவர்கள் என நிரூபிக்க முத்திரையிடப்பட்டவர்கள்.

பாதுகாப்பு. ஒரு முத்திரையிடுதல் பாதுகாப்பு நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. தானியேல் சிங்கத்தின் குகையில் போடப்பட்டபோது. குகை வாயிலை சுற்றிலும் அரக்கு காய்ச்சி ஊற்றப்பட்டு ராஜாவின் முத்திரை மோதிரத்தாலோ அல்லது அவருடைய பிரபுக்களில் ஒருவருடைய மோதிரத்தாலோ முத்திரையிட்டு பதிந்தார்கள். அதன் மூலம் அதிகார அடையாளமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட எண்ணத்தை அது ஏற்படுத்தியது. வாயில் பாதுகாக்கப்பட்டு, அதிகாரம் பெற்ற ஒரே ஒருவர் மட்டுமே அந்த முத்திரையை உடைக்க உத்திரவிட முடியும்.

இதற்கொப்பான ஒரு நிகழ்ச்சியை இயேசுவின் மரணத்தின்போது யூதர்கள் அவருடைய கல்லறையை முத்திரையிட்டதன் மூலம் காணலாம். இது அவரது சீஷர்கள் களவாக அவருடைய சரீரத்தைக் கொண்டு போகாமலிருக்கச் செய்யப்பட்டது.

மீட்கப்பட்ட ஜீவனை தேவன் எடுத்து பரிசுத்த ஆவியினால் முத்திரையிட்டு, அவர் மாத்திரமே அந்த முத்திரையை உடைக்க அதிகாரம் பெற்றிருப்பாரேயானால், வேறு யார் அதை உடைக்கக் கூடும்? யாராலும் முடியாது! நமது சுதந்தரம் பாதுகாப்பாய் இருக்கிறது.

பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற அதிகாரம். முத்திரையிடுதலின் கடைசி பயன்பாடு பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற அதிகாரத்தைக் காட்டுவது, அதாவது இன்னொருவர் பெயரில் செயல்படக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரம். இது குறித்த உதாரணம் எஸ்தர் புத்தகத்தில் காணப்படுகிறது: “அப்பொழுது ராஜா தன் கையிலிருக்கிற

தன் மோதிரத்தைக் கழற்றி ... ஆமானிடத்தில் கொடுத்து ...” (எஸ்தர் 3:10).

ஆமான் மொர்தேகையையும் பிற யூதர்களையும் ஒழித்துக் கட்டுப்படி சூழ்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் ராஜாவிடத்தில் ஒரு தவறான கதையைச் சொல்லி, யூதர்கள் நாட்டுக்கு ஒரு பயங்கரவாதிகளைப் போன்ற தோற்றத்தை ஏற்படுத்தினான். ராஜா ஆமானிடத்தில் மோதிரத்தைக் கழற்றிக் கொடுத்து ஜனத்துக்கு அவன் இஷ்டப்படியெல்லாம் செய்ய உரிமை கொடுத்தான். ஆமானின் சூழ்ச்சி, பின்னதாக கண்டு பிடிக்கப்பட்டபோது, மொர்தேகாய்க்கு அதே உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. மொர்தேகாயினிடத்தில் ராஜா சொன்னார்,

இப்போதும் உங்களுக்கு இஷ்டமானபடி நீங்கள் ராஜாவின் நாமத்தினால் யூதருக்காக எழுதி, ராஜாவின் மோதிரத்தால் முத்திரை போடுங்கள்; ராஜாவின் பேரால் எழுதப்பட்டு, ராஜாவின் மோதிரத்தினால் முத்திரை போடப்பட்டதைச் செல்லாமற் போகப்பண்ண ஒருவராலும் கூடாது என்றான் (எஸ்தர் 8:8).

மொர்தேகாயினிடத்தில் தனது மோதிரத்தைக் கொடுத்ததன் மூலம், ராஜா தனது முழு அதிகாரத்தின் பிரதிநிதித்துவத்தை அவனுக்குக் கொடுத்து ராஜரீக பேரால் செயல்படும் உரிமையை அளித்தான்.

இவைகள் அனைத்திலும் விசுவாசிகளுக்கென சொல்லப்படும் கருத்து என்ன? யோவான் 16:23 ல், அப்போஸ்தலர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவார்கள் என்று சொன்னபின்பு, தமது நாமத்தினாலே அவர்கள் செயலாற்ற வேண்டியவைகளை இயேசு வாக்களித்தார். தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவி நம்மேல் இருப்பதால் - நமது ஜீவியத்தில் தெய்வீக முத்திரை பதிக்கப்பட்டதால் - நாம் பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற இயேசுவின் அதிகாரத்தின் பேரால் பிதாவினிடத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம்.

நம்முடைய இருதயங்களிலே தங்கியிருக்கும் பரிசுத்த ஆவியே நமக்கு உத்திரவாதமளித்து சுதந்தரர்களாக, தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினவைகளை பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறோம். பவுல் ஆவியானவர்தான் தேவனுடைய வைப்பு நிதி என்று சொன்னார், “அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் அவருடைய மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக மீட்கப்படுவார்கள் என்பதற்கு ஆவியானவர் நம்முடைய சுதந்தரத்தின் அச்சாராமாயிருக்கிறார்” (எபேசியர் 1:14). தேவன் தாம் தெரிந்து கொண்டவர்களுக்கு ஏற்கனவே பகுதி சுதந்தரத்தைக் கொடுத்து விட்டார்; பரிசுத்த ஆவி நமக்குள் இருக்கிறார் என்பது தேவன் செலுத்திய முன்பணம், மற்றவைகள் தொடரும் என்ற உறுதிமொழியில் கொடுத்திருக்கிறார். தேவன் நாம் அவருக்குச் சொந்தமானவர்கள் என்று காட்டுவதற்காக மட்டும் தமது ஆவியைக் கொடுக்கவில்லை, ஆனால் அவர் நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியுள்ள எல்லாவற்றையும் பெற்றுக் கொள்வோம் என்று நாம் உணர்ந்து கொள்ளவும் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்.

முடிவுரை. தேவனுடைய இலக்கு நம்முடைய முழுமையான மீட்டி. நாம் ஏற்கனவே பாவத்தின் தண்டனையிலிருந்தும் வல்லமையிலிருந்தும் மீட்கப்பட்டிருக்கிறோம்; ஒரு நாளில் நாம் பாவத்தின் பிரசன்னத்திலிருந்தே மீட்கப்பட போகிறோம். இப்பொழுது நமது ஆவிகள் மீட்கப்பட்டுள்ளன,

ஆனால் ஒரு நாளில் நமது சரீரம் அழிவில்லாதவைகளாக எழுப்பப்படும். பின்பு நமது மீட்பு நிறைவடையும் (ரோமர் 8:23). அப்பொழுது நமது சுதந்தரத்தின் இலக்கு முழுமையாக உணரத்தக்கதாக தேவன் விடுதலையையும், அழிவில்லாத சரீரத்தையும் அவருடைய சுதந்தரத்தின் ஐசுவரியத்தையும் நித்தியத்திற்கும் அனுபவிக்க தேவன் கொடுக்கிறார். நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை நாம் பெறுவோம்!

கடந்தகால நித்தியத்திலிருந்து எதிர்கால நித்தியம் வரை, நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் புத்திரர்களாகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டோம். நிகழ்காலத்தில், நாம் பாவத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டோம், மறுரூபமடைந்து கிறிஸ்துவின் சாயலை அணிந்து கொள்ள விடுதலையானோம். எதிர் கால நித்தியத்தில், தேவன் தாமே அளிக்கிற சுதந்தரத்தின் ஐசுவரியத்தைக் கொண்டுள்ளோம். நமது தெரிந்து கொள்ளுதலின் விளைவு மகத்துவமுள்ள தேவனின் மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாகும்!

கிறிஸ் புல்லார்டு

வாக்குத்தத்தத்துடன் முத்திரையிடப்படுதல் (1:13)

தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின பரிசுத்த ஆவியால் கிறிஸ்தவர்களை முத்திரை போட்டார் ஆனால் நடைமுறைக் காரியத்தில் இது எப்படி பொருள்படுகிறது?

1. கிறிஸ்தவர்களாக நிறைவான சுதந்தரத்தை நாம் பெறுகிறோம்.
2. தேவனுடைய ஆவியினாலே நாம் பெலம் பெற்று உள்ளான மனுஷனிலே தேவன் எவைகளை நாம் அறிய வேண்டும் எவைகளை நாம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறாரோ அவைகளை நாம் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும் (3:16-21).
3. பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளை நாம் கொடுக்கிறோம் (கலாத்தியர் 5:22, 23).
4. மாம்சத்தை நாம் வெற்றி கொண்டு உண்மையான ஜீவியத்தை நாம் அனுபவிக்கிறோம் (ரோமர் 8:13).
5. நாம் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்போம் என்ற உறுதியைப் பெற்றிருக்கிறோம் (ரோமர் 8:11).
6. உபத்திரவ நேரங்களில் நாம் உதவிகளைப் பெறுகிறவர்களாயிருக்கிறோம் (ரோமர் 8:26, 27).
7. நாம் இயேசுவின் கரத்தில் பாதுகாப்பாயிருக்கிறோம்.

யோவான் 10:27, 28ல் இயேசு அருமையான ஒரு வாக்குத்தத்தத்தை செய்தியிருக்கிறார் அதில் அவர், “என் ஆடுகள் என் சத்தத்திற்கு செவி கொடுக்கிறது; நான் அவைகளை அறிந்திருக்கிறேன், அவைகள் எனக்கு பின் செல்லுகிறது. நான் அவைகளுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறேன்; அவைகள் ஒருபோதும் கெட்டுப்போவதில்லை, ஒருவனும் அவைகளை என் கையிலிருந்து பறித்துக் கொள்வதில்லை” என்று சொன்னார். இதில் சொல்லப்பட்ட வினைச் சொற்கள் “செவிகொடுக்கிறது,” “அறிந்திருக்கிறேன்,” “பின் செல்லுகிறது,” “கொடுக்கிறேன்” ஆகியவைகள்

அனைத்தும் கிரேக்க மொழியில் நிகழ்கால செயல் சுட்டிக்காட்டலாக அமைந்துள்ளது, இதன் பொருள் பேசுபவர் இந்த வாக்கியத்தைச் சொல்லும்போது “ஏதோ சில காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருப்பதாக” பொருள் படுகிறது,⁸⁸ நிகழ்கால செயல்பாட்டு சுட்டு என்பது “நடந்து கொண்டிருக்கும் செயல் மீது கவனத்தைத் திருப்புவதாக” உள்ளது.⁸⁹ ஆகையால், இயேசு “என் ஆடுகள் என் சத்தத்திற்கு செவி கொடுத்துக் கொண்டுள்ளன, நான் அவைகளை தொடர்ந்து அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன், அவைகள் தொடர்ந்து எனக்குப்பின் செல்லுகின்றன; நான் தொடர்ந்து அவைகளுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறேன்; அவைகள் ஒருக்காலும் கெட்டுப் போவதில்லை” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அவைகள் ஒருக்காலும் கெட்டுப் போவதில்லை என்ற வாக்குத்தத்தம் தொடர்ந்து அவருக்கு செவி கொடுத்து அவருக்கு பின் செல்லுகிற ஆடுகளைக் குறிக்கிறது. ஒரு ஆடு செவிகொடுப்பதை நிறுத்தி பின் செல்லாமல் விட்டுப் போனால், அது கொள்ளை போகிற அளவுக்கு பாதுகாப்பு இல்லாமல் வாக்குத்தத்த எல்லைக்கு அப்பால் போகிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் நமக்கு பாதுகாப்பு இல்லை என்ற ஆலோசனையைக் கொடுப்பது அவருடைய இந்த வாக்குத்தத்தத்தை கண்டுகொள்ளாமல் விடுவதாகும். பாதுகாப்பு குறித்த நிபந்தனையை கட்டாயமற்றது என்ற யோசனை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வினைச் சொல்லின் செயலைக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டுவிடுவது. கிறிஸ்தவனுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கிறதா? முழு நிச்சயமாக! அவனுடைய பாதுகாப்பு நிபந்தனையற்றதா? நிச்சயமாக இல்லை!

நமது ஆசீர்வாதங்களை தியானித்தல்

நாம் நமது கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் போதே நமது ஆசீர்வாதங்களை எண்ணுவோம் மற்றும் ...

- தேவன் நம்மை ஆசீர்வதித்திருக்கிற பெருக்கமான ஆசீர்வாதங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்.
- நாம் இந்த உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறபடியால் நமக்கென்று உள்ள ஆசீர்வாதங்களை தியானியுங்கள்.
- எல்லா ஆசீர்வாதங்களுக்கும் பிரதானமான ஆசீர்வாதங்களை ஆராயுங்கள், அவைகள் “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிற ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் நமக்கு ஆவிக்குரிய, பெருக்கமான, நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறவைகளாயுள்ளன.

நீங்கள் “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிற இந்த ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறும்படி, “கிறிஸ்துவுக்குள்” இருக்கிறீர்களா?

ஜெய் லோக்ஹார்ட்

குறிப்புகள்

¹Ethelbert W. Bullinger, *A Critical Lexicon and Concordance to the English and Greek New Testament* (London: Samuel Bagster and Sons, n.d.; reprint, Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, Regency Reference Library, 1975), 104. ²Marvin R. Vincent, *Word Studies in the New Testament*, vol. 3, the Epistles of Paul (N.p.: Charles Scribner's sons, 1890; reprint,

Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1946), 364. ³Albert Barnes *Notes on the New Testament: Ephesians, Philippians and Colossians*, ed. Robert Frew (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1965), 16. ⁴Paul T. Butler, *The Gospel of John*, vol. 1, Bible Study Textbook Series (Joplin, Mo.: College Press, 1961), 21. ⁵Homer Hailey, *That You May Believe: Studies in the Gospel of John* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1973), 20. ⁶Adapted from Gerald F. Hawthorne, *Philippians*, Word Biblical Commentary, vol. 43 (Waco, Tex.: Word Books, 1983), 84. ⁷Spiros Zodhiates, ed., *The Complete Word Study New Testament*, 2d ed. (Chattanooga, Tenn.: AMG Publishers, 1992), 937, 963. ⁸R. C. H. Lenski, *The Interpretation of St. Paul's Epistles to the Galatians, to the Ephesians and to the Philippians* (Columbus, Ohio: Wartburg Press, 1946; reprint, Minneapolis: Augsburg Publishing House, 1961), 392. ⁹T. R. Applebury, *Studies in Second Corinthians*, Bible Study Textbook Series (Joplin, Mo.: College Press, 1971), 19. ¹⁰Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 388. ¹¹*Ibid.*, 305. ¹²D. L. Moody; quoted in Ruth Paxson, *The Wealth, Walk and Warfare of the Christian* (Old Tappan, N.J.: Fleming H. Revell Co., 1939), 31. ¹³Kenneth S. Wuest, *Wuest's Word Studies from the Greek New Testament for the English Reader: Ephesians and Colossians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1953), 31; see also Bauer, 515. ¹⁴Wuest, 31; see also Bauer, 561. ¹⁵Andrew T. Lincoln, *Ephesians*, Word Biblical Commentary, vol. 42 (Dallas: Word Books, 1990), 24. ¹⁶Wuest, 33. ¹⁷S. D. F. Salmond, "The Epistle to the Ephesians," in *The Expositor's Greek Testament*, ed. W. Robertson Nicoll (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967), 3:249. ¹⁸Wuest, 33–34. ¹⁹Salmond, 250. ²⁰Lenski, 360. ²¹Salmond, 251. ²²Robert Young, *Young's Analytical Concordance to the Bible*, 22d American ed., rev. Wm. B. Stevenson (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., n.d.), 14. ²³T. S. Rees, "Adoption," in *The International Bible Encyclopedia*, ed. James Orr (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1960), 1:58. ²⁴Salmond, 251. ²⁵*Ibid.*, 250–51. ²⁶Emmet Russell, "Adoption," in *The Zondervan Pictorial Bible Dictionary*, ed. Merrill C. Tenney (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1963), 15. ²⁷Wuest, 36. ²⁸*Ibid.*, 36–37. ²⁹Kenneth S. Wuest, *Wuest's Word Studies from the Greek New Testament for the English Reader: Galatians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1953), 115. ³⁰Wuest, *Ephesians and Colossians*, 37. ³¹*Ibid.* ³²Salmond, 252. ³³George V. Wigram, *The Englishman's Greek Concordance of the New Testament*, 9th ed. (London: Samuel Bagster and Sons, 1903), 322. ³⁴Vincent, 365. ³⁵Lincoln, 27. ³⁶Zodhiates, 631, 863. Aorist tense is used to speak of action in the past. ³⁷*Ibid.*, 631, 869. ³⁸Bauer, 117. ³⁹Lenski, 366; see also Bauer, 156. ⁴⁰Bauer, 770; Salmond, 255; Lenski, 367. ⁴¹Salmond, 255. ⁴²Wuest, *Ephesians and Colossians*, 41. ⁴³*Ibid.* ⁴⁴Salmond, 256. ⁴⁵Bauer, 805. ⁴⁶Salmond, 257. ⁴⁷G. W. Barker, "Mystery," in *The International Standard Bible Encyclopedia*, rev. ed., ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1986), 3:451–52. ⁴⁸Wuest, *Ephesians and Colossians*, 44; see also Bauer, 447. ⁴⁹Bauer, 511. ⁵⁰*Ibid.*, 404. ⁵¹Wuest, *Ephesians and Colossians*, 44. ⁵²*Ibid.*; see also Bauer, 697. ⁵³Lincoln, 31. ⁵⁴Bauer, 830, 497. ⁵⁵C. G. Wilke and Wilibald Grimm, *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, trans. and rev. Joseph Henry Thayer (Edinburgh: T. & T. Clark, 1901; reprint, Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1977), 673. ⁵⁶John McClintock and James Strong, eds., "Fulness," in *Cyclopedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1970), 3:692. ⁵⁷Salmond, 260. ⁵⁸Bauer, 65.

⁵⁹Zodhiates, 886. ⁶⁰Salmond, 261. ⁶¹Henry Alford, *The Greek Testament*, vol. 3, *Galatians-Philemon*, 4th ed. (Cambridge: Deighton, Bell, and Co., 1865), 76. ⁶²Lincoln, 33. ⁶³Zodhiates, 928; see also Bauer, 548. ⁶⁴Salmond, 263. ⁶⁵Lincoln, 35–36. ⁶⁶The Septuagint is the Greek translation of the Hebrew Old Testament, made in Egypt about the second century B.C. ⁶⁷Bauer, 869. ⁶⁸See John McClintock and James Strong, eds., “Purpose of God,” in *Cyclopedia of Biblical, Theological, and Ecclesiastical Literature* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1970), 8:815. ⁶⁹Zodhiates, 897. ⁷⁰Wigram, 361–62. ⁷¹Zodhiates, 897. ⁷²Wuest, *Ephesians and Colossians*, 48. ⁷³Salmond, 265–66; Wuest, *Ephesians and Colossians*, 48; Vincent, 368–69. ⁷⁴Lenski, 380; Lincoln, 37. ⁷⁵Lenski, 382. ⁷⁶Thayer, 26. ⁷⁷Bullinger, 339. ⁷⁸Lenski, 383. ⁷⁹“Sealed,” in *The New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge*, ed. Samuel Macauley Jackson (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1951), 1:248. ⁸⁰Kirsopp Lake, trans., *The Apostolic Fathers*, The Loeb Classical Library, ed. T. E. Page, et al. (Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1913), 1:141, 2:263. ⁸¹Zodhiates, 893. ⁸²Lincoln, 41. ⁸³Ibid., 42. ⁸⁴William D. Mounce, *Pastoral Epistles*, Word Biblical Commentary, vol. 46 (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 2000), 529. ⁸⁵Ibid. ⁸⁶கிரேக்க வேத வசனப் பகுதியின் நேரடி மொழி பெயர்ப்பு “அவருக்குள்” என்பது வசனங்கள் 7, 11, மற்றும் 13 (இரண்டு முறை). ⁸⁷வித்தியாசப்பட்ட காலம் மற்றும் இடங்களிலிருந்து மதிப்பிற்குரிய இறையியலாளர்கள் முன் குறிக்கப்படுதலைக் குறித்து கேட்கப்பட்ட கேள்விகளை விவாதித்தார்கள் இதில் நான்காம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த ஹிப்போ எனும் இடத்தில் வாழ்ந்த அகஸ்டின், வட ஆபிரிக்கா மற்றும் அவருடைய காலத்தில் பண்டை அயர்லாந்து மற்றும் வேல்ஷ் நாடுகளில் வாழ்ந்த பெலாக்கியஸ்; பதினொராம் நூற்றாண்டு கான்டர்பரியைச் சார்ந்த அன்செல்ம்; பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டு ஆசாரியனான (பாதிரியார்) தாமஸ் அக்யுனாஸ்; ஜான் கால்வின், பதினாறாம் நூற்றாண்டு டச் நாட்டு ஊழியம் ஜேக்கோபஸ் ஆர்மினியஸ்; மற்றும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு பிரிட்டிஷ் ஆங்கிலிக்கன் பாதிரி ஜான் வெஸ்லி ஆகியோர் இதில் சிலர். முன்குறித்தலுக்கு எதிராக சுயத் தெரிவு குறித்து விவாதம் நாமகரண கூட்டங்களின் நடுவே தொடர்ந்து நடந்து கொண்டுள்ளது. ⁸⁸Zodhiates, 869. ⁸⁹J. Gresham Machen, *New Testament Greek for Beginners* (New York: Macmillan Co., 1957), 21–22.